22-2

ஐதரேய உபநிஷத்

ஸ்ரீ சங்கராசார்ய பாஷ்யத்தோடு.

த. சுந்தரராஜசர்மா

பரிசோதித்து மொழிபெயர்த்தது.

வேதாந்த போதினி ஆபிஸ்,

சென்னை.

1910.

வேதாந்த போதினி ப்ரெஸ், சென்னை.

1910.

உள்ளடக்கம்.

பக்கம்

22-2

உள்ளடக்கம்.

பக்கம்

ஐதரேய உபநிஷத்தும்,

ஸ்ரீசாங்கரபாஷ்யமும்.

௦ ஒ௴ வாஜெ௲ உஙஸி ஹுதிஷ்டிதா உஜெநா ஜெ வாசி
ஹுதிஷ்டிதஉாவிராவீஉ௴ ஹயி வெஉஹஂ உ ஞூணீ
ஷூஃ ஶுுதம் ஜெ உா ஹுஹாஸீரநெநாயீதெநா-
ஹொராரா௺ஜாஞ்௱ஷயாஉ௺தம் வஷிஷ்௺ாமி ஸதும்
வஷிஷ்௺ாமி! தஜூஉவத௺ தஷக்ஷாரஉவஃவத௺ உாஉ-
வத௺! வக்ஷாரஉவத௺ வக்ஷார௴ ||

ஒ௴ ஶாஞிஃ ஶாஞிஃ ஶாஞிஃ ||

𑌹𑌰𑌿𑌃 𑍐

𑌐𑌤𑌰𑍇𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌾𑌙𑍍𑌕𑌰𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾 ।

𑍐 । 𑌪𑌰𑌿𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑌹 𑌅𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑌯𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 । 𑌸𑍈𑌷𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌾 𑌗𑌤𑌿𑌃 𑌉𑌕𑍍𑌥𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑌾 । "𑌏𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌖𑍍𑌯𑌮𑍍" "𑌏𑌷 𑌏𑌕𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌃" "𑌏𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌯𑌃" "𑌏𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌅𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌪𑍍𑌯𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 𑌪𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 ;

ஐதரேய உபநிஷத்தும்

ஸ்ரீசாங்கரபாஷ்யமும்.

உரைப்பாயிரம்.

முன்னர்க் கூறியுள்ள விஷயம்.

ஓம். கர்மமானது ஸகுணப்ரஹ்மத்தைப்பற்றிய ஞானத்தோடு முற்றிற்று. ஞானம் பொருந்திய கர்மத்திற்கு அந்த இவ்வுயர்ந்த நிலையானது உக்தஅறிவின்வழியாக முடிக்கப்பட்டது:— "இது, பிராணன் என்னும் பெயருடைய மெய்ம்மையான ப்ரஹ்மம்," "இது ஒன்றே கடவுள்," "எல்லா தேவதைகளும் இதே பிராணனுடைய பெருமை (த்தோற்றங்)கள்," "இந்தப் பிராணனது ஆத்மத்தன்மையை [பிராணனோடு ஒன்றுதலை] அடைகிறவன் தேவதைகளை அடைகிறான்" எனக் கூறப்பட்டது.

சிலர் கொள்கை.

ஆதலால், தேவதைகளை அடைதலாகிய இது - மனிதர் வேண்டுகின்ற மேலான பொருள்; இது(தான்) மோக்ஷமென்பது. அந்த இம்

𑌪𑌰𑌃 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌃 । 𑌸 𑌚 𑌅𑌯𑌂 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑌯-𑌸𑌾𑌧𑌨𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 । 𑌨 𑌅𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 । 𑌇𑌤𑌿 𑌏𑌕𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 ॥

𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍 " 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌾 𑌇𑌦𑌮𑍍 " 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌆𑌹 ॥

𑌕𑌥𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿𑌕𑍇𑌵𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 ?

𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌵𑌗𑌮𑌾𑌤𑍍 । 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌅𑌶𑌨𑌾𑌯𑌾𑌦𑌿𑌦𑍋𑌷𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 " 𑌤𑌮𑍍 𑌅𑌶𑌨𑌾𑌪𑌿𑌪𑌾𑌸𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌵𑌾𑌰𑍍𑌜𑌤𑍍 " 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 । 𑌅𑌶𑌨𑌾𑌯𑌾𑌦𑌿𑌮𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰 𑌏𑌵 ; 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌅𑌶𑌨𑌾𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌯𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 ॥

(மோக்ஷமானது), ஒருங்குசேரப்பெற்ற ஞானமும் கர்மமுமாகிய கீழ்க்கூறிய ஸாதநத்தால் அடையப்படுவது. ஆதலால், இதனினும் உயர்ந்தது இல்லை. எனச் சிலர் கொண்டனர்.

இக்கொள்கையின் மறுப்பு.

அவர்களை மறுக்கப்புகுந்தவராய், தனிப்பொருளான ஆத்மாவை (மனிதர்) அறியவேண்டும் என்று விதித்தற்பொருட்டு "இது ஆத்மாவாகவே" (க-க-க) எனத் தொடங்குகின்ற பின்வரும் (ஐதரேயஉபநிஷத்தைக்) கூறுகிறார்.

நிர்க்குண ப்ரஹ்மமான ஆத்மாவின் அறிவே முக்திக்கு ஸாதநம்.

(சங்கை):—ஆனால், பின்வரும் நூலானது கர்மக்கலத்தலில்லாத தனி ஆத்மஅறிவை விதித்தற்பொருட்டென்பது எப்படி அறியப்படுகின்றது ?

(ஸமாதாநம்) :— வேறுபயனைக் காணாமையினாலென்க. அவ்வாறே, கீழ்க்கூறிய அக்கிமுதலான தேவதைகள் பசிமுதலிய குற்றங்களையுடைமையால் ஸம்ஸாரிகள் [பிறந்திறந்து உழல்பவர்கள்] என்பதையும், "அதனைப் பசிதாகங்களோடு கூட்டுவித்தான்" (க-உ-க) என்பது முதலியவற்றால் எடுத்துக்காட்டுகிறார். பசிமுதலியவற்றை யுடையதெல்லாம் ஸம்ஸாரமேதான் ; பரப்ரஹ்மத்திற்கோ பசிமுதலியன இல்லை யெனச்

𑌭𑌵𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌧𑌨𑌮𑍍 । 𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌮𑍀 𑌏𑌵 𑌅𑌧𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 ; 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌤𑍍, 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑌃 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌹 𑌅𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌤𑍍 । 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍀𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 𑌏𑌵 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑍀 𑌏𑌵 𑌅𑌧𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌨 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂, 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍 । 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍-

---

சுருதி கூறுகின்றமையின் (பிரு-ந-ரு-க). (ஐதரேயஉபநிஷத்து, ப்ரஹ்மமாகியஆத்மாவினுடைய நிர்க்குணமான ஸ்வரூபத்தை உணர்த்துகின்றமையால், அதனை அறியவேண்டும் என்று விதித்தற்காக என்பதாம். ப்ரஹ்மம் பசிமுதலியனஇல்லாத ஆநந்தப்பொருளாதலால், அதனை யடைதலே மோக்ஷமேயன்றி, ஆடு மாடு முதலியவற்றிற்கும் பொதுவாயுள்ள பசிமுதலியவற்றை யுடைய அக்நிமுதலான தேவதைகளை யடைதல் மோக்ஷமாகா தென்றபடி.)

கர்மியே [கர்மத்தைச் செய்பவனே]ஆத்மாவை அறிதற்கு உரியவன் எனப் பிரதிவாதி கூறல்.

இவ்வாறு தனிஆத்மஅறிவு முக்திக்கு ஸாதநமாக இருக்கட்டும். மற்று, கர்மத்தைச் செய்யாதவனே இதில் உரித்தாக்கப்படுவதில்லை. ஏனெனில்,—(கர்மத்தைச் செய்கிறவன் என்பதற்கு மறுதலையாகக் கர்மத்தைச் செய்யாதவன் என் ஒருவனை) சுருதி வேறுபடுத்திக்கூறவில்லை: கர்மத்தைச் செய்யாதவனை வேறோர் ஆச்ரமத்தானை இங்கே [ஐதரேய ஆரண்யகத்தினுள்] கூறவில்லை. அன்றியும், பிருஹதீஸஹஸ்ரம் என்னும் கர்மத்தைக் கூற எடுத்துக்கொண்டு உடனேயே ஆத்மஅறிவு தொடங்கப்படுகின்றது. ஆதலால், கர்மத்தை அநுஷ்டிப்பவனே (இதில்) உரித்தாக்கப்படுகிறான்.

(இவ்வாறு ஆத்மஅறிவை கர்மஸம்பந்தமில்லதாக ஏற்றுக்கொண்டு "ஆதிலே துறவியே உரியவன்" என்பதைப் பிரதிவாதி மறுத்து, இப்பொழுது அதனை ஏற்றுக்கொள்ளாது "ஆத்ம அறிவிற்குக் கர்மத்தொடர்பு இல்லை" என்பதை ஆக்ஷேபிக்கிறான்.—ஆ.) இன்னும், ஆத்மஅறிவானது கர்மஸம்பந்தமில்லதாக இல்லை; முதலில்(தொடங்கியது)போல, முடிவில் முடிப்பதனாலென்க. கர்மசம்பந்தமுடைய புருஷன், அதாவது,

त्नः स्थावरजङ्गमादिसर्वप्राण्यात्मत्वेन उक्तो ब्राह्मणेन मन्त्रेण च "सूर्य आत्मा" इत्यादिना, तथैव "एष ब्रह्मैष इन्द्रः" इत्यादि उपक्रम्य सर्वप्राण्यात्मत्वं "यच्च स्थावरं सर्वं तत् प्रज्ञानेत्रम्" इति उपसंहरिष्यति। तथा च संहितोपनिषदि—"एतं ह्येव बह्वृचा महत्युक्थे मीमांसन्ते" इत्यादिना कर्मसम्बन्धित्वम् उक्त्वा "सर्वेषु भूतेष्वेतमेव ब्रह्मेत्याचक्षते" इति उपसंहरति। तथा तस्य एव "योऽयम् अशरीरः प्रज्ञात्मा" इति उक्तस्य "यश्चासौ आदित्यः स एक एव तत् इति विद्यात्" इत्येकत्वम् उक्तम्। इहापि "कोऽयमात्मा" इति उपक्रम्य प्रज्ञात्मत्वमेव "प्रज्ञानं ब्रह्म" इति उपसंहरिष्यति। तस्मात् न कर्मसम्बन्धि आत्मज्ञानम्॥

ஸூர்யன் - சரம் அசரம் முதலிய எல்லாப் பிராணிகளுடைய ஆத்மா என ப்ராஹ்மணத்திலும் மந்திரத்திலும் "ஸூர்யன் ஆத்மா" என்பது முதலியவற்றால் எப்படிக் கூறப்பட்டதோ,— அப்படியே, "இந்த ப்ரஹ்மம், இந்த இந்திரன்" (௩ - ௧ - ௩) என்பதுமுதலியவற்றைத் தொடங்கி, (ப்ரஹ்மம்) எல்லாப் பிராணிகளுடைய ஆத்மா என்பதை, "எது அசரமோ, அதெல்லாம் அறிவினால் [ப்ரஹ்மத்தினால்] நடத்தப் பெறுவது" (௩ - ௧ - ௩) எனமுடிப்பர். அவ்வாறு ஸம்ஹிதோபநிஷத்திலும் "ரிக்வேதமுடையார் இதனையே பெரிய உக்தத்தில் [பிருஹதீ ஸஹஸ்ரம் என்னும் ஸ்தோத்திரத்தில்—ஆ.] ஆராய்ச்சிசெய்கிறார்கள்" என்பது முதலியவற்றால் கர்மசம்பந்தமுடைமையைக் கூறிப், பின்பு, "எல்லாப் பிராணிகளிடத்தும் இதனையே ப்ரஹ்மம் என்கிறார்கள்" என முடிக்கிறார். அங்ஙனம் "எது சரீரமில்லாததோ, அறிவான இந்த ஆத்மாவோ" எனக் கூறப்பெற்ற அதற்கே "அன்றியும், எது இந்த ஸூர்யனோ, அஃது ஒன்றே என உணரவேண்டும்" என்று ஒற்றுமை கூறப்பட்டது. இங்கும் [ஐதரேயஉபநிஷத்தினுள்ளும்], "இந்த ஆத்மா யார்?" (௩ - ௧ - ௧) எனத்தொடங்கி, (ப்ரஹ்மம்) அறிவான ஆத்மா என்பதையே "அறிவு ப்ரஹ்மம்" (௩ - ௧ - ௩) எனக் காட்டுகிறார். ஆகவே, ஆத்மஅறிவு கர்மசம்பந்தமில்லதாக இல்லை. (இந்த சுருதிவாக்கியங்களை முன்னும் பின்னும் ஆலோசித்துப் பார்க்குங்கால், ஆத்மா கர்ம

புனருக்தாऽநர்த்தக்யம் இதி சேத் — "கதம் ப்ராணோ வா அஹமஸ்மி ருஷே" இத்யாதிப்ராஹ்மணேன "ஸூர்ய ஆத்மா" இதி மந்த்ரேண ச நிர்தாரிதஸ்ய ஆத்மன: "ஆத்மா வா இதம்" இத்யாதிப்ராஹ்மணேன "கோऽயமாத்மா" இதி ப்ரச்னபூர்வகம் புன: நிர்தாரணம் புனருக்தம் அனர்த்தகம் இதி சேத் —

ந; தஸ்யைவ தர்மாந்தரவிசேஷநிர்தாரணார்த்தத்வாத் ந புனருக்ததோஷ: । கதம்? — தஸ்யைவ கர்மஸம்பந்தின: ஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாராதிதர்மவிசேஷநிர்தாரணார்த்தத்வாத்; கேவலோபாஸ்த்யர்த்தத்வாத் வா । அதவா — ஆத்மேத்யாதிவசோபிஹித: ஆத்மன: கர்மிண: கர்மணோऽன்யத்ர உபாஸநாऽப்ராப்தௌ கர்மப்ரஸ்தாவே அவிஹிதத்வாத் கேவலோऽபி

சம்பந்தமுடையதாகக் காணப்படுகின்றது. ஆதலால், அதனது அறிவும் கர்மசம்பந்தமுடைத்து என்பதாம்.—ஆ.)

வாதியின் ஸம்சயத்தைப் பிரதிவாதியே எடுத்துக்கூறிப், பரிகரித்தல்.

(சங்கை) :—கூறியது கூறலால் பயனில்லை யெனில்,— "ரிஷியே! நான் எப்படிப் பிராணனாக இருக்கிறேன்?" என்று தொடங்குகின்ற ப்ராஹ்மணத்தினாலும், "சூர்யன் ஆத்மா" என்ற மந்திரத்தாலும் நிச்சயிக்கப்பட்ட ஆத்மாவை - "இதுஆத்மாவாகவே" (க - க - க) என்று தொடங்கும் ப்ராஹ்மணத்தால் "இந்த ஆத்மா யார்?" (ந - க - க) என்னும் வினாவைக்கொண்டு மறுபடியும் நிச்சயித்தல், கூறியதுகூறலாய்ப் பயனில்லதாம் எனில்—

(ஸமாதானம்) :—அப்படியன்று; அதே (ஆத்மாவினுடைய) மற்றைச் சிறப்பியல்புகளை நிர்ணயித்தற் கானமையால், கூறினது கூறல் என்னும் குற்றம் வாராது.— எப்படி?— தொழிலின் சம்பந்தமுள்ள அதே (ஆத்மாவின் தன்மைகளை,) உலகைப் படைத்தல் நிலைபெறுத்தல் அழித்தல் முதலிய சிறப்பியல்புகளை நிச்சயித்தற் காவதனாலென்க; அல்லது, வெறும்[கர்மத்தோடுகூடாத]உபாஸனைக்காயினும் ஆவதனாலென்க : அல்லது,—கர்மத்தைப் பேசிவருங்கால் [கர்மகாண்டத்தினுள்], கர்மமுள்ள ஆத்மாவைக் கர்மமில்லாது தொழுதல் விதிக்கப்படாமையின், (அங்ஙது, அவ்வாறு தொழுதல்) அமையாதிருக்குமளவிலே, "இது ஆத்

ஶ்ரத்தா உபாஸ்ய: இத்யர்த: । ஸோபாஸோபாஸ்யஸாது மன: மனஶ்ச ஶ்ரத்தா கர்மவிஷயே ஸஹக்ருஷ்டிஹாக் । ஸ மனஶ்ச அகர்மகாலே அஸஹேதநாऽபி உபாஸ்ய: இதி மனஸ: ஸமுந்ந-ரந்த்ரதா ॥

"வித்யாம் சாவித்யாம் ச ய: தத்வேதோபயம் ஸஹ । அவித்யயா ம்ருத்யும் தீர்த்வா வித்யயாऽம்ருதமஶ்னுதே" இதி; "குர்வன்னேவேஹ கர்மாணி ஜிஜீவிஷேச் சதம் ஸமா:" இதி ச வாஜினாம் । ந ச வர்ஷஶதாத் பரம் ஶ்ரூயதே மர்த்யானாம், யேன கர்மபரித்யாகேன ஆத்மானம் உபாஸீத । தர்ஶிதம் ச "தாவந்தி புருஷாயுஷோऽஹ்னாம் ஸஹஸ்ராணி பவந்தி" இதி।

மாவாகவே" (க - க - க) என்றுதொடங்குகின்ற பின்வரும் நூல்முழுவதும் "தனிப்பொருளாயினும், ஆத்மாவைத் தொழுதல் வேண்டும்" என்றதன்பொருட் டாவதென்க. இனி, (தொழுவோரால் தமக்கு) வேற்றுமையாகவும், (தம்மோடு) ஒற்றுமையாகவும் தொழப்படுகின்றமையால், ஒரே ஆத்மாவானது கர்மவிஷயத்திலே [கர்மத்தைச் செய்யுங்கால்] வேற்றுமையான நோக்கைப் பெறுவது; அதுவே, கர்மத்தைச் செய்யாதபோது ஒற்றுமையாகவும் தொழப்படுவது. என இவ்வவாறு, கூறியதுகூறல் அன்று என்க.

ஆத்மஅறிவிற்குத் துறவு துணை என்றவழி; சுருதிகள் பல முரணுகின்றன என்று பிரதிவாதி எடுத்துக்காட்டுதல்.

"எவன் வித்யையும் அவித்யையுமாகிய அந்த இரண்டனையும் ஒருங்கே அறிகின்றானோ, (அவன்) சாதலை அவித்யையினால் கடந்து, சாகாமையை வித்யையினால் பெறுகிறான்" (ஈ - கக) எனவும், "இங்கே கர்மங்களைச் செய்துகொண்டே நூறுவருஷம் வாழ்தலை விரும்பவேண்டும்" (ஈ - உ) எனவும் வாஜஸநேயிகள் (கூறுகிறார்கள். வாஜிகளெனினும், வாஜஸநேயிகளெனினும் பொருந்தும். வாஜஸநேயிகள் = வாஜஸநேயரைப் பின்பற்றியவர்கள். வாஜஸநேயர் - யாஜ்ஞவல்கியர்.) மனிதர்களது ஆயுளோ நூறு வருஷங்கட்கு அதிகமாய், கர்மத்தை முற்றத் துறந்து ஆத்மாவைத் தொழும்படியானதாய் இல்லை. மேலும், "மனிதருடைய ஆயுளுக்கு அத்தனை [கூசுo] ஆயிரம் நாட்கள் இருக்கின்றன" என்று (ஐதரேய ஆரண்யகத்தினுள்) உணர்த்தப்பட்டிருக்கின்றது. அன்

𑌵𑌰𑍍𑌷𑌶𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍈𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑍍 । 𑌉𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃 "𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵𑍇𑌹 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌃 । 𑌤𑌥𑌾 "𑌯𑌾𑌵𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌜𑍁𑌹𑍋𑌤𑌿" "𑌯𑌾𑌵𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑌾𑌸𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌜𑍇𑌤" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 । "𑌤𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌦𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿" 𑌇𑌤𑌿 𑌚 । 𑌋𑌣𑌤𑍍𑌰𑌯𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌶𑍍𑌚 ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌾𑌰𑌿𑌵𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 "𑌵𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌅𑌥 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿" 𑌇𑌤𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌪𑌰𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌵𑌾𑌦𑌃, 𑌅𑌨𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑌵𑌿𑌷𑌯𑍋 𑌵𑌾 ॥

𑌨; 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 𑌫𑌲𑌾𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌨𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 ॥

றியும், நூறுவருஷஆயுளும் கர்மத்தினாலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. மற்றும், "இங்கே கர்மங்களைச் செய்துகொண்டே" (ஈ - உ) என்று தொடங்கும் மந்திரமும் எடுத்துக்காட்டப்பட்டது. அவ்வண்ணமே, "உயிர்வாழ்க்கைமுழுவதிலும் அக்நிஹோத்ரம் செய்கிறான்," "உயிர்வாழ்க்கைமுழுவதிலும் தர்சபூர்ணமாஸங்களால் வேள்வி செய்கிறான்" என்பன முதலியவையும், "அவனை யாகபாத்திரங்களால் எரிக்கிறார்கள்" என்பதும் (உள்ளன. தர்சமாவது-அமாவாஸ்யையில் செய்யும் வேள்வி. பூர்ணமாஸமாவது - பூர்ணிமையில் செய்யும் வேள்வி.) இன்னும், (முனிவர்கடனும், தேவர்கடனும், பிதிரர்கடனுமாகிய) மூன்று கடனையும் சுருதி (தை - ஸம் - ௬ - ௩ - ௧௦ - ௫) கூறுவதனால், (இல்லறத்தைக் கொள்ளவேண்டுமேயன்றித் துறவைக் கொள்ளுதல் கூடாது.)

துறவை விதிக்கும் சுருதிஸ்மிருதிகளுக்குப் பிரதிவாதி போக்குச்சொல்லல்.

இனி, "துறந்து,பின்பு, பிச்சையெடுத்தலைச் செய்கிறார்கள்" (பிரு - ௩ - ௫ - ௧) எனத் துறவு முதலியவற்றின் விதியானது ஆத்மஅறிவைப்புகழநிற்கின்ற அர்த்தவாதமாம்; அல்லது, (கர்மத்தில்) உரிமையில்லாதவ(ராகிய குருடன், முடவன் முதலானோ)ரைப் பற்றியதாம்.

பிரதிவாதிகூறியவற்றிற்கு வாதி மறுமொழி கூறி, ஆத்மஅறிவு கர்மிக்குக் கூடாதெனவும், அஃது துறவிக்கே கைகூடுமெனவும் ஸித்தாந்தம் செய்தல்.

அப்படியன்று; பரம்பொருளை அறிந்தவிடத்து, பயனைக் காணாதவழி கர்மம் பொருந்தாமையின் [தான் அடையாத ஒருபயனை நோக்கு

யதுக்தம் “கர்மிண ஏவ ச ஆத்மஜ்ஞாநம் கர்மஸம்பந்தி ச” இத்யாதி, தந்ந । பரம் ஹி ஆத்மஜ்ஞாநம் அஸர்வஸம்ஸாரதர்ம-வர்ஜிதம் “ப்ரஹ்மாஹமஸ்மி” இதி ஆத்மத்வேந விஜ்ஞாதே, க்ருதேந கர்தவ்யேந வா ப்ரயோஜநம் ஆத்மந: அபஶ்யத: ஸமாப்தகாமத்வேந க்ரியா ந உபபத்யதே ॥

ஸமாப்தகாமத்வே ऽபி நியோகாத் கரோதீதி சேத்—

ந ; நியோகாவிஷயாத்மதர்ஶநாத் । இஷ்டயோகம் அநிஷ்டவி-யோகம் ச ஆத்மந: ப்ரயோஜநம் பஶ்யந் ததுபாயார்தீ யோ பவதி, ஸ: நியோகஸ்ய விஷயோ த்ருஷ்ட: லோகே ; ந து தத்விபரீத: நியோகாவிஷயப்ரஹ்மாத்மத்வதர்ஶீ । ப்ரஹ்மாத்மத்வ-

---

கின்றவனன்றோ அதனை யடையவேண்டி அதற்குக் கருவியான கார்யத்தைச் செய்கிறான். மற்று, பரம்பொருளைக் கண்டறிந்தவன், தான் அடையவேண்டியதையெல்லாம் அடைந்திட்டானாதலால், இனி அவனடையவேண்டியது ஒன்று மில்லை. ஆகவே, அவன் ஒருபயனை நோக்குதல் இல்லை ; எனவே, அவனிடத்துக் கர்மம் பொருந்தா தென்றபடி.]

“ஆத்மஅறிவு கர்மத்தைச் செய்பவனுக்கே (உரியது) ; அன்றியும் கர்மசம்பந்தமுடையது” என்பது முதலாக எது கூறப்பட்டதோ, அது அப்படியன்று ; ஏனெனில், ஸம்ஸாரத்தீங்கு சிறிதுமில்லாத பரிபூர்ணமான பரம்பொருளை “நான் ப்ரஹ்மமாக இருக்கின்றேன்” என(த் தன்) ஆத்மாவாக அறிந்தவிடத்து, செய்ததனாலும் செய்யப்படுவதனாலும் தனக்குப் பிரயோஜனத்தைக் காணாதவன் பயனை நோக்குதல் இல்லையாதலால், (அவனிடத்துக்) கர்மம் பொருந்தாது.

(ஆக்ஷேபம்) :— பயனைக் காணாதிருந்தாலும், விதிக்கப்பட்டமையால் (அவன் கர்மத்தைச்) செய்கிறான் எனின்,—

(ஸமாதானம்) :—அப்படியன்று ; விதிக்கு எட்டாத [கட்டளைக்கு உட்படாத] ஆத்மாவைக் கண்டறிந்தமையா லென்க. வேண்டியன வந்துசேர்தலையும், வேண்டாதன பிரிந்துபோதலையும் தனது பிரயோஜனமாகக் காண்கின்றவனாய், அவற்றின் கருவிகளை நாடுபவனாய் எவன் இருக்கின்றானோ, அவன் கட்டளைக்கு உள்பட்டவனாக உலகத்தில் காணப்படுகிறான் ; ஆனால், அவனுக்கு மாறானவனாய், கட்டளைக்கு எட்டாத ப்ரஹ்மத்தை (த்தன்) ஆத்மாவாகக்காண்டும் இயல்பினன் (கட்டளைக்கு

𑌦𑌰𑍍𑌶𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌸𑌨𑍍 𑌸𑌚𑍇𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌾𑌵𑌿𑌷𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌨𑍍, 𑌨 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍 𑌨 𑌨𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 । 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌅𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍 ॥

𑌨 𑌚 𑌸𑌃 𑌨𑌿𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍 ; 𑌆𑌮𑍍𑌨𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌨 𑌹𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍋𑌤𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌵𑌚𑌸𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌬𑌹𑍁𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑍀 𑌅𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌿𑌨𑌾 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 ॥

உட்பட்டவனுகை) இல்லை. ப்ரஹ்மத்தை(த் தன்) ஆத்மாவாகக்காண்பவனுய் இருந்தும், கட்டளைக்கு உட்படாதவனுய் இருந்தும் (அவன்) கட்டளையிடப்பெறக்கூடியவனுயின்,— (அங்ஙனம்) கட்டளையிடப்பெருதவன் ஒருவனும் இல்லையென, எல்லாக் கர்மமும் எல்லாராலும் எப்பொழுதும் செய்யப்படவேண்டியதாகின்றது. அதுவோ (நம்மிருவர்க்கும்) இஷ்டமில்லை (என ஒழிக. நம்மிருவர்க்கும் - வாதிக்கும், பிரதிவாதிக்கும்).

ஞானியை நியமிப்பார் ஒருவரு மில்லை.

அன்றியும், அவனை ஏவுதல் ஒருவனுலும் முடியாது; வேதத்திற்கும் அவன் பிறப்பிடமாதலின். தன் அறிவினின்று பிறந்த வார்த்தையினுல் தானே ஏவப்படுதல் இல்லையன்ருே. மேலும், மிக்குஅறிந்த யஜமானன் விவேகமில்லா வேலைக்காரனுல் (ஏவப்படமாட்டான்). [ஞானியென்பான் - தன்னை ப்ரஹ்மமாக அறிந்தவன். ஆகவே, ஸகலத்தையும் நியமிக்கின்ற ப்ரஹ்மமான ஈச்வரனுதலால் அவனை நியமிப்பாரில்லை. இல்லையாயினும், வேதம் மற்றையோர்களை ஏவுமாறுபோல, அவனையும் ஏவுகின்றது எனின்,—அப்படியன்று; ஏனெனில், வேதம் ஈச்வரனது அறிவினு லானமையால், தானே தன்வார்த்தையினுல் ஏவப்படுதல் நிகழாது; செய்பவனும் செயப்படுபொருளும் ஒன்றுதல் அமையாதாதலின். மநுவினிடத்தினின்று தோன்றிய மநுதர்மசாஸ்திரம் அவனது அறிவினுடைய ஒருசிறிய துளி ஆமாறுபோல, ஈச்வரனிடத்தினின்று உண்டான வேதம் அவனது அறிவினுடைய ஒருசிறிய துளியாம். ஆதலால், அற்பஅறிவுள்ள வேதம் அளவிலா அறிவுள்ள ஈச்வரனை ஏவுதல் ஏலாது.—ஆ].

वेदस्य नित्यत्वे सति स्वातन्त्र्यात् सर्वान् प्रति नियोक्तृत्वसामर्थ्यम् इति चेत्—

न; उक्तदोषात्। यथाऽपि सर्वेण सर्वदा सर्वम् अविशिष्टं कर्म कर्तव्यम् इति उक्तो दोषोऽपि अपरिहार्य एव॥

तदपि शास्त्रेणैव विधीयते इति चेत्— यथा कर्मकर्तव्यता शास्त्रेण कृता, तथा तदपि आत्मज्ञानं तद्वत एव कर्मिणः शास्त्रेण विधीयते इति चेत्—

न; विरुद्धार्थबोधकत्वानुपपत्तेः। न हि सक-

(ஆக்ஷேபம்) :—வேதம் நித்யமாயிருக்குமளவிலே சுதந்திரமானமையால், எவரைக்குறித்தும் ஏவுதற்கு (அதற்கு) வல்லமை யுண்டு எனில்,—

(ஸமாதாநம்) :—அப்படியன்று; (கீழ்க்) கூறியுள்ள குற்றத்தினுலென்க. அப்படியிருந்தாலும், "எல்லாரும் எல்லாக் கர்மத்தையும் எப்பொழுதும் வேற்றுமையின்றிச் செய்தல் வேண்டும்" என்று கூறப்பட்ட குற்றத்தையும் விலக்கவேமுடியாது. (9 - ஆம் பக்கத்தில் 9, 10, 11 ஆம் வரிகளைப்பார்க்க.)

ஞானம் கர்மத்தோடு பொருந்தாது.

(ஆக்ஷேபம்) :—அதுவும் சாஸ்திரத்தினுலேயே விதிக்கப்படுகின்றது எனில்,—கர்மத்தைச் செய்யவேண்டுமென்பது எப்படி சாஸ்திரத்தினுல் விதிக்கப்படுகின்றதோ, அப்படி அந்த ஆத்மஅறிவும் அவனுக்கே, கர்மத்தைச் செய்பவனுக்கே, சாஸ்திரத்தினுல் விதிக்கப்படுகின்றது எனில்,—

(ஸமாதாநம்) :—அப்படியன்று; (சாஸ்திரம்) மாறுபட்ட பொருளை உணர்த்துவதென்பது ஒவ்வாமையின். செய்தவற்றோடும் செய்யாதவற்றோடும் [இனிச் செய்யப்படுவனவற்றோடும்] சம்பந்தமில்லாமையையும் அதற்கு மாறுனதன்மையையும் ஒன்றனிடத்து உணர்த்துதல் இயலாதன்றே; நெருப்பிற்குக் குளிர்ந்த தன்மையையும், சூடான தன்மையையும்

𑌹𑍍𑌨𑌿 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌕𑍃𑌤𑌾𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍; 𑌶𑍀𑌤𑍋𑌷𑍍𑌣𑌤𑌾𑌮𑍍 𑌇𑌵 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃 ॥

𑌨 𑌚 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌯𑍋𑌗𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌅𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌚 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌾, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍; 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍— 𑌤𑌦𑍍 𑌉𑌭𑌯𑌂 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌨 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤, 𑌅𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍍 । 𑌯𑌦𑍍 𑌧𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂, 𑌤𑌦𑍍 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌯𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌤𑌚𑍍 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌤𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌤𑌾𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑍍𑌯𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍— 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂

(கொள்ளுதல்) போல. [ஒன்றும் கலத்தலில்லாத அஸங்கமான ப்ரஹ்மமாக, இயல்பாகவே அகர்த்தாவாகத் தன்னை ஒருவன் அறிந்தவிடத்து, அவ்வறிவினால் "நான் கர்த்தா" என்னும் எண்ணம் தள்ளுண்டுபோனமையால், மீண்டும் சாஸ்திரத்தினால் "நான் கர்த்தா, செய்பவன்" என்னும் அந்தஎண்ணம் நிகழமாட்டாது. ஆகவே, அவன் இப்பொழுது செய்த கர்மத்தோடும் இனிச்செய்யப்போகின்ற கர்மத்தோடும் அவனுக்குத் தொடர்பு உண்டு என்பதும்,அவனுக்கு அத்தொடர்பு இல்லை என்பதும் - நெருப்பிற்குக் குளிர்மையும் சூடும்போல, அமையா என்பதாம்.—ஆ.]

கர்மத்திலே தனக்குப் பயனின்மையால் ஞானி அதனைத் தலைப்படுதல் இல்லை.

மேலும், தனக்கு வேண்டியது வந்துசேர்தலை விரும்புதலும் வேண்டாதது பிரிந்துபோதலை விரும்புதலும் சாஸ்திரத்தினால் செய்யப்பட்டனவல்ல; எல்லாப் பிராணிகளிடத்தும் அவற்றைக் காண்பதனாலென்க. சாஸ்திரத்தினால் செய்யப்பட்டனவாயின், அவையிரண்டும் மாடுமேய்ப்போன் முதலானோரிடத்தும் காணப்படுதல் கூடாது; அவர்கள் சாஸ்திரத்தை அறியாதவராதலின். எது - தானே அமையாததோ, அது சாஸ்திரத்தினால் உணர்த்தப்படவேண்டும். ஆதலால், ஆத்மஅறிவானது - செய்யப்பட்டவற்றிற்கும் செய்யப்படுவனவற்றிற்கும் விரோதியாக சாஸ்திரத்தினால் செய்யப்பட்டதாயின்,— செய்யப்படுவனவற்றை மீட்டும்

𑌕𑌥𑌂 𑌤𑍂𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌵𑌾 𑌨𑍋𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍? 𑌶𑍀𑌤𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍌, 𑌤𑌮 𑌇𑌵 𑌚 𑌸𑌵𑌿𑌤𑌰𑌿 ॥

𑌨 𑌬𑍋𑌧𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍—

𑌨; "𑌸 𑌮𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍," "𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮" 𑌇𑌤𑌿 𑌚 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍, "𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌅𑌵𑍇𑌤𑍍," "𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑌾𑌦𑌿𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌬𑌾𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌨 𑌅𑌨𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑍍 ॥

எவ்வாறு உண்டாக்கும்? தீயினுள் குளிர்மைபோலவும், சூர்யனுள் இருட்டுப்போலவும் என்க. [" இது செய்துமுடிந்தது; இனி, இதனைச் செய்ய வேண்டும்" என்னும் அறிவு, அகர்த்தாவான ஆத்மாவின் அறிவிற்கு விரோதியாம். ஆகவே, சூர்யனிடத்து இருளும் நெருப்பினிடத்துக் குளிர்மையும்போல, பிந்தினஅறிவு பிறந்தவழி, "இனி இதனைச்செய்யவேண்டும்" என்னும் முந்தினஅறிவு கூடாதென்பதாம்.]

(ஆக்ஷேபம்) :— (சாஸ்திரம் இவ்வாறு) உபதேசிக்கவேயில்லையெனில்,—

(ஸமாதாநம்) :—அப்படியன்று; "அது என்ஆத்மாஎன்று அறிய வேண்டும்" (கௌ - உப - ந - அ) எனவும், "அறிவே ப்ரஹ்மம் " (ரு-ந) எனவும் முடிப்பதனுலென்க; அதனை ஆத்மாவாகவே அறியவேண்டும் " (பிரு - க - ச - க0), " நீ அதுவாக இருக்கிறாய் " (சா - சு - அ - எ) என்றிவைமுதலான வாக்கியங்கள் அதன்மேல் நிற்கின்றமையின். அன்றியும், " ப்ரஹ்மமே ஆத்மா" என்று உதித்த அறிவு (எவ்வாற்றுலும்) தள்ளுண்டுபோதல் இல்லையாதலால், (ஆத்மஅறிவு) உதிக்கமாட்டாதென்றேனும், (அது உதித்தாலும்) மயக்கந்தான் என்றேனும் கூறுதல் இயலாது. [வேதத்தினுள், ஆத்மாவைக் கர்த்தாவாகக் கூறுகின்ற கர்மகாண்டமானது, வாஸ்தவத்திலே அகர்த்தாவான அந்த ஆத்மஸ்வரூபத்தை உணர்தற்கு உபாயமாதலால் ஞானகாண்டத்தோடு முரணுது. ஆகவே, உண்மையினை ஆராய்ச்சிசெய்து "நான் அகர்த்தாவான ஆத்மா" என்னும் மெய்யறிவு அநுபவத்தில் அமைந்தவழி, "நான் அகர்த்தா அல்லன்" என்னும் பொய்யுணர்வைக் காணுமையினுல்-ஆத்மஅறிவு பிறவாதென்றலும், ஒருகால் பிறந்தாலும் அது மயக்கமேதான் என்றலும் நேரல்ல என்று ஒழிக.—ஆ.]

𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍, “𑌨𑌾𑌕𑍃𑌤𑍇𑌨𑍇𑌹 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨” 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍇𑌃 । 𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌹𑍁𑌃 “𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍” 𑌇𑌤𑌿, 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌦𑍍𑌦𑍋𑌷𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌦𑍋𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍—

𑌨; 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌭𑌾𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 । 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌹𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌵𑌃, 𑌨 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃; 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌯𑌾 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌨𑌃𑌕𑌾𑌯𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍, “𑌸𑍋𑌽𑌕𑌾𑌮𑌯𑌤 𑌜𑌾𑌯𑌾 𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿 𑌪𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌇𑌤𑌿 “𑌉𑌭𑍇 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇—𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌸𑌾𑌧𑌨𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇— 𑌏𑌷𑌣𑍇 𑌏𑌵” 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌜𑌸𑌨𑍇𑌯𑌿𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌅𑌵𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍, 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾-

---

துறவென்பது ஞானிஇயல்பு.

(ஆக்ஷேபம்) :—“ செய்யாமையினால் இங்கே ஒரு (பயனும்) இல்லை ” (வே - கீ - ௩ - ௧௮) என்னும் ஸ்மிருதியினால், துறவிலும் பயனின்மை ஒப்பநிற்கின்றது எனில்,—“ ப்ரஹ்மத்தை அறிந்த பின்பு துறவையே செய்யவேண்டும் ” என எவர்கள் கூறுகிறார்களோ, அவர்கட்கும், பயனின்மையாகிய இக்குற்றம் ஒப்பநிற்கின்றது எனில்,— (ஞானிக்குக் கர்மத்திலே பயனின்மையால், அவன் அதனை மேற்கொள்ளுதல் இல்லை; அவ்வாறே, அவனுக்குத் துறவிலும் பயனின்மையால், அவன் அதனையும் மேற்கொள்ளுதல் இல்லையாதல்வேண்டும் எனில்,—)

(ஸமாதாநம்) :—அப்படியன்று; துறவென்பது கிரியையின்மை மாத்திர மாதலின். [கிரியை -தொழில், வினை, செய்கை.] பயனைக் கருதுதல் அஜ்ஞானத்தா லாவதேயன்றி மெய்ப்பொருளின் இயல்பு அன்று; எல்லாப் பிராணிகளிடத்து அதனை [பயனைக் கருதலை, பயனை அவாவுதலை]க் காண்பதனாலென்க. மற்றும், பயனாசையினால் தூண்டப்படுகிறவன் மொழிமனமெய்களால் (ஒன்றில்) செல்லுதலைக் காண்கின்றோம். (அன்றியும்,) மக்கள் செல்வம் முதலாக ஐந்தாகியுள்ளவை காம்யமேதான் என்பது - “ ‘எனக்கு மனைவி வேண்டும்’ (என) அவன் விரும்பினான் ” (பிரு - க - ௪ - ௧௭) என்பது முதலியவற்றால் “ கருவியும் பயனுமாகிய இவ்விரண்டும் காமமேதான் ” (பிரு - ௩ - ௫ - க) என் வாஜஸநேயி ப்ராஹ்மணத்துள் தேற்றமாக உரைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

காமதோஷநிமித்தாயாம் வாங்மந: காயப்ரவ்ருத்தே: பாங்க்தலக்ஷணாயா: வித்வத்த்வாத் அவித்யாதிதோஷாபாவாத் அஸம்பவவ்ருத்தே: க்ரியாऽபாவமாத்ரம் வ்யுத்தானம்; ந து யாகாதிவத் அனுஷ்டேயரூபம் பாவாத்மகம்। தச்ச வித்யாவத்புருஷதர்ம: இதி ந ப்ரயோஜனம் அன்வேஷ்யம்। ந ஹி தமஸி ப்ரவ்ருத்தஸ்ய உதிதே ஆலோகே யத் கர்தபங்ககண்டகாத்யபதனம் தத் கிம்ப்ரயோஜனம் இதி ப்ரஷ்டவ்யம்॥

வ்யுத்தானம் தர்ஹி அர்த்தப்ராப்தத்வாத் ந சோதனார்ஹம் இதி। கார்ஹஸ்த்யே சேத் பரம்ப்ரஹ்மவிஜ்ஞானம் ஜாதம், தத்ரைவாஸ்தாம் அகுர்வத: ஆஸனம், ந தத: அன்யத்ர கமனம் இதி சேத்—

ஆகவே, மொழிமனமெய்களின் செய்கை, அஜ்ஞானமும் காமமுமாகிய குற்றத்தினுல் உண்டாவதாம்; (மனைவி, மக்கள், தைவச்செல்வம், மாநுஷச்செல்வம், கர்மம் என்னும்) ஐந்தினுல் சாதிக்கப்பெறுவதாம். ஞானிக்கு அஜ்ஞானம் முதலிய குற்றம் இல்லாமையால் (அச்செய்கை அவனுக்குக்) கூடாமையின், துறவென்பது கிரியையின்மைமாத்திரமேயன்றி வேள்விமுதலியதுபோலச் செய்யப்படுவதாகிய செய்பொருள் இல்லை. மற்று, அது ஞானியின் இயல்பாம்; எனவே, பயனைத் தேடவேண்டியதில்லை. இருட்டில் புகுந்தவனுக்கு வெளிச்சம் தோன்றியவளவிலே பள்ளம் சேறு முள் முதலியவற்றில் வீழாமை எதுவோ, அது யாது பயனுடைத்து? என்றல் வினவத்தகாத தன்றோ.

இல்லறநிலை ஆசையினு லாகின்றது.

(ஆக்ஷேபம்) :—அப்பொழுது, துறவு (இவ்வாறு ஒருவனது முயற்சியொடு படாதிருக்குமளவிலே, தானே) பொருளினு லமைவதனுல் விதிக்கத்தக்கதில்லை. ஆதலால், பரப்ரஹ்மத்தின் அறிவு இல்லறவாழ்க்கையிலே பிறந்திட்டதாயின், செய்யாதவனுக்கு அதிலேயே இருத்தல் இருக்கட்டும் [இல்லறநிலைக்கு உரிய கர்மங்களைச் செய்யாமலே அந்நிலையில் வாழ்த லாகட்டும்]. அதனின்று வேறு (ஆச்ரமத்திற்குச்) செல்லுதல் வேண்டாம் எனில்,—

𑌨, 𑌕𑌾𑌮𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌥𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯; "𑌏𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍈 𑌕𑌾𑌮𑌃" 𑌇𑌤𑌿, "𑌉𑌭𑍇 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌏𑌷𑌣𑍇 𑌏𑌵" 𑌇𑌤𑌿 𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 । 𑌕𑌾𑌮𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌿𑌯𑌮𑌹𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃, 𑌨 𑌹𑌿 𑌤𑌤𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌗𑌮𑌨𑌂, 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌤𑌤𑌃 𑌨 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌥𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥

𑌏𑌤𑍇𑌨 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌾𑌤𑌪𑌃𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾 ॥

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌟𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌸𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌤𑍇 "𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑍋𑌰𑌪𑌿 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌟𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌯𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌦𑍇𑌹𑌧𑌾𑌰𑌣𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌨𑌃, 𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌸𑌾𑌧𑌨𑍈𑌷𑌣𑌾𑌭𑌯𑌵𑌿𑌨𑌿𑌵𑍃-

---

(ஸமாதாநம்):— அப்படியன்று; இல்லறநிலை காமத்தாலானமையின். "இவ்வளவே காமம்" (பிரு - க - ச-கஎ) என(வும்), "இவையிரண்டும் ஆசையேதான்" (பிரு - ந - டு - க)என(வும்) தேற்றமாகக் கூறுவதனு லென்க. காமத்தாலாகின்ற மக்கள் செல்வம் முதலியவற்றின் ஒட்டு நியதமாய் ஒழிதலே துறவு எனப்படுகின்றது; அதனினின்று வேறொன்றற்குச் செல்லுதல் அன்றும் [இல்லறநிலையினின்று வேறோர் ஆச்மரத்திற்குச் செல்லுதல் துறவு அன்றும்]. ஞானமுதிக்கப்பெற்றவன் (கர்மத்தைச்) செய்யாதவனுய் இல்லறநிலையிலேயே நிற்றல் இல்லை யென்க.

இதனுல் - குருவிற்குப் பணிவிடை, தபஸ் என்றிவற்றையாயினும் ஞானி செய்யாமை யாயிற்று. (ஸ்வரூபத்தை அறிந்த ஞானியாவான் ஒன்றன்மீதும் பற்றில்லாதவனுதலால், குருசுச்ரூஷை முதலியவற்றின்மேலும் பற்றற்றவனும். ஆகவே, அவன் அவற்றைப் பாராட்டமாட்டான், செய்யமாட்டான் என்பது.)

(பூர்வபக்ஷம்) :— இதிலே, கிருகஸ்தர் சிலர் பிச்சையெடுத்துத் திரிதல் முதலியவற்றின் பயத்தினின்றும், (பிறர் செய்யும்) ஏளனத்தினின்றும் அஞ்சுகிறவராய், (தமது) நுண்மை நோக்குடைமையைக் காட்டுபவராய் மறுமொழி கூறுகிருர்கள்:—"சரீரத்தைக் கொண்டுசெலுத்தலைமாத்திரம் வேண்டி நிற்கின்ற பிக்ஷுவிற்கும் [துறவிக்கும்] பிச்சையெடுத்தல் முதலிய நியமங்களைக் காண்பதனுல், கிருகஸ்தனும் - பய

𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌯 𑌚 𑌅𑌶𑌨𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾𑌦𑌨𑌾𑌦𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌉𑌪𑌜𑍀𑌵-𑌤𑌃 𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌵𑌸𑌤 𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌨𑌂 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌨; 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍃𑌹𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌨𑌿𑌯𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌮𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍃𑌹𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌚 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌧𑌾𑌰𑌣𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌶𑌨𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾𑌦𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌾𑌤𑍍 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁𑌕𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 ॥

𑌶𑌰𑍀𑌰𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌟𑌨𑌾𑌦𑌿𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌃 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑍋𑌃 𑌶𑍌𑌚𑌾𑌦𑍌 𑌚, 𑌤𑌥𑌾 𑌗𑍃𑌹𑌿𑌣𑌃 𑌅𑌪𑌿 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌤𑌃 𑌅𑌕𑌾𑌮𑌿𑌨𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃; 𑌯𑌾𑌵𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌨𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌇𑌤𑌿 ॥

னும் கருவியுமாகிய ஆசையிரண்டும் அற நீங்கியவனுய், சரீரத்தைக் கொண்டுசெலுத்தற்குமாத்திரம் உண்பது உடுப்பது என்றவற்றைமட்டும் நாடிவாழ்பவனுய் கிருகத்திலேயே இருத்தல் இருக்கட்டும்" என்பது.

(ஸித்தாந்தம்) :—அப்படியன்று; தனக்கென்று ஒருசிறப்பான வீட்டையுடைமையின் நியமம் [மனைவியொடு வாழ்தலின் முறைமை] ஆசையினு லானமையின். என (முன்னமே) இதற்கு விடை கூறப்பட்டது. மனைவியில்லாவளவிலே சரீரத்தைக் கொண்டுசெலுத்தற்குமாத்திரம் ஆன உண்பதும்உடுப்பதுமாகியவற்றை வேண்டுவோனுக்குத் தனது உடைமையென்று ஓர் சிறப்புப்பொருள் இல்லை. ஆதலால், (அவன்) மெய்யாக பிக்ஷுவே என்க.

(பூர்வபக்ஷம்) :— சரீரத்தைக் கொண்டுசெலுத்தற்கான பிச்சையெடுத்தல் முதலியவற்றை மேற்கொள்வதிலும்,தூய்மை முதலியவற்றிலும் பிக்ஷுவிற்கு எப்படி நியமம் இருக்கின்றதோ, அப்படியே, ஆசையற்ற ஞானியான கிருகஸ்தனும் நித்யகர்மங்களை நியமமாக மேற்கொள்ளுதல் இருக்கட்டும்; " உயிர்வாழ்க்கைமுழுதும்" எனத் தொடங்குகின்ற சுருதியினுல் விதிக்கப்பட்டமையின், (நித்யகர்மத்தைச் செய்யாமையினு லாகும்) குற்றத்தை நீக்குதற்காக என்க. (" உயிர்வாழ்க்கை முழுதும் அக்நிஹோத்ரம் செய்க" என்பது - இங்குக் குறிக்கப்பட்ட சுருதியாம்.)

ज्ञातस्य नियोगाविषयत्वेन विधिनिषेधः प्रत्युक्तः; अशक्यनियोज्यत्वाच्च इति ॥

यावज्जीवादिनित्यचोदनानर्थक्यमिति चेत्—

न; अविद्वद्विषयत्वेन सार्थक्यात् । यत्तु भिक्षोः शरीरधारणमात्रप्रवृत्तस्य प्रवृत्तेः नियतत्वं, तत् प्रवृत्तेः न प्रयोजकम् । आचमनप्रवृत्तस्य पिपासापगमवत्, न चान्यप्रयोजनार्थत्वं सम्भवति । न च अग्निहोत्रादीनां तद्वत् अप्राप्तप्रवृत्तिनियतत्वोपपत्तिः ॥

(ஸித்தாந்தம்) :—ஞானி விதிக்கு உட்படாதவன் என்று இதற்கு மறுமொழி கூறப்பட்டது. அன்றியும், (அவன்) விதிக்கப்படுபவன் என்றல் அடாதாதலால், (கட்டளைக்கு எட்டாதவன்) என்பதாம்.

(ஆக்ஷேபம்) :—“உயிர்வாழ்க்கை முழுதும்” எனத் தொடங்குகின்ற (சுருதி) நித்யகர்மத்தை விதித்தல் பயனில்லதாகின்றது எனில்,—

(ஸமாதானம்) :—அப்படியன்று; (அந்த சுருதி) அஜ்ஞானியைப் பற்றியுள்ளமையால், பயனுடைத்தாதலின் என்க.—ஆனால், சரீரத்தைக் கொண்டுசெலுத்தலைமாத்திரம் மேற்கொண்ட பிக்ஷுவின் முயற்சிக்கு நியமவிதி எதுவோ, அது (அவனது) முயற்சிக்குக் காரணமில்லை. ஆசமநத்தை மேற்கொண்டவனுக்குத் தாகம் தீர்தல்போல, வேறொன்றைத் தூண்டுதற்கு ஆவதில்லையெனத் தெரிகின்றது. ஆனால், அக்நிஹோத்ரம் முதலியவற்றை மேற்கொள்ளுதல், அதுபோல, சொல்லாமலே அமைவதாய் நியமவிதியினாலாகின்றது என்றல் பொருந்தாது. (ஆசமநம்செய்பவனுக்குத் தாகம் தீர்ந்திடுகின்றது. என்றாலும், தாகம் தீர்தலானது ஆசமநம்செய்தலைத் தூண்டவில்லை; அதனைத் தூண்டுவது, சாஸ்திரத்தினுள் விதித்த ஆசமநவிதியே யாம். அது போல,—பிக்ஷையெடுத்தல் முதலியவற்றை மேற்கொள்ளும் துறவிக்கு, “பிக்ஷை முன்னமே அமர்த்திவைக்கப்படாததா யிருக்கவேண்டும்” (போ-உ-அ-கஉ). என்பதுமுதலான நியமவிதி எதுவோ, அது பிக்ஷையெடுத்தல் முதலியவற்றைத் தூண்டுவதில்லை. உயிர்வாழ்தற்காக அவற்றைத் தலைப்படுதல் தானே அமைகின்றது, சாஸ்திரம் சொல்லாமலே நிகழ்கின்றது. மற்று, அக்நிஹோத்திரம் முதலியவற்றைத் தலைப்படுதல் அதுபோல தானே அமைவதில்லை, சாஸ்திரம் சொல்லாமலே நிகழ்வதில்லை; என்பதாம்.—ஆ.)

𑌅𑌯𑌤𑍍𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌯𑌮𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌅𑌨𑍁𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍—

𑌨 ; 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌯𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍, 𑌤𑌦𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌨𑌗𑍌𑌰𑌵𑌾𑌤𑍍 ; 𑌅𑌯𑌤𑍍𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌵𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑍋𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 ॥

𑌅𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌣𑌾 𑌪𑌾𑌰𑌿𑌵𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 । 𑌤𑌥𑌾 𑌚 "𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌮𑍍 ; 𑌶𑌮𑌦𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑍇 𑌅𑌨𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 । "𑌅𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌵𑌾𑌚

(ஆக்ஷேபம்) :— சொல்லாமையே அமைந்த செய்கைக்கு நியம விதியும், பயனில்லாவளவிலே பொருந்தவேபொருந்தாது எனில்,—

(ஸமாதாநம்) :—அப்படியன்று ; அதனது நியமவிதி முந்தின செய்கையினல் அமைந்துள்ளமையின் என்க, அதனை மீறுகையிலே கடும்முயற்சி (வேண்டுவதனாலென்க). சொல்லாமையே அமைந்த துறவை மீண்டும் கூறுவதனல், (அது) ஞானியினல் செய்யத்தகு மென்றல் பொருத்தமாம். (நியமவிதிக்கு இணங்கவாயினும், மாறுபடவாயினும் பிக்ஷையெடுத்தல் முதலியவற்றைச் செய்து எப்படியாயினும் உயிர்வாழ்தல் ஆகும் என்றாலும், ஆத்மஅறிவு பிறத்தற்குமுன் அது கைகூடுதற்காக நியமவிதியை அநுஷ்டித்துள்ளமையால், அந்நியமவாஸனையே மேலிட்டுநிற்கின்றது ; நிற்கவே, அவ்வாத்மஅறிவு பிறந்தபின்னரும் அவன் நியமத்திலேயே செல்லுகிறானேயன்றி, அநியமத்தில், நியமமல்லாதவற்றில் செல்லுத லில்லை. அநியமவாஸனை நியமவாஸனையினல் கீழே அமுக்குண்டு கிடக்கின்றமையின், முந்தின அந்த அநியமவாஸனையை மீட்டும் கிளப்புதற்குக் கடுமையான முயற்சியைச் செய்தல் வேண்டுமாதலால், அநியமத்தில் செல்லுதல் இல்லை. எனவே, நியமமும் சொல்லாமையே அமைவ தாயிற்று.—ஆ.)

ஆத்மாவை அறியப்புகுவோனும் துறவைக் கோள்ளவேண்டும்.

(ஸம்ஸாரத்தினின்று) தப்பவிரும்புகின்ற அஜ்ஞானியும் துறவைக் கொள்ளவேண்டும். அவ்வாறே, "அமைதியுற்றவன், அடக்கமுள்ளவன்" (பிரு - ச - ச - உ௩) எனத் தொடங்கும் வசநம் மேற்கோளாம்; ஆத்மாவைக் காண்பதற்குக் கருவிகளான அமைதியும் அடக்கமும் பிறவும் வேறோர் ஆச்ரமத்திலோ பொருந்தாமையின் என்க. "ஞானிக்கூட்

𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍃𑌷𑌿𑌸𑌂𑌘𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍" 𑌇𑌤𑌿 𑌚 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌤𑍇; "𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 𑌧𑌨𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇𑌨𑍈𑌕𑍇 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌨𑌶𑍁𑌃" 𑌇𑌤𑌿 𑌚 𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃; "𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑍈𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍" 𑌇𑌤𑌿 𑌚 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍇𑌃; "𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌪𑌦𑍇 𑌵𑌸𑍇𑌤𑍍" 𑌇𑌤𑌿 𑌚 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌾𑌕𑌲𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌿𑌷𑍁 𑌉𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃, 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌥𑍍𑌯𑍇 𑌅𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌨 𑌚 𑌅𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌯 𑌅𑌲𑌮𑍍 ॥

𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍋𑌪𑌯𑍋𑌗𑍀𑌨𑌿 𑌚 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌥𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿, 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌫𑌲𑌮𑍍 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍇𑌵 । 𑌯𑌦𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑌃 𑌸𑌤 𑌏𑌵 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍, 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌵𑌿𑌷𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌫𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌃 𑌨 𑌉𑌪𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤 ॥

டங்களால் நாடப்பட்ட மேலான பரிசுத்தப்பொருளை அத்யாச்ரமிகட்கு, ஆச்ரமங்களைக் கடந்துநிற்பவர்க்குக் கூறினன்" (ச்வே - சு - உக) எனவும் ச்வேதாச்வதரத்தில் அறியப்படுகின்றது: "(சாகாமையைப் பெறுதல்) கர்மத்தா லன்று, மக்களா லன்று, பொருளா லன்று; சிலர், சாகாமையைத் துறவினுல் அடைந்தார்கள்" (கை - உ) என்பதும் கைவல்ய உபநிஷத்தாம்: " அறிந்து, கர்மமற்றநிலையை அநுஷ்டிக்கவேண்டும்" என்னும் ஸ்மிருதியினுலு மென்க: "ப்ரஹ்மத்தை (அறிதற்கு ஸாதநமான) ஆச்ரமநிலையிலே [துறவிலே] வாழவேண்டும்" என்பதும் (ஸ்மிருதியாம்). அன்றியும், ப்ரஹ்மசர்யம் முதலிய ஞானஸாதநங்கள் ஆச்ரமங்களைக் கடந்தவரிடத்து (க் குறைவிலாது) முழுதும் கூடுதலாலும், இல்லறநிலையிலே கூடாமையினுலும் என்க. மற்றும், முழுதும்நிரம்பிக் கைகூடப்பெருத ஸாதநம் ஓர்பயனைச் சாதிக்க வல்லதில்லை.

கர்மஸம்பந்தமுள்ள அறிவு ஸம்ஸாரத்தைப் தருவது.

இனி, இல்லறநிலைக்குரிய கர்மங்கள் ஞானத்திற்கு உபயோகப்படுகின்றன (என்பது) எதுவோ, (அதனைப்பற்றிக் கூறுவோம்):— அவற்றினுடைய மேலான பயன் தேவர்களை அடைதலாகியதாய் ஸம்ஸாரத்தைப்பற்றியதாகவே முடிக்கப்பட்டது. கர்மமுடையவனுக்கே பரமாத்ம அறிவு நிகழ்வதாயிருந்தால், பயனை ஸம்ஸாரவிஷயமாகவே முடித்தல் அடாததா யிருக்கும்.

அங்கபலம் தர்ஹி இதி சேத் —

ந ; தத்விரோதாத் ஆத்மவஸ்துவிஷயத்வாத் ஆத்மவித்யாயா: । நிராக்ருதஸர்வநாமரூபகர்மபரமார்த்தாத்மவஸ்துவிஷயம் ஜ்ஞானம் அம்ருதத்வஸாதனம் । குணபலஸம்பந்தே ஹி நிராக்ருதஸர்வவிசேஷாத்மவஸ்துவிஷயத்வம் விஜ்ஞானஸ்ய ந ஸ்யாத் । தச்ச அநிஷ்டம் ; "யத்ர த்வஸ்ய ஸர்வமாத்மைவாபூத்" இதி அதிக்ருத்ய க்ரியாகாரகபலாதிஸர்வவ்யவஹாரநிராகரணாத் விஜ்ஞானவிஷயஸ்ய, தத்விபரீதஸ்ய அவிதுஷ: "யத்ர ஹி த்வைதமிவ" இதி உக்த்வா க்ரியாகாரகபலரூபஸ்ய ஸம்ஸாரஸ்ய தர்சிதத்வாத் வாஜஸநேயிப்ராஹ்மணே । ததா இஹாபி தேவதாத்ம-

---

(சங்கை) :—அது அங்கத்தின் பயன் எனில்,— (பரமாத்மஞானம் அங்கீ ; இதனது பயன் மோக்ஷம். அக்நிமுதலியதேவதாஞானம் - அங்கம் ; இதனது பயன் ஸம்ஸாரம். என, இவ்வாறு அங்காங்கித்தன்மையினால் விரோதமில்லை யெனில்—ஆ.)

(ஸமாதாநம்) :—அப்படியன்று ; ஆத்ம அறிவு அ(ந்த அங்காங்கித்தன்மை முதலிய)வற்றிற்கு விரோதியான ஆத்மப்பொருளைப் பற்றியதாகலின் என்க. பெயர், உருவம், தொழில் எல்லாம் மறுக்கப்பெற்ற பரமார்த்த ஆத்மப்பொருளைப்பற்றிய சாகாமைக்குச் சாதநமாம். அங்கத்தின் ஸம்பந்தமும், பயனின் ஸம்பந்தமும் உள்ளவளவில், ஞானமானது வேற்றுமையெல்லாம் மறுக்கப்பெற்ற ஆத்மப்பொருளைப்பற்றியதாதல் ஆகாது. அதுவோ இஷ்டமன்று ; "மற்று, எங்கே இவனுக்கு எல்லாம் ஆத்மாவாக இருந்ததோ" (பிரு - உ - ச-கச ; ச - ரு-கரு) என அதிகாரப்படுத்தி, வினையும் காரகமும் பயனும் முதலிய எல்லாவியவகாரங்களையும் ஞானிக்கு மறுத்தலாலும், அவனுக்கு மாறான அஜ்ஞானிக்கு "எங்கே த்வைதம்போல" (ஷை. - உ - ச - கச) எனக் கூறி வினை காரகம் பயன் என்றவற்றின்வடிவாகவேஉள்ள ஸம்ஸாரத்தை வாஜஸநேயிப்ராஹ்மணத்துள் எடுத்துக்காட்டினமையாலும் என்க. அவ்வாறே இங்கும் [ஐதரேயத்திலுள்ளும்]— பசிமுதலியவற்றையுடைய பொருள்வடிவமாய், ஸம்ஸாரத்தைப்பற்றியதாய், தேவதைகளை அடைதலாகிய

𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌦𑌿𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂, 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 "𑌕𑍇𑌵𑌲𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿" 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ॥

𑌋𑌣𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌶𑍍𑌚𑌾𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷 𑌏𑌵 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌪𑌿𑌤𑍃𑌦𑍇𑌵𑌲𑍋𑌕𑌾𑌵𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿, 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌃; "𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑍈𑌵" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑌾𑌧𑌨𑌨𑌿𑌯𑌮𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 । 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌶𑍍𑌚 𑌋𑌣𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌨𑌃 "𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌃" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 । 𑌤𑌥𑌾 "𑌏𑌤𑌦𑍍𑌧 𑌸𑍍𑌮 𑌵𑍈 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸 𑌆𑌹𑍁𑌰𑍃𑌷𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌵𑌷𑍇𑌯𑌾𑌃" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿; "𑌏𑌤𑌦𑍍𑌧 𑌸𑍍𑌮 𑌵𑍈 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨 𑌜𑍁𑌹𑌵𑌾𑌂𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌃" 𑌇𑌤𑌿 𑌚 𑌕𑍌𑌷𑍀𑌤𑌕𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌃 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌋𑌣𑌾𑌨𑌪𑌾𑌕𑌰𑌣𑍇 𑌪𑌾𑌰𑌿𑌵𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍—

பயன் எதுவோ, அப்பயனை முடித்து, " எல்லாஆத்மஸ்வரூபமான தனிப்பொருளைப்பற்றிய ஞானத்தை, சாகாமைக்காக உரைப்பேன் " எனத் தலைப்படுகிறார்.

கடனென்பது - முக்தியை விரும்பாத அஜ்ஞானிக்கு.

இனி, மநுஷ்யலோகத்தையும் பித்ருலோகத்தையும் தேவலோகத்தையும் அடையும்விஷயத்திலே ரிணத்தின் தடையானது அஜ்ஞானிக்கே (உள்ளது), ஞானிக்கு இல்லை; "அந்த இம்மநுஷ்யலோகம் மக்களாலேயே" (பிரு - க - கு - கரு) என்பதுமுதலாக மூவுலகிற்கும் வழிகளை நியமிக்கின்ற சுருதியினாலென்க. மேலும், ஆத்மஉலகை வேண்டுகின்ற ஞானிக்கு ரிணத்தின் தடை இல்லாமையானது " மக்களால் யாது செய்வோம் ? " (ப்ரு - ச - சு - உஉ) என்பது முதலியவற்றால் உணர்த்தப்பட்டுளது. அவ்வண்ணமே, "காவஷேயரென்னும் ஞானிகளான ரிஷிகள் அந்த இதனையே கூறுகிறார்கள்" என்பது முதலியவற்றை(க்காண்க). அன்றியும், "அந்த இதனை அறிந்த முன்னோர்கள் அக்நிஹோத்ரம் செய்யவில்லை " (கௌ - உப - உ - ரு) என்பது, கௌஷீதகியாருடைய (சுருதியாம்).

துறவென்பது - பற்றற்றவனும், ஸம்ஸாரத்தினின்று தப்ப விரும்புவோனுக்கு.

(சங்கை) :—அப்பொழுது, அஜ்ஞானி கடனைச் செலுத்தாதவழி, துறவு ஏலாமையாம் என்னின்,—

न; प्राग्गार्हस्थ्यप्रतिपत्तेः ऋणित्वासम्भवात्। अप्रतिपन्नगार्हस्थ्योऽपि ऋणी चेत् स्यात्, सर्वस्य ऋणित्वम् इति अनिष्टं प्रसज्येत। प्रतिपन्नगार्हस्थ्यस्यापि "गृहाद्वनी भूत्वा प्रव्रजेत् यदि वा इतरथा ब्रह्मचर्यादेव प्रव्रजेत् गृहाद्वा वनाद्वा" इति आत्मदर्शनोपायसाधनत्वेन इष्यत एव पारिव्राज्यम्। यावज्जीवादिश्रुतीनाम् अविद्वदमुमुक्षुविषये कृतार्थता। सामवेदे च केषाञ्चित् द्वादशरात्रम् अग्निहोत्रं हुत्वा ततः ऊर्ध्वं परित्यागः श्रूयते॥

यत्तु अनधिकृतानां पारिव्राज्यम् इति—तत् न; तेषां पृथगेव "उत्सन्नाग्निः अनग्निको वा" इत्यादिश्रव-

---

(ஸமாதாநம்) :—அப்படியன்று ; இல்லறநிலையை யடைதற்குமுன்னரே கடன்பட்டவன் என்றல் ஆகாமையின். (ஒருவன் கிருகஸ்த) உரிமையைப் பெருதவனுயிருந்தாலும், கடன்பட்டவனுயின்,—யாவரும் கடன்பட்டவராம் என்க ; எனவே, வேண்டாத (இ)து வந்துசேரும். துறவானது - இல்லறநிலையை யடைந்தவனுக்கும், "கிருகஸ்தநிலையினின்று வாநப்ரஸ்தநிலையை யுடையவனுகி, பின்பு, துறக்கலாம் ; அல்லது, வேறுவிதமாக, ப்ரஹ்மசர்யநிலையினின்றே துறக்கலாம் ; கிருகஸ்தநிலையினின்ருயினும் துறக்கலாம் ; வாநப்ரஸ்தநிலையினின்ருயினும் துறக்கலாம்" (ஜா - ச) என ஆத்மக்காட்சிவழிக்குத் துணையாகக் கொள்ளவேபடுகின்றது. "உயிர்வாழக்கைமுழுதும்" என்பது முதலியசுருதிகள் (ஸம்ஸாரத்தினின்றும்) தப்பக் கருதாத அஜ்ஞானிகளது விஷயத்திலே பயன்பட்டுநிற்றலாகின்றது. பன்னிரண்டு நாள் அக்நிஹோத்ரத்தைச் செய்து அதற்குமேல் விட்டிடுதல், சாந்தோக்யஉபநிஷத்தினுள்ளும் சிலர்க்குக் கூறப்படுகின்றது.

இனி, (கர்மத்திலே) உரிமையில்லாதவர்க்குத் துறவு (விதிக்கப்படுகின்றது) என்பது எதுவோ, அது அப்படியன்று ; சுருதி அவர்கட்கு "அக்நி இடைவிட்டுப்போனவன், அல்லது அக்நியில்லாதவன்" (ஜா - ச) என்பதுமுதலியவற்றைத் தனியாகவே பிரித்தெடுத்துக்கூறுவதனு

णात् । सर्वस्मृतिषु च अविशेषेण आश्रमविकल्पः क्रमशः, समुच्चयश्च ॥

यत्तु "विदुषः कृतकृत्यत्वं प्रव्रजनाच्च इति समाख्यायते, गृहे वने वा तिष्ठतो न विशेषः" इति, तदसत् । प्रव्रजनस्यैव कृतकृत्यत्वकारणत्वात्, न कृत्यावस्थानं स्यात् । कृत्यावस्थानस्य कामकर्मप्रयुक्तत्वं हि अवोचाम, तदभावमात्रं च प्रव्रजनम् इति च ॥

यथाकारित्वं तु विदुषः अत्यन्तमप्राप्तम् ; अत्यन्तमूढविषयत्वेन सम्भवात् । तथा शास्त्रोदितमपि कर्म कृत्स्नविदः अप्राप्तं महाभारतया सम्पद्यते ; किमुत अत्यन्ताविवेकनिमित्तं यथाकारित्वम् । न हि उन्मादतिमिरदृष्ट्या-

---

லென்க. அன்றியும், வேற்றுமையில்லாது ஆச்ரமங்கட்கு விகற்பமும் [யாதாயினும் ஓர்ஆச்ரமத்தைக் கொள்ளுதலும்], ஒழுங்கான முறையும் [ஒன்றன்பின் ஒன்றாக முறையே ஆச்ரமத்தைக் கொள்ளுதலும்] எல்லா ஸ்மிருதிகளுள்ளும் பிரசித்தமா யுள்ளன.

ஞானி கோண்டியாய்த் திரிதல் நிகழாது.

இனி, "ஞானிக்குத் துறவு சொல்லாமையே அமைவதாம் எனவே, (அங்ஙனம் அத்துறவு) சாஸ்திரத்தினுள் விதிக்கப்பட்ட தோர்விஷய மாகாததலால்,வீட்டிலாயினும் காட்டிலாயினும் வாழ்பவனுக்கு வேற்றுமை இல்லை" என்பது எதுவோ, அது நேரன்று. துறவு ஒன்றே சொல்லாமையே அமைவதனால், வேறொன்றில் நிற்றல் நிகழாது. வேறொன்றில் [ஓர் ஆச்ரமத்தில்] நிற்றலானது காமத்தாலும் கர்மத்தாலும் ஆவதெனக் (கீழே) கூறியுள்ளோமன்றோ. அவையில்லாமைமாத்திரமே துறவாம் எனவும் (கூறியுள்ளோம்).

இனி, ஞானி கொண்டியாய்த் திரிதல் ஒருசிறிதும் அமையாது; (அது), அளவுகடந்த மூடனைப் பற்றியதாகத் தெரிவதனாலென்க. அவ்வண்ணமே, சாஸ்திரத்தில் விதித்த கர்மமும் ஆத்மாவை அறிந்தவனுக்குப் பெருஞ்சுமையாகத் தெரிகின்றமையால்,(அவனுக்கு)அமையாததது; (எனவே),அளவுகடந்த அவிவேகத்தா லாகும் கொண்டித்தன்மையைப் பற்றிச் சொல்லவும் வேண்டுமோ ? பைத்தியப்பார்வையினாலாயினும், நோயுள்ள கண்ணினாலாயினும் பார்க்கப்பட்ட பொருள் அவை நீங்கிய

पश्यन् पश्यति तैमिरिकदृष्टिर्यथा सर्वं स्यात् ; ऊनाधिकदिग्-दृष्टिनिमित्तस्येव तस्य । तस्मात् तत्त्वविदः व्युत्थाननिवृत्ति-व्यतिरेकेण न यथाकामित्वम्, न च अन्यत् कर्तव्यम् इति सिद्धम् ॥

यत्तु “विद्यां चाविद्यां च यस्तद्वेदोभयं सह” इति—न विद्यावतः विद्यया सह अविद्याऽपि वर्तत इति अयमर्थः । कः तर्हि?—एकस्मिन् पुरुषे एते न सह सम्बध्येयाताम् इत्ययमर्थः ; यथा शुक्तिकायां रजतशुक्तिकाज्ञाने एकस्य पुरुषस्य । “दूरमेते विपरीते विषूची अविद्या या च विद्येति ज्ञाता” इति हि

வழியும் அப்படியே இருக்கமாட்டாவன்றே ; அதற்குப் பைத்தியப்பார்வையே, நோயுள்ள கண்ணே காரணமாதலின். (பைத்தியப்பார்வையினால் காணப்படுவன—ஆகாசபட்டணம் முதலியவை. நோயுள்ள கண்ணால் காணப்படுவன - இரண்டுசந்திரன் முதலியவை.—ஆ.) ஆகவே, ஆத்மாவை அறிந்தவனுக்குத் துறவைத்தவிர (வேறு இல்லை. அதாவது, அவன்) கொண்டியாய்த் திரிதலில்லை ; வேறொன்றும் செய்யக்கடவது மில்லை. என்றஇது நிலைத்தது.

எவ்வாற்றலும் கர்மத்தோடு ஒட்டில்லாத தனிஆத்மஸ்வரூபஅறிவை இவ்வுபநிஷத்து உரைக்கின்றது.

இனி, “எவன் வித்யையும் அவித்யையுமாகிய அவ்விரண்டனையும் ஒருமிக்க அறிகின்றானோ” (ஈ - கக)என்பது எதுவோ, (அதற்கு)- “ஞானிக்கு வித்யையோடுகூட அவித்யையும் இருக்கின்றது” என்ற இது பொருளன்று.—அங்ஙனம் என்ன?— “(அவையிரண்டும்) ஒரு மனிதனிடத்து ஒரேகாலத்திலேயே ஒருங்கே சேர்ந்துநிற்பனவில்லை (அவை அவனிடத்தில் வெவ்வேறுகாலத்தி லுள்ளன)” என்பது பொருள் ; ஒரேமனிதனுக்கு, இப்பியிலே (மயங்கிய காலத்தில்)வெள்ளி என்னும் உணர்வும், (மயங்காத காலத்தில்) இப்பி என்னும் உணர்வும் போல. “அவித்யையாக அறியப்பட்டது எதுவோ, வித்யையாக அறியப்பட்டது எதுவோ, (அந்த)இவையிரண்டும் மிக்கு மாறானவை,வேறாகச் செல்புவை” (கட - உ - ச) என்றன்றோ கடோபநிஷத்தினுள் (கூறப்

𑌕𑌾𑌮𑌶𑍍𑌚। 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿। "𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌸𑍍𑌵" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 𑌤𑌪𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂, 𑌗𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾𑌸𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮; 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇। 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌮𑍍 𑌅𑌤𑌿𑌤𑌰𑌤𑌿; 𑌤𑌤𑌃 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍈𑌷𑌣𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌅𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇; 𑌇𑌤𑌿 𑌚 𑌏𑌤𑌮𑍍 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍 𑌆𑌹— "𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇" 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌯𑍁𑌷𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍈𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 "𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵𑍇𑌹 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌜𑌿𑌜𑍀𑌵𑌿𑌷𑍇𑌤𑍍 𑌶𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌃" 𑌇𑌤𑌿, 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍; 𑌇𑌤𑌰𑌥𑌾 𑌅𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥

படுகின்றது). ஆகவே, வித்யையுள்ளவழி அவித்யை நிகழ்தலில்லை. "தபஸினால் ப்ரஹ்மத்தை அறியப்புகுவாயாக" (தை - உப - ௩ - ௨ - ௧) என்பது முதலியவற்றைச் சுருதி கூறுவதனால் தபஸ்முதலியன ஞானமுண்டாதற்குக் கருவியாம்; குருவைத் தொழுதல் முதலிய கர்மமும் (அவ்வாறே கருவியாம். அவையெல்லாம்) அவித்யாவடிவாயுள்ளமையால் அவித்யை எனப்படுகின்றன. (ஒருவன்) அதனால் [தபஸ், குருவைத்தொழுதல் முதலியவற்றால்] வித்யை, ஞானத்தை உண்டாக்கிக் கொண்டு,மிருத்தியுவாகிய காமத்தைக் கடந்திடுகிறான்; பின்பு,காமம் நீங்கியவனாய், ஆசையை விட்டவனாய் ப்ரஹ்மவித்யையினால் சாகாமையைப் பெறுகிறான். என்ற இவ்விஷயத்தை உணர்த்துகின்ற (ஈசாவாஸ்ய உபநிஷத்தானது) - "அவித்யையினால் [கீழ்க்கூறிய தபஸ், குருவைத் தொழுதல் முதலியவற்றால்] மிருத்தியுவைக் கடந்து, வித்யையினால் சாகாமையைப் பெறுகிறான்" (ஈ - ௧௧) எனக் கூறுகின்றது.

இனி, "இங்கே கர்மங்களைச் செய்கிறவனே நூறுவருஷம்வாழ்தலை விரும்பவேண்டும்" (ஈ - ௨) எனப் புருஷஆயுள்முழுதும் கர்மத்தினாலேயே வியாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது (என்பது) எதுவோ, (அது) அஜ்ஞானியைப் பற்றியதாகப் பரிகரிக்கப்பட்டது; வேறுவகையாகச் செல்லாமையின் [விரோதத்தினால் அவித்யைவித்யையொடு உடன்நிகழாமையின்—ஆ].

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁—𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍇𑌪𑌿 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌅𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿, 𑌤𑌤𑍍 𑌸𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌾-𑌤𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍; 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇 𑌚 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌃 ॥

𑌅𑌤𑌃 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌕𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌃 𑌆𑌰𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

இனி, (மேலே) கூறப்போகின்றதும் முன்கூறியதை ஒத்துள்ளமையால் ஆத்மஅறிவு கர்மத்தோடு முரணாதது என்பது எதுவோ, அது - ஸகுண நிர்க்குணவடிவங்களைப் பற்றியதாக மறுமொழிகூறப் பெற்றது [முன்கூறியுள்ள ஞானம் ஸகுணப்ரஹ்மத்தைப் பற்றியது; இனிக்கூறப்படும் ஞானமோ நிர்க்குணப்ரஹ்மத்தைப் பற்றியது என்பதாம்]. மேலே உரையினுள்ளும் (இதனை) எடுத்துக்காட்டுவோம்.

ஆகவே, பின்வரும் நூலானது - தனிப்பொருளாய்க் கர்மமில்லாது நிற்கும் ப்ரஹ்மமும் ஆத்மாவும் ஒன்று என்னும் அறிவைச் செவ்வனே உணர்த்தும்பொருட்டுத் தொடங்கப்படுகின்றது :

அத

ப்ரதமோऽத்யாய: ।

ப்ரதம: கண்ட: ॥

க. ஆத்மா வா இதமேக ஏவாக்ர ஆஸீத் । நான்யத்கிஞ்சன மிஷத் । ஸ ஈக்ஷத லோகாந்நு ஸ்ருஜா இதி ॥

ஆத்மா ஆப்நோதே: அத்தே: அததே: வா — பர: ஸர்வஜ்ஞ: ஸர்வஶக்தி: அஶநாயாதிஸர்வஸம்ஸாரதர்மவர்ஜித: நித்யஶுத்தபுத்தமுக்தஸ்வபாவ: அஜ: அஜர: அமர: அம்ருத: அபய: அத்வய: । வை இதம் யதுக்தம் நாமரூபகர்மபேதபிந்நம் ஜகத் ஆத்மா

முதல் அத்தியாயம்.

முதல் பிரிவு.

ஆத்மாவொன்றே தனிமுதல்.

க. இது முதலில் ஆத்மாவாகவே, ஒன்ருகவே இருந்தது ; இமைப்பது வேருென்று மில்லை. அவன் "நான் உலகங்களைப் படைப்பேனுக" என ஆலோசித்தான்.

ஆத்மா (என்னும் சொல்) - ஆப், அல்லது அத், அல்லது அத என்னும் முதனிலையினின்று (பிறந்தது. இவற்றிற்கு முறையே "அடை" "உண்," "இடைவிடாது செல் [வியாபி]" என்பன, பொருளாம். ஆத்மா என்பவன்)- பரம்பொருளாய், முற்றுமுணர்ந்தவனுய், முழுவல்லமை யுடையவனுய், பசி முதலிய ஸகலஸம்ஸாரஇயல்புகளும் ஒழிந்தவனுய், இயல்பாகவே நித்யனுய் சுத்தனுய் புத்தனுய் முக்தனுய், பிறவாதவனுய், மூப்பில்லாதவனுய், இறப்பில்லாதவனுய், (ஆதலால்) சாகாதவனுய், இரண்டெபட்டதில்லாத (தனிப்பொருள் என்க. சென்ற அத்தியாயத்தின்) எது கூறப்பட்டதோ, (அந்த விஷயமானது, அதாவது), பெயர், உருவம், தொழில் என்றிவற்றினது வேற்றுமையினுல் வேறுபட்ட இக்ஜகத்தானது - முதலில் பிரபஞ்சப்படைப்பிற்கு முன்னர்

ஏவ ஏக: அக்ரே ஜகத: ஸ்ருஷ்டே: ப்ராக் ஆஸீத் । கிம் ந இதாநீம் ஸ ஏவ ஏக: ? — ந । கதம் தர்ஹி "ஆஸீத்" இதி உச்யதே ? — யத்யபி இதாநீம் ஸ ஏவ ஏக:, ததாபி அஸ்தி விஶேஷ: । ப்ராக் உத்பத்தே: அவ்யாக்ருதநாமரூபபேதம் ஆத்மபூதம் ஆத்மைகஶப்தப்ரத்யயகோசரம் ஜகத் இதாநீம் வ்யாக்ருதநாமரூபபேதத்வாத் அநேகஶப்தப்ரத்யயகோசரம் ஆத்மைகஶப்தப்ரத்யயகோசரம் ச இதி விஶேஷ: । யதா ஸலிலைகஶப்தப்ரத்யயகோசரஸ்ய ஏவ பேநஸ்ய யதா ஸலிலாத் ப்ருதக் நாமரூபபேதேந வ்யாக்ருதம் பவதி, ததா ஸலிலம் பேநம் ச இதி அநேகஶப்தப்ரத்யயபாக்த்வம் ஸலிலஸ்ய ஏவ இதி ச ஏகஶப்தப்ரத்ய-

---

ஆத்மஸ்வரூபமாத்திரமாகவே ஒன்றாயிருந்தது.—இப்பொழுது அவனே [அந்தஆத்மாஎன்பவனே] ஒருவனில்லையா? —(அவன் இல்லை என்பது) இல்லை.—(அவன் இப்பொழுது மிருந்தால்), அங்ஙனம் "இருந்தது" என - (நிகழ்காலத்தி லில்லாமைபோல, இறந்த காலத்தால்) எப்படிக் கூறப்படுகின்றது? —இப்பொழுது(ம்) அவனே ஒருவன்தான் (இருக்கிறான்) என்றாலும், வித்தியாசம் இருக்கின்றது:—"உண்டாதற்குமுன்னர் பெயர்பேதமும், வடிவபேதமும், விகாரப்படாத ஆத்மஸ்வரூபமாய், ஆத்மாஎன்ற ஒரேசொல்லினாலும் (ஆத்மாஎன்ற அந்த) ஒரேஎண்ணத்தினாலும் குறிக்கப்படும் ஜகத்து - இப்பொழுது பெயர் பேதமும், வடிவபேதமும் விகாரப்பட்டமையால் [தோற்றப்பெற்றமையால்] பல சொற்களினாலும் பல எண்ணங்களினாலும் குறிக்கப்படுவதாய், ஆத்மாஎன்ற ஒரேசொல்லினாலும் (அந்த) ஒரேஎண்ணத்தினாலும் குறிக்கப்படுவதுமாய் (இருக்கின்றது)" என்பது வித்தியாசம். உதாரணமாக, நீரினும் வேறாக நுரை என்னும் பெயரும் (அதனது) வடிவமும் விகாரப்படாததற்குமுன் நீர்என்ற ஒரேசொல்லினாலும் (அந்த) ஒரேஎண்ணத்தினாலும் குறிக்கப்படும் நுரையானது - எப்பொழுது நீரினும் வேறாக பெயர்வடிவபேதத்தால் விகாரப்பட்டதாகின்றதோ, அப்பொழுது நீர்என நுரைஎனப் பல சொற்களையும் பல எண்ணங்களையும் பெறுவதாய், நீர் என்பதேயான ஒரே சொல்லையும் (அந்த) ஒரே எண்ணத்தையும் பெறுவதுமாய் இருக்கின்றது. அதுபோல (என்றபடி, வே - த - மூ - 45 - ம் பக்கத்தைப் பார்க்க. இமைப்பது -

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌚 𑌜𑌗𑌤𑍍 𑌭𑌵𑌤𑌿 ; 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌨 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨 𑌨 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌮𑌿𑌷𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌷𑌤𑍍 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌵𑌤𑍍 𑌇𑌤𑌰𑌤𑍍 𑌵𑌾 । 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌮𑍍 𑌅𑌚𑍇𑌤𑌨𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑍍, 𑌯𑌥𑌾 𑌚 𑌕𑌾𑌣𑌾𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌣𑌵𑌃, 𑌨 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌇𑌹 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 ? — 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌾𑌵 𑌏𑌕𑌃 𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌸𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌏𑌕𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌈𑌕𑍍𑌷𑌤 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌸𑍃𑌜𑌾 । 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌨𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌰𑌣𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌥𑌂 𑌈𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍? — 𑌨𑍈𑌷 𑌦𑍋𑌷𑌃; 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑌃 — “ 𑌅𑌪𑌾𑌣𑌿𑌪𑌾𑌦𑍋 𑌜𑌵𑌨𑍋 𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑌾 ” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌃 । 𑌕𑍇𑌨 𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌇𑌤𑌿 ? 𑌆𑌹—

கண் இமைகொட்டுவது என்பது சொல்லர்த்தம். ஆனால், இங்கே,) இமைப்பதாவது - தொழிலுடையது, சேட்டித்தலுடையது ; அல்லது, (இதனினும்) வேறானது. ஆத்மாவின்பக்கத்தைச் சாராது [ஆத்மாவினுள் அடங்குவதல்லாததாய், ஆத்மாவிற்குப் புறம்பாகச்] சுதந்திரமாய் நிற்பதான ஸாங்கியர்களது பிரதானம் எப்படி(த் தானாக உள்ளதோ) ; அன்றியும், காணாதர்களுடைய அணுக்கள் எப்படி(த் தாமாக உள்ளனவோ) ; அதுபோல, இங்கே, ஆத்மாவினும் வேறு ஒருபொருளுமில்லை.— அப்பொழுதென்னவெனில்,—ஆத்மாமாத்திரம் ஒருவன் இருந்தான் என்பது கருத்து.

ஜகத்தின் படைப்பு.

அவன் ஆத்மாவான தனிப்பொருளாயிருந் (தாலும்), எல்லாம் அறிந்த இயல்பினனாதலால் “ உலகங்களைப் படைப்பேன் ” என ஆலோசித்தான்.—சிருஷ்டிக்கு முன்பு உடம்பும் இந்திரியங்களும் இல்லாமையினாலே, எவ்வாறு ஆலோசித்தான் ? —இது குற்றமில்லை ; (அவன்) எல்லாம் அறிந்த இயல்பினனாதலின். அவ்வண்ணமே, “ கையில்லாதவன், பிடிப்பவன் ; காலில்லாதவன், ஓடுபவன் ” (ச்வே - ௩ - ௧௯) எனத் தொடங்கும் மந்திரவர்ணம் (கூறுவதை உணர்க).—என்ன கருத்தோடு ஆலோசித்தான் ? என்பது—கூறுகிறார் : “ பிராணிகள் கர்மப்

लोकान् अम्भःप्रभृतीन् प्राणिकर्मफलोपभोगस्थान-
भूतान् नु सृजै सृजे अहम् इति ॥ १ ॥

एवम् ईक्षित्वाऽऽलोच्य —

२. स इमाँल्लोकानसृजत । अम्भो मरीचीर्मरमा-
पोऽदोऽम्भः परेण दिवं द्यौः प्रतिष्ठाऽन्तरिक्षं
मरीचयः । पृथिवी मरो या अधस्तात्ता आपः ॥

स आत्मा इमान् लोकान् असृजत सृष्टवान्; यथा इह बुद्धिमान् तक्षादिः एवंप्रकारान् प्रासादा-दीन् सृजे इति ईक्षित्वा ईक्षानन्तरं प्रासादादीन् सृजति, तद्वत् ॥

ननु सोपादानः तक्षादिः प्रासादादीन् सृजति इति युक्तम्; निरुपादानः तु आत्मा कथं लोकान् सृजति इति? —

பயனை அநுபவித்தற்கு இடமான அம்பஸ் முதலிய லோகங்களைப் படைப்பேன்" என்று (ஆலோசித்தான்). (க)

இவ்வாறு ஆலோசித்து,

௨. அவன் இவ்வுலகங்களைப் படைத்தான் : அம்பஸ், மரீசி, மரம், அப்பு (என்பன - அவை). அந்த அம்பஸ் - த்யுலோகத்திற்கு அப்பால் (உள்ளது, அதற்கு) த்யுலோகம் ஆதாரம். மரீசிகளாவன - அந்தரிக்ஷம். மரமாவது - பூமி. அப்பாவது - எவை கீழே உள்ளனவோ, அவை.

அந்த ஆத்மா இவ்வுலகங்களைப் படைத்தான். எப்படி இங்கே [இவ்வுலகிலே] புத்தியுடைய தச்சன் முதலானோர் "இவ்விதமான மாளிகை முதலியவற்றைக் கட்டுவேன்" என(த் தன்னுள்) ஆலோசித்து, ஆலோசித்தபின்னர், மாளிகை முதலியவற்றைக் கட்டுகிறார்களோ அதுபோல என்க.

(சங்கை) :— ஆயின், உபாதானத்தையுடைய தச்சன் முதலானோர் மாளிகை முதலியவற்றைக் கட்டுகிறார்கள் என்பது, பொருந்தியது. ஆனால், உபாதானமில்லாத ஆத்மா உலகங்களைப் படைக்கிறான் என்பது எப்படி ? (உபாதானம் - முதற்காரணம் ; குடத்திற்கு மண்போல).

न वक्तव्यो दोषः । सलिलफेनस्थानीये आत्मशब्दे नामरूपे अव्याकृते आत्मैकशब्दवाच्यव्याकृतफेनस्थानीयस्य जगतः उपादानत्वेन संभवतः । तस्मात् आत्मशब्दनामरूपोपादानतः सन् सर्वज्ञः जगत् निर्मिमीते इति अविरोधः ॥

अथवा — यथा विज्ञानवान् मायावी निरुपादानः आत्मानमेव आत्मान्तरमिव आकाशे गच्छन्तमिव निर्मिमीते, तथा सर्वज्ञो देवः सर्वशक्तिः महामायः आत्मानमेव आत्मान्तरमिव जगद्रूपेण निर्मिमीते इति युक्तम् । एवं च सति कार्यकारणोभयासत्त्ववादिपक्षाः च न प्रसज्यन्ते, सन्निराकृताः च भवन्ति ॥

(பரிகாரம்) :—இது குற்றமில்லை. நீரினையும் நுரையினையும் நிகர்த்தவையாய், ஆத்மாஎன்ற ஒரே சொல்லால் கூறப்படும் பெயரும் உருவும் - விகாரப்பட்ட நுரையை நிகர்த்துநிற்கும் பிரபஞ்சத்திற்கு உபாதாநமாக நிகழ்கின்றன. ஆதலால், முழுதும் அறிந்த (முதல்வன்) - ஆத்மாவின பெயர்உருவவாகிய முதற்காரணமாகிப் பிரபஞ்சத்தைப் படைக்கின்றான் ; என்றல் முரணுததாம்.

அல்லது, (வேறுர் பரிகாரம்) :—எப்படி புத்திமானுன மாயாவி உபாதாநமில்லாதவனுய்த் தன்னையே வேறொருவனுக ஆகாசத்தில் செல்பவன்போல் படைத்துக்கொள்கின்றுனே, அப்படி முற்றுமுணர்ந்த கடவுள் முழுவல்லமையுள்ளவனுய் மகாமாயனுய்த் தன்னையே வேறொருவனுக பிரபஞ்சவடிவமாகப் படைக்கின்றான் என்பது, மிகப் பொருந்தியதாம். இவ்வாறுள்ளவனவிலே,— கார்ய மில்லை என்போரும், காரண மில்லை என்போரும், இரண்டு மில்லை என்போரும் ஆகிய இவர்போன்றவருடைய கோட்பாடுகளோ வரமாட்டா ; மேலும், எளிதே மறுக்கப்பட்டவை யாகின்றன. (ஒன்றுன முதற்பொருளே உலகிற்கு உபாதாநகாரணமும் நிமித்தகாரணமுமாம் என்பது சுருதியின் கோட்பாடு. ஆதலால், இதற்குமாறுன கொள்கைகட்கு இடமில்லை ; அன்றியும், அவை நேரில்லை. என்பது கருத்து).

𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌸𑍃𑌜𑌤 𑌇𑌤𑌿 ? 𑌆𑌹—𑌅𑌂𑌭𑍋 𑌮𑌰𑍀𑌚𑍀𑌰𑍍𑌮𑌰𑌮𑌾𑌪 𑌇𑌤𑌿। 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌅𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌅𑌂𑌭𑌃𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑍀𑌨𑍍 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌸𑍃𑌜𑌤। 𑌅𑌂𑌭𑌃𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑍀𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌚𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃— 𑌅𑌦𑌃 𑌤𑌤𑍍 𑌅𑌂𑌭𑌃𑌶𑌬𑍍𑌦𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌃 𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌪𑌰𑍇𑌣 𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌲𑍋𑌕𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍, 𑌸𑌃 𑌅𑌂𑌭𑌃𑌶𑌬𑍍𑌦𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌂𑌭𑍋𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍; 𑌦𑍍𑌯𑍌𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌂𑌭𑌸𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯। 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌲𑍋𑌕𑌾𑌦𑍍 𑌅𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑌰𑍀𑌚𑌯𑌃। 𑌸 𑌏𑌕𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌭𑍇𑌦𑌾𑌦𑍍𑌬𑌹𑍁𑌵𑌚𑌨𑌭𑌾𑌕𑍍 𑌮𑌰𑍀𑌚𑌯 𑌇𑌤𑌿; 𑌮𑌰𑍀𑌚𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌵𑌾 𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌬𑌂𑌧𑌾𑌤𑍍। 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌮𑌰𑌃 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌇𑌤𑌿। 𑌯𑌾 𑌅𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌤𑌾 𑌆𑌪 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌆𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑍇𑌃 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃। 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌪𑌂𑌚𑌭𑍂𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂, 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌅𑌬𑍍𑌬𑌾𑌹𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌬𑍍𑌨𑌾𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌏𑌵 𑌅𑌂𑌭𑍋 𑌮𑌰𑍀𑌚𑍀𑌃 𑌮𑌰𑌮𑌾𑌪 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 ॥ ௨ ॥

(முதல்வன்) எந்த லோகங்களைப் படைத்தான்? என்பது—(அவற்றை) அம்பஸ், மரீசி, மரம், அப்பு எனக் கூறுகிறார். ஆகாசம்முதலாக முறையே அண்டத்தை உண்டாக்கி, அம்பஸ் முதலிய லோகங்களைப் படைத்தான். அவற்றுள், அம்பஸ் முதலியவற்றை சுருதி தானே விரித்துரைக்கின்றது: அம்பஸ் என்னும் சொல்லால் சொல்லப்படுகின்ற அந்த லோகம் த்யுலோகத்திற்கு அப்பால் உள்ளது. அது (மழை) நீரைச் சுமத்தலால் அம்பஸ் என்னும் சொல்லால் கூறப்படுவதாம். அந்த அம்பஸ்லோகத்திற்கு த்யுலோகம் ஆதாரம். த்யுலோகத்திற்குக் கீழேயுள்ள வெளி எதுவோ, அது மரீசிகள். (அவ்வுலகம்) ஒன்றாயிருந்தாலும், பல இடவேற்றுமையினால் மரீசிகள் என பன்மையைப் பெறுகின்றது; அல்லது, கிரணங்களோடு சம்பந்தத்தினால் (என்க. மரீசிகள் - சூரியகிரணங்கள்). இதிலே [பூமியிலே] பிராணிகள் மரிக்கின்றன என, பூமி - மரம் (எனப்படுகின்றது). எவை பூமிக்குக் கீழேயுள்ளவையோ, அந்த லோகங்கள் ஆப்தி [அடை] என்னும் முதனிலையின் அப்பு எனப்படுகின்றன. உலகங்கள் பஞ்சபூதங்களா லாகியவையாயினும், நீரின் மிகுதியால் நீரின் பெயர்களாலேயே அம்பஸ், மரீசிகள், மரம், அப்பு என்று சொல்லப்படுகின்றன. (உ)

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑍋𑌪𑌭𑍋𑌗𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 —

௩. 𑌸 𑌈𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇𑌮𑍇 𑌨𑍁 𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌸𑍃𑌜𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑍋𑌽𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯 𑌏𑌵 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌮𑍂𑌰𑍍𑌛𑌯𑌤𑍍 ॥

𑌸 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍇𑌵 𑌈𑌕𑍍𑌷𑌤 — “𑌇𑌮𑍇 𑌨𑍁 𑌅𑌮𑍍𑌭𑌃𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌯𑍋 𑌮𑌯𑌾 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌾𑌲𑌯𑌿𑌤𑍃𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑍇𑌯𑍁𑌃; 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌏𑌷𑌾𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌲𑌯𑌿𑌤𑍄𑌨𑍍 𑌨𑍁 𑌸𑍃𑌜𑍇 𑌸𑍃𑌜𑍇 𑌅𑌹𑌂” 𑌇𑌤𑌿 । 𑌏𑌵𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌃 𑌅𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯 𑌏𑌵 𑌅𑌪𑍍𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑍇𑌭𑍍𑌯 𑌏𑌵 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑍂𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 — 𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌮𑍍𑌭𑌃𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑍀𑌨𑍍 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯 𑌏𑌵 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 — 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌃𑌪𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌅𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌾𑌦𑌾𑌯, 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌮𑌿𑌵 𑌕𑍁𑌲𑌾𑌲𑌃

பிராணிகளெல்லாம் கர்மத்தின் பயனை யடைதற்கு [அநுபவித்தற்கு] இடமான நான்கு உலகங்களையும் (இவ்வாறு) படைத்து,

௩. அவன் “இவை - உலகங்கள்; உலகங்களைக் காப்போரைப் படைப்பேனாக” என்று ஆலோசித்தான். அவன் ஜலத்திலிருந்தே புருஷனைத் திரட்டியெடுத்து அமைத்தான்.

அந்த ஈச்வரன் “என்னால் படைக்கப்பட்ட அம்பஸ்முதலிய இவ்வுலகங்கள், காப்போரில்லாது கெட்டுவிடும்; ஆதலால், இவற்றைக் காக்கும்பொருட்டு நான் உலகங்கட்குக் காவலரைப் படைப்பேன்” என மீண்டும் ஆலோசித்தான். அவன் இவ்வாறு ஆலோசித்து - குயவன் நிலத்திலிருந்து மண்திரளை(க் கூட்டியெடுத்து உருவாக்குவது) போல், ஜலத்திலிருந்தே புருஷனை, தலை கை முதலியவற்றையுடைய புருஷவடிவத்தைக் கூட்டியெடுத்து அமைத்தான், தன் [புருஷனுக்கு] அவயவங்களை அமைத்து உருப்படுத்தினான் என்றபடி. ஜலத்திலிருந்தே- ஜலத்தை முக்கியமாகக்கொண்ட பஞ்சபூதங்களிலிருந்தே, எவற்றினின்று அம்

𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃, 𑌅𑌮𑍂𑌰𑍍𑌛𑌯𑌤𑍍 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌛𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌵𑌯𑌵𑌸𑌂𑌯𑍋𑌜𑌨𑍇𑌨 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௩ ॥

௪. 𑌤𑌮𑌭𑍍𑌯𑌤𑌪𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌤𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤 𑌯𑌥𑌾𑌣𑍍𑌡𑌂 । 𑌮𑍁𑌖𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌵𑌾𑌚𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑍇 𑌨𑌿𑌰𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀 𑌨𑌿𑌰𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌮𑌕𑍍𑌷𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌣𑍌 𑌨𑌿𑌰𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌙𑍍𑌨𑌿𑌰𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤 𑌤𑍍𑌵𑌚𑍋 𑌲𑍋𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌲𑍋𑌮𑌭𑍍𑌯 𑌓𑌷𑌧𑌿𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑌯𑍋 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌮𑌨𑌸𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤 𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌪𑌾𑌨𑍋𑌽𑌪𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤 𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌰𑍇𑌤𑍋 𑌰𑍇𑌤𑌸 𑌆𑌪𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌐𑌤𑌰𑍇𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

𑌤𑌂 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑌿𑌧𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌤𑌪𑌤𑍍, 𑌤𑌦𑌭𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌃 ; "𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌯𑌂 𑌤-

---

பஸ்முதலிய (உலகங்களைப்) படைத்தானே அவற்றினின்றே என்பது பொருள். (௩)

௪. (ஈச்வரன்) அவனைத் தபித்தான் [ஆலோசித்தான்]. தபிக்க [ஆலோசிக்க]ப்பட்ட அதனது வாய், முட்டை (வெடிப்பது) போலத் தோன்றிற்று : வாயினின்று வாக்கு : வாக்கினின்று அக்நி. மூக்குக்கள் தோன்றின : மூக்குக்களினின்று பிராணன் : பிராணனினின்று வாயு. கண்கள் தோன்றின : கண்களினின்று ஒளி : ஒளியினின்று சூரியன். செவிகள் தோன்றின : செவிகளினின்று ஓசை : ஓசையினின்று திக்குக்கள். மெய் தோன்றிற்று ; மெய்யினின்று மயிர்கள் : மயிர்களினின்று செடிகளும் மரங்களும். ஹிருதயம் தோன்றிற்று : ஹிருதயத்தினின்று மனம் : மனத்தினின்று சந்திரன். நாபி தோன்றிற்று : நாபியினின்று அபாநன் : அபாநனினின்று மிருத்தியு. சிச்நம் தோன்றிற்று : சிச்நத்தினின்று ரேதஸ் : ரேதஸினின்று ஜலம்.

ஐதரேயஉபநிஷத்திலே முதல்அத்தியாயத்தில் முதற்பிரிவு முற்றும்.

(அவன்) புருஷவடிவான அப்பிண்டத்தைக் குறித்துத் தபித்தான், அதனை ஆலோசித்தலைச் செய்தான் என்று பொருள் ; "எவனது தபஸ் ஞானமயமோ" (மு - உப - க - க - கூ) என்னும் சுருதியினால் (தபித்த

வ:" இதி ஶ்ருதே: | தஸ்ய அபிதப்தஸ்ய ஸங்கல்பேந தபஸா அபிதப்தஸ்ய பிண்டஸ்ய முகம் நிரபித்யத முகாகாரம் ஸுஷிரம் அஜாயத; யதா பக்ஷிண: அண்டம், நிரபித்யத ஏவம் | தஸ்மாச்ச நிர்பிந்நாத் முகாத் வாக்கரணம் இந்த்ரியம் நிரவர்தத தததிஷ்டாதா அக்நி: ததோ வாசோ லோகபால: | ததா—நாஸிகே நிரபித்யேதாம், நாஸிகாப்யாம் ப்ராண:, ப்ராணாச்ச வாயு: | இதி ஸர்வத்ர அதிஷ்டாநம் கரணம் தேவதா ச த்ரயம் க்ரமேண நிர்பிந்நம் இதி | அக்ஷிணீ, கர்ணௌ, த்வக், ஹ்ருதயம் அந்த:கரணாதிஷ்டாநம், மந: அந்த:கரணம், நாபி: ஸர்வப்ராணபந்தநஸ்தாநம் | தஸ்மாச்ச அபாநஸம்யுக்தத்வாத் அபாந இதி பாய்விந்த்ரியம் உச்யதே; தஸ்ய அதிஷ்டாத்ரீ தேவதா ம்ருத்யு: | யதா அந்யத்ர, ததா ஶிஶ்நம் நிரபித்யத ப்ரஜநநே-

---

லாவது - இங்கே, ஆலோசித்தல்; சாந்திராயணம் முதலிய தவ மன்று). தபஸால் தபிக்கப்பட்ட, (அதாவது) ஈச்வரஆலோசனையினால் ஆலோசிக்கப்பட்ட அப்பிண்டத்திற்கு வாய் பிளந்தது, வாய்வடிவான துவாரம் உண்டாயிற்று; எப்படிப் பறவையின் முட்டை (பிளவுபடுகின்றதோ), அப்படிப் பிளவுபட்டது. அந்தப் பிளவுபட்ட வாயினின்று வாகிந்திரியம் உண்டாயிற்று; அதனை அபிமானிக்கும் லோகபாலனை அக்கி, அந்த வாகிந்திரியத்தினின்று உண்டானன். அவ்வாறே, மூக்குக்கள் உண்டாயின; மூக்குக்களினின்று பிராணன் [கிராணேந்திரியம்]; கிராணேந்திரியத்தினின்று வாயு என்க. இவ்வாறு எல்லாவிடத்தும், கோலகமும் இந்திரியமும் தேவதையுமாகிய மூன்றும் முறையே உண்டாயின என்பது. கண்கள், செவிகள், மெய் (என்பவை - வெளிப்படை). ஹிருதயம் - அகக்கரணத்தினது இட(மாகிய ஹிருதயகமல)ம். மனம் - அகக்கரணம். நாபி - பிராணன்களெல்லாம் தங்குமிடம். ஆதலால், பாயுஇந்திரியம் அபானனேடு கூடியுள்ளமையின் அபானன் எனப்படுகின்றது. அதனை அபிமானிக்கும் தேவதை மிருத்தியுவாம். மற்றைய இடங்களில் எப்படியோ அப்படியே சிச்நமானது, ஜநநேந்திரியத்தின்

ஶிந்ரியஸ்தாநம் । இந்ரியம் ரேதஃ ரேதோவிஸர்காயாங்காஸ
ஸஹ ரேதஸா உத்பந்நம் । ரேதஸ ஆபஃ ஜாதா இதி ॥ ச ॥

இதி ஶ்ரீமதைதரேயோபநிஷத்பாஷ்யே ப்ரதமாத்யாயே
ப்ரதமஃ கண்டஃ ॥

இடமானது உண்டாயிற்று. (குஹ்யே)ந்திரியம் ரேதஸோடு கூடி ரேதஸை விடும்பொருட்டுள்ளமையால் ரேதஸ் எனப்படுகின்றது. ரேதஸினின்று ஜலம் (உண்டாயிற்று). (ச)

ஐதரேயஉபநிஷத்பாஷ்யத்திலே முதல் அத்தியாயத்தில்
முதற்பிரிவு முற்றும்.

𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ।

க. 𑌤𑌾 𑌏𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌣𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌤𑌨𑍍 । 𑌤𑌮𑌶𑌨𑌾𑌯𑌾𑌪𑌿𑌪𑌾𑌸𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌨𑍍𑌵𑌵𑌾𑌰𑍍𑌜𑌤𑍍 । 𑌤𑌾 𑌏𑌨𑌮𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌯𑌤𑌨𑌂 𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑍀𑌹𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌮𑌦𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 ॥

𑌤𑌾𑌃 𑌏𑌤𑌾𑌃 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑍇 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌮𑌹𑌤𑌿 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌦𑍁𑌃𑌖𑍋𑌦𑌕𑍇 𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌰𑍋𑌗𑌜𑌰𑌾𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌨𑌕𑍍𑌰𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍇 𑌅𑌨𑌾𑌦𑍌 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌅𑌪𑌾𑌰𑍇 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌲𑌮𑍍𑌬𑍇 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌜𑌨𑌿𑌤𑌸𑍁𑌖𑌲𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑍋𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑌰𑍍𑌥-

---

இ ர ண் டா ம் பி ரி வு.

க. படைக்கப்பட்ட அந்த இத்தேவதைகள் இப் பெருங்கடலி னுள் வீழ்ந்தார்கள். (அவன்) அவனைப் பசிதாகங்களால் தொடரும்படி செய்தான். "நாங்கள் எதிலே நிலைகொண்டவராய் உண்டியை உண் ணுத லாகுமோ, (அந்த) இடத்தை எங்கட்கு அமைக்க" என அவர்கள் இவனிடத்துக் கூறினர்.

ஈச்வரனால் லோகபாலர்களாகக் கருதிப் படைக்கப்பட்ட அந்த அக்நிமுதலான இத்தேவதைகள் இந்த ஸம்ஸாரப்பெருங்கடலினுள் விழுந்தார்கள்: அஜ்ஞானம் காமம் கர்மம் என்றிவற்றாலாகும் துன்ப மாகிய நீரும் கொடிய பிணி மூப்பு இறப்புக்களாகிய பெரிய முதலைக ளும் உள்ளதாய், முதலில்லதாய், முடிவில்லதாய், கரையில்லதாய், பிடிப் பில்லதாய் [ஆதரவுக்கு ஓரிடமில்லதாய்], விஷயங்கள் இந்திரியங்கள் இவற்றின் (சம்பந்தத்தா)லாகும் இன்பத்துளியாகிய ஆறுதலையும், ஐந் து இந்திரியவிஷயங்களின்மேல் உள்ள அவாவாகிய காற்றின் அசைவி

शतमहोर्मिमाले महारौरवाद्यनेकनिरयगतहाहेत्यादि-
कूजिताक्रोशनोद्भूतमहारवे सत्यार्जवदानदया-
ऽहिंसाशमदमधृत्याद्यात्मगुणपाथेयपूर्णज्ञानो-
डुपे सत्सङ्गसर्वत्यागमार्गे मोक्षतीरे एतस्मिन्
महति अर्णवे [illegible] पतितवन्त्यः ॥

तस्माच्च "अग्न्यादिदेवताप्ययलक्षणाऽपि या गतिः व्या-
ख्याता ज्ञानकर्मसमुच्चयानुष्ठानफलभूता, साऽपि न
अलं संसारदुःखोपशमाय" इति अयं विवक्षितः अर्थः
अत्र । यत एवं, तस्माच्च—एवं विदित्वा परं ब्रह्म आत्मा
आत्मनः सर्वप्राणिनां च यो वक्ष्यमाणविशेषणः प्र-
कृतः च जगदुत्पत्तिस्थितिसंहारहेतुत्वेन स सर्वसंसा-
रदुःखोपशमनाय वेदितव्यः । तस्माच्च "एष ब्रह्मा ए-

னுல் எழும் நூறு [பல] தீங்குகளாகிய பெரிய அலைகளையும், மகாரௌரவம் முதலிய அனேக நரகங்களிலுள்ள "ஹா! ஹா!" என்பதுமுதலான கூக்குரலும் கதறலுமாகிய (இ)வற்ருல் கிளம்பும் பெரிய ஆரவாரத்தையும் உடையதாய், ஸத்யம் நேர்மை ஈகை தயை அஹிம்ஸை மன அமைதி இந்திரியஅடக்கம் தைரியம் முதலிய அகக்கரணகுணங்களாகிய வழியுணவு நிறைந்த ஞானம் நாவாயாக, ஸாதுஸங்கமும் ஸகலத் துறவும் மார்க்கமாக, மோக்ஷம் துறையாகவுள்ள இந்தப் பெருங்கடலினுள் வீழ்ந்தார்கள்.

ஆகவே, "அக்நிமுதலிய தேவதைகளையடைதலுமாகிய எந்த நிலையானது ஞானகர்மங்களை ஒருங்கே அநுஷ்டிப்பதின் பயனுக உரைக்கப்பட்டதோ, அதுவும் ஸம்ஸாரத்துன்பத்தைத் தொலைக்க வல்லதன்று" என்ற இது - இங்குச் சொல்லக்கருதிய பொருளாம். இவ்வாறிருப்பதனுல், இவ்வாறு [வல்லதன்று என] அறிந்து, தன்னுடைய ஆத்மாவாகவும் ஸகலப்பிராணிகளுடைய ஆத்மாவாகவும் உள்ளதாய், இனிச் சிறப்பாகக் கூறப்படப்போகிறதாய், பிரபஞ்சம் உண்டாதற்கும் நிலைத்தற்கும் அழிதற்கும் காரணமாகப் பிரகிருதத்தில் பேசப்பட்டுவருகின்றது எதுவோ, (அந்த) பரப்ராஹ்மத்தையே -, ஸம்ஸாரத்துன்பமெல்லாம் தொலையும்பொருட்டு அறிதல் வேண்டும். ஆகவே, இந்த பரப்ர

தத்கர்ம ஏதத்ப்ரஹ்ம ஏதத்ஸத்யம்'' யத் ஏதத்ப்ரஹ்மாத்மஜ்ஞாநம்; "நாந்ய: பந்தா வித்யதே(அ)யநாய'' இதி மந்த்ரவர்ணாத்॥

தம் ஸ்தாநகரணதேவதோத்பத்திபீஜபூதம் புருஷம் ப்ரதமோத்பாதிதம் பிண்டம் ஆத்மாநம் அஶநாயாபிபாஸாப்யாம் அந்வவார்ஜத் அநுஷஞ்ஜிதவாந், ஸம்யோஜிதவாந் இத்யர்த²: । தஸ்ய காரணபூதஸ்ய அஶநாயாதிதோஷவத்த்வாத் தத்கார்யபூதாநாம் அபி தேவதாநாம் அஶநாயாதிமத்த்வம் । தா: தத: அஶநாயாபிபாஸாப்யாம் பீட்யமாநா ஏநம் பிதாமஹம் ஸ்ரஷ்டாரம் அப்ருவந் உக்தவத்ய:—"ஆயதநம் அதிஷ்டாநம் ந: அஸ்மப்யம் ப்ரஜாநீஹி விதத்ஸ்வ; யஸ்மிந் ஆயதநே ப்ரதிஷ்டிதா: ஸமர்தா: ஸந்த: அந்நம் அதாம பக்ஷயாம'' இதி ॥ ௧ ॥

ஹ்மமாகிய ஆத்மாவின் அறிவு எதுவோ, (அதுவே) - "இது வழி, இது கர்மம், இது ப்ரஹ்மம், இது ஸத்யம்" (என்பதனால், குறிக்கப்படுகின்றது; மோக்ஷத்தை) "அடைதற்கு வேறுவழி இல்லை" (ச்வே - ந - அ; சா - கடு) என்னும் மந்திரவர்ணத்தா லென்க.

இடங்களும் [கோலகங்களும்] இந்திரியங்களும் தேவதைகளும் உண்டாதற்கு வித்தாகியுள்ள புருஷனை, முதலில் உண்டாக்கப்பட்ட பிண்டமாகிய ஆத்மாவை [விராட்தேகத்தை] பசிதாகங்களால் தொடரும்படிசெய்தான், (ஈச்வரன் அவற்றோடு) கூட்டுவித்தான் என்று பொருள். காரணமான அவனுக்கு [புருஷனுக்கு]ப் பசிமுதலிய குற்றங்களுள்ளமையால், அவனது காரியமான தேவதைகட்கும் பசிமுதலிய குற்றங்களிருத்த(லாயிற்று). ஆதலால், பசி தாகங்களால் பீடிக்கப்படுகின்ற அவர்கள் "நாங்கள் எவ்விடத்து நிலைகொள்ளக்கூடியவராய் அன்னத்தைப் புசிக்கக்கூடுமோ, (அந்த) இடத்தை எங்களுக்கு அமைக்க" என்று சிருஷ்டிகர்த்தாவான பாட்டனிடத்துச் சொன்னார்கள். ("விராட்புருஷனுடைய தேகம் அதிவிஸ்தாரமாயிருப்பதனால் அதனுள் வியாபித்து, அதனுள் தங்கிநின்று வாழ்தல் எம்மா லாகாது; அவ்வாறே, அச்சரீரத்திற்குப் போதுமான உணவைத் தேடுதலும் எம்மா லாகாது. ஆகவே, எமக்குத் தகுந்த அற்பசரீரத்தைப் படைத்தல் வேண்டும்" எனத் தேவதைகள் கூறினரென்க.—ஆ.) (க)

एवमुक्त ईश्वरः—

उ. ताभ्यो गामानयत्ता अब्रुवन्न वै नोऽयमलमिति। ताभ्योऽश्वमानयत्ता अब्रुवन्न वै नोऽयमलमिति॥

ताभ्यो देवताभ्यः गां गवाकृतिविशिष्टं पिण्डं ताभ्यः एव अद्भ्यः पूर्ववत् पिण्डं समुद्धृत्य मूर्छयित्वा आनयत् दर्शितवान्। ताः पुनः गवाकृतिं दृष्ट्वा अब्रुवन्—न वै नः अस्मदर्थम् अधिष्ठानाय अदनाय च अयं पिण्डः अलं न वै—अलं पर्याप्तः—अदनं न योग्य इत्यर्थः। गवि प्रत्याख्याते ताभ्यः अश्वम् आनयत्; ता अब्रुवन्—न वै नः अयम् अलम् इति पूर्ववत्॥

இவ்வாறு கூறப்பெற்ற ஈச்வரன்

உ. அவர்கட்கு ஆவைக் கொண்டுவந்தான்; அவர்கள் "இது எமக்குப் போதியதன்று" என்று கூறினர். (பின்பு, அவன்) அவர்கட்குக் குதிரையைக் கொண்டுவந்தான்; அவர்கள் "இது எமக்குப் போதியதன்று" என்று கூறினர்.

(ஈச்வரன்) முன்போல அதே ஜலத்தினின்று பிண்டத்தையெடுத்து அமைத்து அத்தேவதைகட்குக் காட்டினன். அவர்களோ ஆஉருவைக் கண்டு (இவ்வாறு) கூறினர்: இந்தச் சரீரம் எமக்கு இருப்பிடத்திற்கு, உணவை உண்ணுதற்குப் போதியதன்று; போதியது - போதுமானது; உண்ணுதற்குத் தகுந்ததன்று என்றபடி. ஆவைக் கழித்தவளவிலே, (ஈச்வரன்) அவர்கட்குக் குதிரையைக் கொண்டுவந்தான். அவர்கள் முன்போலவே "இது எமக்குப் போதாதது" என்றனர். (ஆவின் சரீரத்திற்கு மேல்வாய்ப்பல் இல்லாமையால், புல்முதலியவற்றின் வேர்களைப் பிடுங்குதல் இயலாது என அவர்கள் அச்சரீரம் தமக்குத் தகாதென்றனர். பின்னர், பரமேச்வரன் இருபக்கத்திலும் பற்களையுடைய குதிரையின் தேகத்தைக் கொண்டுவர, அதற்கு விவேகஅறிவு இன்மையால், அவர்கள் குதிரையின் சரீரமும் ஏற்றதன்று என்றனர்.—ஆ.)

௩. 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌮𑌾𑌨𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌅𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌬𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌵𑌾𑌵 𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 । 𑌤𑌾 𑌅𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾𑌯𑌤𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌮𑍍 𑌆𑌨𑌯𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌯𑍋𑌨𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 । 𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑍋𑌨𑌿𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌖𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌶𑍋𑌭𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 𑌇𑌦𑌮𑍍 𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌬𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌵𑌾𑌵 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌏𑌵 𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 ; 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌅𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍 𑌆𑌸𑌾𑌮𑍍 𑌇𑌦𑌮𑍍 𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋 𑌹𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌯𑍋𑌨𑌿𑌷𑍁 𑌰𑌮𑌤𑍇, 𑌅𑌤𑍋 𑌯𑌥𑌾-

---

௩. (ஈச்வரன்) அவர்கட்கு மனிதனைக் கொண்டுவந்தான். அவர்கள் "ஆஅ! ஸுகிருதமே!" என்றார்கள். மனிதனேயன்றோ ஸுகிருதம். (ஈச்வரன்) "உரிய இடத்தைப் புகுங்கள்" என்று அவர்களைக் கூறினன்.

(இவ்வாறு) எல்லாவற்றையும் மறுத்திட்டவளவிலே, (ஈச்வரன்) அவர்கட்குத் தமது [அவர்களது] பிறப்பிடமாகிய புருஷனைக் கொணர்ந்தான். அவர்கள் தமது பிறப்பிடமான மனிதனைக் கண்டு வருந்தாதவராய் [மகிழ்வுற்றவராய்] "ஆஅ! இந்த இடம் ஸுகிருதமே! நன்று செய்யப்பட்டதே! நற்செய்கையே!" என்றார்கள். (ஸு - நன்று; கிருதம் - செய்யப்பட்டது. எனவே, ஸுகிருதம் - நற்செய்கை, புண்ணியகர்மம் என்றபடி.) ஆதலால், புருஷனேயன்றோ, மனிதசரீரமேயன்றோ ஸுகிருதம்; புண்ணியகர்மங்கட்கெல்லாம் காரணமாதலின் என்க. அல்லது,—(ஈச்வரனால்) தானாகவே தன்மாயையினால் செய்யப்பட்டமையின், (மனிதசரீரம்) ஸுகிருதம் எனப்படுகின்றது.—யாவரும் தமது பிறப்பிடங்களிலே மகிழ்கின்றனராதலால், இவர்கட்கு இந்த இடம் இஷ்டமாயுளது எனக்கொண்டு ஈச்வரன், "ஆகவே [இது இஷ்டமாயுள்ளமையால்], உரிய இடத்தை, யாருக்கு எது பேசுதல்முதலிய தொழில்கட்கு ஏற்ற இடமோ அ(ந்த கோலகத்)தைப் புகுங்கள்" என்

𑌯𑌤𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌵𑌦𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌮𑍍 𑌆𑌯𑌤𑌨𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿-
𑌶𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௩ ॥

௪. 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌦𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾-
𑌣𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌦𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾
𑌽𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌣𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌾-
𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌨𑍋𑌷𑌧𑌿𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑌯𑍋 𑌲𑍋𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌚𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾-
𑌵𑌿𑌶𑌂𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾 𑌮𑌨𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑌪𑌾-
𑌨𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌦𑌾𑌪𑍋 𑌰𑍇𑌤𑍋 𑌭𑍂-
𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍 ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌲𑌭𑍍𑌯𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯, 𑌨𑌗-
𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 𑌇𑌵 𑌬𑌲𑌾𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌦𑌯𑌃, 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌵𑌾𑌗𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑍀 𑌵𑌾𑌗𑍇𑌵
𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌂 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 । 𑌤𑌥𑌾 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌨𑍍-
𑌯𑌤𑍍 । 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑍇, 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀, 𑌦𑌿𑌶𑌃 𑌕-
𑌰𑍍𑌣𑍌, 𑌓𑌷𑌧𑌿𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑌯𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌚𑌂, 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂, 𑌮𑍃-
𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌮𑍍, 𑌆𑌪𑌃 𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍 ॥ ௪ ॥

று அத்தேவதைகளைக் கூறினான். (இதனால், மநுஷப்பிறவியின் அருமைபெருமைகளை ஆராய்க.) (௩)

௪. அக்நி வாக்காகி வாயினுள் புகுந்தான்; வாயு பிராணனாகி மூக்குக்களுள் புகுந்தான்; சூரியன் ஒளியாகி கண்களுள் புகுந்தான்; திக்குக்கள் ஓசையாகி செவிகளுள் புகுந்தன; செடிகளும் மரங்களும் மயிர்களாகி மெய்யினுள் புகுந்தன; சந்திரன் மனமாகி ஹிருதயத்தினுள் புகுந்தான்; மிருத்தியு அபாநனாகி நாபியினுள் புகுந்தான்; ஜலம் ரேதஸாகி சிச்நத்தினுள் புகுந்தது.

சேனாபதி முதலானோர்கள் (அரசனது கட்டளையைப் பெற்று) நகரத்தினுள் (புகுவது) போல், வாக்கை அபிமானிக்கின்ற அக்நி ஈச்வரனது கட்டளையைப் பெற்று, "அப்படியே இருக்கட்டும்" என்று (கூறி), வாக்காகவே ஆகி தனதுபிறப்பிடமான வாயினுள் புகுந்தான்.—மற்றையது அப்படியே பொருள்கூறப்பெற்றது.—வாயு மூக்குக்களையும், சூரியன் கண்களையும், திக்குக்கள் செவிகளையும், செடிகளும் மரங்களும் மெய்யையும், சந்திரன் ஹிருதயத்தையும், மிருத்தியு நாபியையும், ஜலம் சிச்நத்தையும் புகுந்தனர். (௪)

௫. 𑌤𑌮𑌶𑌨𑌾𑌪𑌿𑌪𑌾𑌸𑍇 𑌅𑌬𑍍𑌰𑍂𑌤𑌾𑌮𑌾𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾-
𑌨𑍀𑌹𑍀𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌅𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑍇𑌤𑌾𑌸𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌵𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌜𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇-
𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌭𑌾𑌗𑌿𑌨𑍍𑌯𑍌 𑌕𑌰𑍋𑌮𑍀𑌤𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈 𑌕𑌸𑍍𑌯𑍈 𑌚
𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌯𑍈 𑌹𑌵𑌿𑌰𑍍𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌭𑌾𑌗𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌵𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌶𑌨𑌾-
𑌪𑌿𑌪𑌾𑌸𑍇 𑌭𑌵𑌤𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌐𑌤𑌰𑍇𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃॥

𑌏𑌵𑌂 𑌲𑌬𑍍𑌧𑌾𑌯𑌤𑌨𑌾𑌸𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌸𑍁, 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌯𑌤𑌨𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍌 𑌅𑌶𑌨𑌾𑌪𑌿𑌪𑌾𑌸𑍇 𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑌂 𑌅𑌬𑍍𑌰𑍂𑌤𑌾𑌂 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍𑌯𑍌 𑌆𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌆𑌯𑌤𑌨𑌂 𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑍀𑌹𑌿 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯 𑌦𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵
° 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍂𑌚𑌤𑍁𑌃 । 𑌸 𑌸𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌤𑍇 𑌅𑌶𑌨𑌾𑌯𑌾𑌪𑌿𑌪𑌾𑌸𑍇 𑌅𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍—"𑌨 𑌹𑌿 𑌯𑍁𑌵𑌯𑍋𑌃 𑌭𑌾𑌵𑌰𑍂𑌪𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌅𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌲𑌾𑌭𑌂 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿; 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌤𑌾𑌸𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌸𑍁 𑌵𑌾𑌂 𑌯𑍁𑌵𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌧𑌿𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌆𑌭𑌜𑌾𑌮𑌿 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑌂𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌅𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌮𑌿 ;

---

௫. பசி தாகங்கள் "எங்களுக்கு (இடத்தை) ஆலோசிக்க" என்று அவனிடத்துக் கூறின. (அவன்) "இதே தேவதைகளிடத்து உங்களை ஆதரிக்கின்றேன்; இவர்களிடத்துப் பங்காளிகளாகச் செய்கின்றேன்" என அவர்களைக் கூறினன். ஆகவே, யாதாயினு மொருதேவதைக்கு ஹவிஸ் அர்ப்பிக்கப்பட, பசி தாகங்கள் அத்தேவதையினிடத்துப் பங்காளிகளாகவே ஆகின்றன.

ஐதரேயஉபநிஷத்திலே முதல்அத்தியாயத்தில் இரண்டாம்பிரிவு முற்றும்.

இவ்வாறு தேவதைகள் இடங்களைப் பெற்றுள்ளவளவிலே, பசி தாகங்கள் (தமக்கு ஓர்) இடமில்லாதவையாய் "எமக்கோர் இடத்தை ஆலோசிக்க" என்று ஈச்வரனிடத்துச் சொல்லிக்கொண்டன. ஆலோசிக்க - அமைக்க என்றபடி. அந்த ஈச்வரன் இவ்வாறு கூறப்பெற்றவனுய்ப், பசிதாகங்களை (நோக்கி இவ்வாறு) அருளிச்செய்தான் :—"நீங்கள் (ஒருசார்பைப் பற்றிநிற்கும்) தன்மைவடிவா யிருத்தலால், அறிவுடைய பொருளைச் சாராது உணவை உண்ணுதலென்பது நிகழமாட்டாது. ஆகவே, அத்யாத்மதேவதைகளும் அதிதேவதைகளுமாகிய அக்நி முதலான இதே தேவதைகளிடத்து ஜீவனத்தைப் பகுத்துக் கொடுத்து உங்களை அநுக்கிரகிக்கிறேன்; எந்த தேவதைக்குச் சம்பந்தமுடைய

𑌵𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌭𑌾𑌗𑌿𑌨𑍍𑌯𑍌 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌯𑍈 𑌯𑍋 𑌭𑌾𑌗𑍋 𑌹𑌵𑌿𑌰𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍, 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌏𑌵 𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌗𑌿𑌨𑍍𑌯𑍌 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍍𑌯𑍌 𑌵𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌮𑌿” 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌦𑌧𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍, 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌮𑍍 𑌅𑌪𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈 𑌕𑌸𑍍𑌯𑍈 𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌯𑍈 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌯𑌾 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌹𑌵𑌿𑌃 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌚𑌰𑍁𑌪𑍁𑌰𑍋𑌡𑌾𑌶𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌿𑌨𑍍𑌯𑍌 𑌏𑌵 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍍𑌯𑍌 𑌏𑌵 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑍍𑌪𑌿𑌪𑌾𑌸𑍇 𑌭𑌵𑌤𑌃 ॥ ௫ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌐𑌤𑌰𑍇𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑍍𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

ஹவிஸ் முதலாகிய (பாகம்) எந்த பாகம் ஆகுமோ, அந்த (தேவதையினுடைய) அதே பாகத்தினால் உங்களைப் பங்காளிகளாகச் செய்கிறேன்.” என்று ஈச்வரன் (கூறி) இவ்வாறு சிருஷ்டித்தொடக்கத்தில் அமைத்தான். ஆதலால், இப்பொழுதும் யாதாயினும் ஒருதேவதையின்பொருட்டு சரு புரோடாசம் முதலாகிய ஹவிஸ் அர்ப்பிக்கப்பட, பசிதாகங்கள் அத்தேவதையினிடத்துப் பங்காளிகளாகவே, பாகமுடையவையாகவே ஆகின்றன. (அத்யாத்மதேவதைகள் - வியஷ்டிதேகத்தி லுள்ள தேவதைகள். அதிதேவதைகள் - ஸமஷ்டிவிராட்தேகத்தி லுள்ள தேவதைகள்.—ஆ.) (ரு)

ஐதரேயஉபநிஷத்பாஷ்யத்திலே முதல் அத்தியாயத்தில்
இரண்டாம்பிரிவு முற்றும்.

𑌅𑌥 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ।

க. 𑌸 𑌈𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇𑌮𑍇 𑌨𑍁 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌨𑌮𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍃𑌜𑌾 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑌃 𑌏𑌵𑌂 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌈𑌕𑍍𑌷𑌤 — 𑌕𑌥𑌮𑍍? — "𑌇𑌮𑍇 𑌨𑍁 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 𑌚 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌚 𑌮𑌯𑌾 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃, 𑌅𑌶𑌨𑌾𑌯𑌾𑌪𑌿𑌪𑌾𑌸𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 ; 𑌅𑌤𑍋 𑌨 𑌏𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌏𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍃𑌜𑍇" 𑌇𑌤𑌿 । 𑌏𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌅𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 ; 𑌤𑌥𑌾 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯

மூன்றும் பிரிவு.

க. அவன் "இவையோ உலகங்கள், இவர்களோ லோகபாலர்கள்; இவர்கட்கு உணவைப் படைப்பேனாக" என ஆலோசித்தான்.

அந்த ஈச்வரன் இவ்வாறு ஆலோசித்தான்.—எவ்வாறு?— "இந்த லோகங்களும் லோகபாலர்களும் என்னால் படைக்கப்பட்டு, பசிதாகங்களோடு கூட்டப்பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆதலால், இவர்கட்கு உணவில்லாது நிலை இல்லை. ஆகவே, இந்த லோகபாலர்கட்கு உணவைப் படைப்பேன்" என்று (ஆலோசித்தான்). இவ்வாறன்றோ உலகிலே ஈச்வரர்கட்கு நிக்கிரகத்திலும் அநுக்கிரகத்திலும் சுவாதந்திரியம் தம்மனிதர் விஷயத்திலே காணப்பட்டுளது; அதுபோல்,—மஹேச்வரனும் ஸர்வேச்வரனாதலால், ஸகலத்திற்கும் ஈச்வரனாதலால், ஸகலரையும்பற்றி நிக்கிரகித்தலிலும் அநுக்கிரகித்தலிலும் சுவாதந்திரியமே (அவனுக்குத் தடையிலாது நிச்சயமா யுளதென்பது. ஈச்வரன் - ஆளுபவன், நிக்

[illegible] 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹 [illegible]
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 ॥ க ॥

உ. 𑌸𑍋𑌽𑌪𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌤𑌪𑌤𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌭𑌿𑌤𑌪𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑌜𑌾𑌯𑌤। 𑌯𑌾 𑌵𑍈 𑌸𑌾 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑌜𑌾𑌯𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌵𑍈 𑌤𑌤𑍍॥

𑌸 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋𑌽𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌸𑌿𑌸𑍃𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌅𑌪 𑌏𑌵 𑌉𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌤𑌪𑌤𑍍। 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌭𑌿𑌤𑌪𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌉𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌭𑍂𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌘𑌨𑌾 𑌧𑌾𑌰𑌣𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌾 𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾 𑌅𑌜𑌾𑌯𑌤 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾; 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌵𑍈 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌯𑌾 𑌵𑍈 𑌸𑌾 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌅𑌜𑌾𑌯𑌤 ॥ உ ॥

௩. 𑌤𑌦𑍇𑌨𑌤𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌙𑍍𑌙𑌤𑍍𑌯𑌜𑌿𑌘𑌾𑌂𑌸𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾𑌜𑌿𑌘𑍃𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌦𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑍁𑌂। 𑌸 𑌯𑌦𑍍𑌧𑍈𑌨𑌦𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾𑌗𑍍𑌰𑌹𑍈𑌷𑍍𑌯𑌦𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌹𑍈𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌮𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍 ॥

கிரகிக்கவும் அநுக்கிரகிக்கவும் வல்லவன். நிக்கிரகித்தல் - சிக்ஷித்தல், தண்டித்தல். அநுக்கிரகித்தல் - அருளல், ஆவன செய்தல்). (க)

உ. அவன் ஜலங்களை ஆலோசித்தான். ஆலோசிக்கப்பட்ட அவற்றினின்று உருவம் உண்டாயிற்று. எது அந்த உருவமாக உண்டாயிற்றோ, அதுவே உணவு.

அந்த ஈச்வரன் உணவைப் படைக்கக் கருதி, முன்கூறப்பட்ட அந்த ஜலங்களை [பஞ்சபூதங்களை]யே குறித்து ஆலோசித்தலைச் செய்தான். கனத்ததாய், (உடம்பைக்)கொண்டுசெலுத்தக்கூடியதாய், ஸ்தாவரஜங்கமமாகிய உருவம் - ஆலோசிக்கப்பட்ட உபாதானகாரணமான அவற்றினின்று உண்டாயிற்று. எது அவ்வுருவமாக உண்டாயிற்றோ, அவ்வுருவமே உணவாம். (ஸ்தாவரஉணவு - நெல், கோதுமை, சோளம் முதலியன; இவை, மனிதர் முதலானோர்களுக்காம். ஜங்கமஉணவு - எலி, பெருச்சாளி முதலியன; இவை, பூனை முதலியவற்றிற்காம் என்க.—ஆ.) (உ)

௩. படைக்கப்பட்ட அந்த இது திரும்பிக்கொண்டு செல்ல விரும்பிற்று. (அவன்) அதனை வாக்கினால் பிடிக்க விரும்பினான்; அதனை வாக்கினால் பிடிக்க முடியவில்லை. அவன் இதனை வாக்கினால் பிடித்திருந்தால், (ஒருவன்) உணவைச் சொல்லியே திருப்தியடைவான்.

௪. தத்ப்ராணேநாஜிக்ருக்ஷத்தந்நாஶக்நோத்ப்ராணேந க்ரஹீதும் | ஸ யத்தைநத்ப்ராணேநாக்ரஹைஷ்யதபிப்ராண்ய ஹைவாந்நமத்ரப்ஸ்யத் ||

௫. தச்சக்ஷுஷாஜிக்ருக்ஷத்தந்நாஶக்நோச்சக்ஷுஷா க்ரஹீதும் | ஸ யத்தைநச்சக்ஷுஷாக்ரஹைஷ்யத்த்ருஷ்ட்வா ஹைவாந்நமத்ரப்ஸ்யத் ||

௬. தச்ச்ரோத்ரேணாஜிக்ருக்ஷத்தந்நாஶக்நோச்ச்ரோத்ரேண க்ரஹீதும் | ஸ யத்தைநச்ச்ரோத்ரேணாக்ரஹைஷ்யச்ச்ருத்வா ஹைவாந்நமத்ரப்ஸ்யத் ||

௭. தத்த்வசாஜிக்ருக்ஷத்தந்நாஶக்நோத்த்வசா க்ரஹீதும் | ஸ யத்தைநத்த்வசாக்ரஹைஷ்யத்ஸ்ப்ருஷ்ட்வா ஹைவாந்நமத்ரப்ஸ்யத் ||

௮. தந்மநஸாஜிக்ருக்ஷத்தந்நாஶக்நோந்மநஸா க்ரஹீ-

---

௪. (அவன்) அதனைப் பிராணனால் பிடிக்க விரும்பினான்; அதனைப் பிராணனால் பிடிக்க முடியவில்லை. அவன் இதனைப் பிராணனால் பிடித்திருந்தால், (ஒருவன்) உணவை முகர்ந்தே திருப்தியடைவான்.

௫. (அவன்) அதனைக் கண்ணால் பிடிக்க விரும்பினான்; அதனைக் கண்ணால் பிடிக்க முடியவில்லை. அவன் இதனைக் கண்ணால் பிடித்திருந்தால், (ஒருவன்) உணவைப் பார்த்தே திருப்தியடைவான்.

௬. (அவன்) அதனைச் செவியினால் பிடிக்க விரும்பினான்; அதனைச் செவியினால் பிடிக்க முடியவில்லை. அவன் இதனைச் செவியினால் பிடித்திருந்தால், (ஒருவன்) உணவைக் கேட்டே திருப்தியடைவான்.

௭. (அவன்) அதனை மெய்யினால் பிடிக்க விரும்பினான்; அதனை மெய்யினால் பிடிக்க முடியவில்லை. அவன் இதனை மெய்யினால் பிடித்திருந்தால், (ஒருவன்) உணவைத் தொட்டே திருப்தியடைவான்.

௮. (அவன்) அதனை மனத்தால் பிடிக்க விரும்பினான்; அதனை ம

தும் ॥ ஸ யத்தைநந்மநஸாக்ரஹைஷ்யத்த்யாத்வா ஹைவா-ந்நமத்ரப்ஸ்யத் ॥

௯. தச்சிஶ்நேநாஜிக்ருக்ஷத்தந்நாஶக்நோச்சிஶ்நேந க்ரஹீ-தும் । ஸ யத்தைநச்சிஶ்நேநாக்ரஹைஷ்யத்விஸ்ருஜ்ய ஹைவா-ந்நமத்ரப்ஸ்யத் ॥

௰. ததபாநேநாஜிக்ருக்ஷத்ததாவயத் । ஸைஷோऽந்ந-ஸ்ய க்ரஹோ யத்வாயுரந்நாயுர்வா ஏஷ யத்வாயு: ॥

ததேதந்நம் லோகலோகபாலார்தம் ஸ்ருஷ்டம் புரஸ்தா-த்ஸ்ருஷ்டம் தத்யதா மூஷிகாதி: மார்ஜாராதிகோசர: ஸந் மம அத்தா இதி மத்வா பராக் அஞ்சதீதி பரா-ங் அத்யஜிகாம்ஸத் அதீத்ய கந்துமைச்சத் பலாயிதுமாரப்த இத்யர்த: । தத் அந்நாபிப்ராயம் ஜ்ஞாத்வா ஸ லோகலோகபாலஸங்காத: கார்யகாரணலக்ஷண: பிண்ட:

னத்தால் பிடிக்க முடியவில்லை. அவன் இதனை மனத்தால் பிடித்திருந்தால், (ஒருவன்) உணவை நினைத்தே திருப்தியடைவான்.

௯. (அவன்) அதனை சிச்நத்தால் பிடிக்க விரும்பினான்; அதனை சிச்நத்தால் பிடிக்க முடியவில்லை. அவன் இதனை சிச்நத்தால் பிடித்திருந்தால், (ஒருவன்) உணவை மலமாகக் கழித்தே திருப்தியடைவான்.

௰. (அவன் அதனை அபானனால் பிடிக்க விரும்பினான்; அதனைப் பிடித்தான். எது (அபானன் என்னும்) வாயுவோ, அந்த இது உணவைக் கொள்வது: இது எந்த வாயுவோ, (அது) உணவை ஆயுளாகக் கொண்டதன்றோ.

லோகங்களுக்காகவும் லோகபாலர்கட்காகவும் (அவர்களது) முன்னிலையில் படைக்கப்பட்ட அந்த இவ்வுணவானது - பூனை முதலியவற்றினுடைய முன்னிலையிலே யுள்ள எலிமுதலியனபோல, "எனது மிருத்தியு உணவை [என்னை]த் தின்பவன்" என்றறிந்து, திரும்பிக்கொண்டு, தின்போரைக் கடந்துசெல்ல விரும்பிற்று, ஓடத் தொடங்கிற்று என்றபடி. லோக லோகபாலர்களின் தொகுதியாய், காரியகாரணமாகிய அப்பிண்டம் - அவ்வுணவின் கருத்தை யறிந்து, (தான்) முதலில் பிறந்துள்

𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌜𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌚 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌤𑌦𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌵𑌦𑌨𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌅𑌜𑌿𑌘𑍃𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍 𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑍁𑌮𑍍 𑌐𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍; 𑌤𑌦𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌨 𑌅𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍 𑌨 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌅𑌭𑌵𑌤𑍍 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌵𑌦𑌨𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌯𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑍁𑌮𑍍 𑌉𑌪𑌾𑌦𑌾𑌤𑍁𑌮𑍍। 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌜𑌃 𑌶𑌰𑍀𑌰𑍀 𑌯𑌤𑍍 𑌯𑌦𑌿 𑌹 𑌏𑌨𑌤𑍍 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌅𑌗𑍍𑌰𑌹𑍈𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌭𑍂𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌮𑍍 𑌅𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌹 𑌏𑌵 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌮𑍍 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍। 𑌨 𑌚 𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿। 𑌅𑌤𑍋 𑌨 𑌅𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑍁𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌵𑌗𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌜𑍋𑌽𑌪𑌿। 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌮𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍। 𑌤𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌤𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌤𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌵𑌚𑌾 𑌤𑌤𑍍 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌤𑌤𑍍 𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌤𑍇𑌨 𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌰𑌣𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑍁𑌮𑍍 𑌅𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌪𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌨𑌾 𑌮𑍁𑌖𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌤𑌤𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌮𑍍 𑌅𑌜𑌿𑌘𑍃𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍 𑌆𑌵𑌯𑌤𑍍. 𑌤𑌤𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌏𑌵𑌂 𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹

ளமையால் உணவைத் தின்கின்ற வேறொருவரையும் காணாமல் அவ்வுணவை வாயின் செய்கையினால் பிடிக்க விரும்பிற்று; அவ்வுணவை வாயின் செய்கையினால் பிடிக்க முடியவில்லை. முதலில் பிறந்ததாய் உடம்பொடுநிற்கின்ற அது இதனை வாக்கினால் பிடித்திருந்தால், உலகெலாம் அதனது காரியமாதலால் உணவைச் சொல்லியே [அந்தந்த உணவை உணர்த்துகின்ற சொற்களை வாயால் சொல்வதனால்மாத்திரமே] திருப்தியடைதலாகும். ஆனால், இது இல்லை. ஆகவே, முதற் பிறந்தவனும் (அதனை) வாக்கினால் பிடிக்க முடியவில்லை என்று அறிகின்றோம்.—வருகின்றது(ம் இதற்குச்)சமானமாயுளது [மேல் வருவனவற்றையும் இதனைப்போல உரைத்துக்கொள்க].—(அவன்) அவ்வுணவைப் பிராணனாலும் [மூக்கினாலும்], அதனைக் கண்ணினாலும், அதனைச் செவியினாலும், அதனை மெய்யினாலும், அதனை மனத்தினாலும், அதனை சிச்நத்தினாலும் பிடிக்க முடியாதவனாய்ப், பின்னர் அபானனாகிய வாயுவினால் வாய்துவாரத்தின்வழியாக அவ்வுணவைப் பிடிக்கவிரும்பினான்; அவ்வுணவைப் பிடித்தான், இவ்வாறு பிடித்துத் தின்றான்.

அஶிதவாந் । தேந ஸ ஏஷ: அபாநவாயு: அந்நஸ்ய க்ரஹ: அந்நக்ராஹக: இதி ப்ரஸித்த:, யச்சாயு: ஸோ வாயு: । அந்நாயு: அந்நப³ந்த⁴ந: அந்நஜீவநோ வை ப்ரஸித்த: ஸ ஏஷ யோ வாயு: ॥ ௩......௰ ॥

௧௧. ஸ ஈக்ஷத கதம் ந்விதம் மத்ருதே ஸ்யாதிதி ஸ ஈக்ஷத கதரேண ப்ரபத்³யா இதி । ஸ ஈக்ஷத யதி³ வாசாऽபி⁴வ்யாஹ்ருதம் யதி³ ப்ராணேநாபி⁴ப்ராணிதம் யதி³ சக்ஷுஷா த்³ருஷ்டம் யதி³ ஶ்ரோத்ரேண ஶ்ருதம் யதி³ த்வசா ஸ்ப்ருஷ்டம் யதி³ மநஸா த்⁴யாதம் யத்³யபாநேநாப்⁴யபாநிதம் யதி³ ஶிஶ்நேந விஸ்ருஷ்டமத² கோऽஹமிதி ॥

ஸ ஏவம் லோகலோகபாலஸங்காதஸ்திதிம் அந்நநிமித்தாம் க்ருத்வா புரபௌரதத்பாலயித்ருஸ்திதிஸமாம் ஸ்வாமீவ ஈக்ஷத; கதம் நு கேந ப்ரகாரேண இதி விதர்க்கயந் இதம் மத்

அதனுல் - (வாய்துவாரத்தின்வழியாக உணவை உள்ளே விழுங்குத லைச் செய்கின்ற) வாயு எதுவோ, அந்த இவ்வபாநவாயு உணவைப் பிடிப்பதென்பது. இந்த வாயு எதுவோ, அது உணவை ஆயுளாகக்கொண்டது, உணவைச் சார்ந்துநிற்பது, உணவையே உயிராகவுடையது (என்பது யாவர்க்கும்) தெரிந்திருப்ப தென்க. (௩......௰)

௧௧. அவன் " இது நானில்லாது எப்படித்தான் வாழக்கூடும் ? " என்று ஆலோசித்தான். அவன் " இரண்டனுள் எதனுல் புகலாம் ? " என்று ஆலோசித்தான். அவன் " வாக்கினுல் பேசுத லாகுமாயின், ப்ராணனுல் [மூக்கினுல்] முகர்த லாகுமாயின், கண்ணினுல் காண்ட லாகுமாயின், செவியினுல் கேட்ட லாகுமாயின், த்வக்கினுல் தொடுத லாகுமாயின், மனத்தினுல் நினைத்த லாகுமாயின், அபாநனுல் விழுங்குத லாகுமாயின், சிச்நத்தினுல் விடுத லாகுமாயின்,—அப்பொழுது நான் யார் ? " என்று ஆலோசித்தான்.

அவன் இவ்வாறு லோக லோகபாலர்களுடைய தொகுதியின் நிலையை - உணவைச் சார்ந்ததாகவும், பட்டணம் பட்டணத்தார் அவரைக் காப்போர் என்பவருடைய நிலைக்குச் சமமாகவும் செய்து, சொந்

[illegible]

தக்காரன்போல் ஆலோசித்தான்; "பட்டணத்திற்குச் சொந்தக்காரனை நானில்லாது இது எவ்விதமாக (வாழும்)?" என்று ஆலோசிப்பவனாய் (இருந்தான்). கார்யகாரணங்களின் தொகுதியாகிய இனிக் கூறப்படும் கார்யம் எதுவோ, (அது) நானில்லாது பிறர்பொருட்டாய் எவ்வாறு இருக்கக்கூடும்? வாக்கினால் பேசுதல் முதலியன தனியே [அநுபவிப்பவனில்லாது] இருக்குமாயின், அவை பயனில்லன வாகும்; தீர்வை புகழ்ச்சி முதலியனபோல, ஒருவிதத்தாலும் அமையா. குடிகளாலும் கவிவாணராலும் இன்னும் இத்தன்மையராலும் வழங்கப்படுகின்றனவாய் உடையவன்பொருட்டா யுள்ள அந்த(த் தீர்வைமுதலியன) உடையவ னில்லாவழி உடையவனை யின்றி (எப்படி அமையமாட்டாவோ), அதுபோல என்க. ஆதலால், பட்டணத்திற்கு அரசன்போல நான் மேலான சொந்தக்காரனாக, கொண்டுசெலுத்துவோனாக, செய்ததற்கும் செய்யாததற்கும் (அவற்றின்) பயன்கட்கும் ஸாக்ஷியாக, அநுபவிப்போனாக இருக்கவேண்டும் (என்று அவன் ஆலோசித்தான்.) நகரத்தின் கார்யமும் குடிகளின் கார்யமும் அவரது சொந்தக்கார(னாகிய அரசனில்லாது அமைந்தாற்) போல, இந்தத் தொகுதியாகிய (வாக்கு முதலான) கார்யம் உபகாரப்படுத(லாகிய பேசுதல்முதலியன) - உபகாரத்தைப் பெறும் அறிவுப்பொருளான நானில்லாது அமையு மாயி

𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑍀𑌵 𑌤𑌾𑌦𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍—𑌅𑌥 𑌕𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌵𑌾 𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑍀? 𑌯𑌦𑌿 𑌹𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌰𑌣𑌸𑌂𑌘𑌾𑌤𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌗𑌾𑌦𑍍𑌯𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌾𑌦𑌿𑌫𑌲𑌂 𑌨 𑌉𑌪𑌲𑌭𑍇𑌯, 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌇𑌵 𑌪𑍌𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌅𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑌾𑌕𑍃𑌤𑌾𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍—𑌨 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 “𑌅𑌯𑌂 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌏𑌵𑌂𑌰𑍂𑌪𑌶𑍍𑌚” 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌧𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍। 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑍇 𑌤𑍁 “𑌯𑌃 𑌅𑌯𑌂 ‘𑌵𑌾𑌗𑌾𑌦𑍍𑌯𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌾𑌦𑌿 𑌇𑌦𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌦, 𑌸𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌨𑌰𑍂𑌪𑌶𑍍𑌚” 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌧𑌿𑌗𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌹𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍, “𑌯𑌦𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍 𑌇𑌦𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌗𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌾𑌦𑌿”; 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌕𑍁𑌡𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌹𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌵𑌯𑌵𑍈𑌃 𑌅𑌸𑌂𑌹𑌤𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌇𑌤𑌿। 𑌏𑌵𑌂

ன்,— அங்ஙனம் நான் யார்? எனது இயல்பு யாது? அன்றியும், நான் யாருக்குச் சொந்தக்காரன்? அதிகாரத்தில் நியமிக்கப்பட்ட வேலைக்காரர்செய்ததையும் செய்யாததையும் அரசன் நகரத்தினுள் புகுந்து கருத்தொடு பார்ப்பதுபோல, நான் கார்யகாரணத்தொகுதியினுள் புகுந்து வாக்முதலியவற்றின் பேசுதல்முதலானபயனை உணர்வேன் [அநுபவிப்பேன்] இல்லையாயின்,— “இதோ இருக்கிறவனும், இப்படிப்பட்டவனு மாம்” என்று என்னை ஒருவனும் அறியமாட்டான், ஆராயமாட்டான் [நான் இருப்பதாகவே ஒருவர்க்கும் தெரியமாட்டாது; அவ்வண்ணமே, நான் இப்படிப்பட்டவன் என்பதும் தெரியவாராது; என்னைப்பற்றிய எண்ணமே உண்டாதற்கு இடமில்லை]. ஆனல், மாறுனவளவிலே [புகுந்து, பேசுதல்முதலியவற்றை உணருங்கால்], “‘இது - வாக்முதலியவற்றின் பேசுதல் முதலான (தொழிலாம்)’ என எவன் இதோ அறிகின்றானே, அவன் அறிதல்வடிவினனும்” என்று நான் அறியக்கூடியவனாவேன்; “சேர்ந்துநிற்கின்ற வாக்முதலியவற்றின் இந்தப் பேசுதல்முதலியன யாருக்காக உள்ளனவோ, அவன் உள்ளவனு மாம்” என்று நான் அறியக்கூடியவனாவேன்: மேல்மாடம்முதலியவற்றோடு சேர்ந்துநிற்கும் தூண் சுவர் முதலியன - தமது உறுப்புக்களோடுசேராத வேறொன்றற்கு எப்படிப் பயன்படுத லாகின்றனவோ,

𑌈𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾, “𑌅𑌹𑌂 𑌕𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍈?” 𑌇𑌤𑌿 | 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑌂 𑌚 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾 𑌚 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌘𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍌; 𑌉𑌭𑌯𑍋𑌃 𑌕𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌇𑌦𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌸𑌂𑌘𑌾𑌤𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇𑌯? 𑌇𑌤𑌿 || கக ||

𑌏𑌵𑌮𑍍 𑌈𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾,

கஉ. 𑌸 𑌏𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌸𑍀𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌾𑌰𑍍𑌯𑍈𑌤𑌯𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤 | 𑌸𑍈𑌷𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑍇𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌦𑌨𑌮𑍍 | 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌯 𑌆𑌵𑌸𑌥𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌾 𑌅𑌯𑌮𑌾𑌵𑌸𑌥𑍋𑌽𑌯𑌮𑌾𑌵𑌸𑌥𑍋𑌽𑌯𑌮𑌾𑌵𑌸𑌥 𑌇𑌤𑌿 ||

𑌨 𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌮𑌦𑍍𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌮 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 | 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿? — 𑌪𑌾𑌰𑌿𑌶𑍇𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌪-

---

அதுபோல என்பது. இவ்வாறு ஆலோசித்துப் பின்பு, “(நான் உடம்பி)னுள்ளே எதனால் புகுவேனாக?” என்று (அவன் ஆலோசித்தான்).— கால்நுனியும் உச்சியும் இச் சமுதாயத்திற்கு இரண்டு நுழைகடவுகள். நான் இக் கார்யகாரணசமுதாயமாகிய பட்டணத்தினுள், இவ்விரண்டில் எந்த வழியினால் புகுதல்வேண்டும் என்று (அவன் ஆலோசிக்கலானான்). (கக)

இவ்வாறு ஆலோசித்து,

கஉ. அவன் இதே உச்சியைப் பிளந்து, இவ்வாசல்வழியாக (உள்ளே) புகுந்தான். அந்த இது “விதிருதி” என்னும் வாசலாம்; அந்த இது நாந்தநம். அவனுக்கு மூன்று இடங்கள், மூன்று கனவுகள். இது இடம், இது இடம், இது இடம் என்க.

இனி, யான் - என்னுடைய எல்லாக் கார்யங்களையும் நடத்திவரும்படி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற என்வேலைக்காரனான பிராணன் நுழையும் வாசலான இரண்டுகால்நுனிகள்வழியாகக் கீழே நுழையமாட்டேன்.— அங்ஙனமென்ன? — (இந்த வேறு வாசல்ஒன்றே) மிஞ்சி நிற்றலால், இ(ப்பிண்டத்)தினுடைய உச்சியைப் பிளந்து புகுவேனாக

𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇𑌯𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿, 𑌲𑍋𑌕 𑌇𑌵 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌕𑌾𑌰𑍀 𑌸 𑌸𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯 𑌸 𑌏𑌤𑌮𑍍 𑌏𑌵 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌸𑍀𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌯𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌇𑌮𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌰𑌣𑌸𑌂𑌘𑌾𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 ॥

𑌸𑌾 𑌇𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌃 ; 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿 𑌤𑍈𑌲𑌾𑌦𑌿𑌧𑌾𑌰𑌣𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌵𑍇𑌦𑌨𑌾𑌤𑍍 । 𑌸𑍈𑌷𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌵𑌿𑌦𑌾𑌰𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌦𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌃 । 𑌇𑌤𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑍁 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌨 𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑍀𑌨𑌿 𑌨 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌹𑍇𑌤𑍂𑌨𑌿 । 𑌇𑌦𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌦𑌨𑌂 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌮𑍍 𑌏𑌵 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌦𑌨𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌛𑌾𑌨𑍍𑌦𑌸𑌮𑍍 । 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌇𑌤𑌿 ॥

என (நிச்சயித்து), அந்த சிருஷ்டிகர்த்தாவான ஈச்வரன் - மயிரை வகிர் தற்கு முடிவிடமான இதே தலையுச்சியைப் பிளந்து துவாரம் செய்து இந்த வாசல்வழியாக இக் கார்யகாரணத்தொகுதியினுள் புகுந்தான்; உலகிலே, ஆலோசித்ததைச் செய்கிறவன்போல [எப்படி ஒருவன் தான் முதலில் ஆலோசித்ததைப் பின்பு செய்கின்றானோ, அப்படிப்போல].

தலையிலே தைலம் முதலியவற்றை வைத்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது அவற்றின் சுவைமுதலியவற்றை உணர்வதனால், அந்த இவ் வாசல் (யாவர்க்கும்) தெரிந்திருப்பதன்றோ. அந்த இது பிளக்கப் பட்டமையால், விதிருதி [பிளவு] என்னும் பெயருடைய வாசலாகப் பிரசித்தமா யுளது. செவிமுதலான மற்றைய வாசல்களோ வேலைக் காரருடைய நிலைக்கும் அவர்போன்றவருடைய நிலைக்கும் உரிய பொதுவழி யாதலால் வளமில்லாதவையாய் [இன்பமில்லாதவையாய்], இன்பத்திற்குக் காரண(மு)மாகாதவையா யுள்ளன. ஆனால், இந்த வாசல் பரமேச்வரனொருவனுக்கே (உரியது) என்பது. அந்த இது நாந்தநம். நந்தநமே நாந்தநம் என்பது - சந்தத்திற்குரிய நீட்டல். இந்த வாசலால் சென்று ப்ரஹ்மத்தில் ஆநந்த மடைகிறான் என (நந்தநம், அல்

தஸ்ய ஏவம் ஸ்ரஷ்ட்வா ப்ரவிஷ்டஸ்ய ஜீவேந க்ரீடநா ராஜ்ஞ
இவ த்ரயம் த்ரய ஆவஸதா:— ஜாகரிதகாலே இந்த்ரியஸ்தாநம்
தக்ஷிணம் சக்ஷு:, ஸ்வப்நகாலே அந்தர்மந:, ஸுஷுப்திகாலே
ஹ்ருதயாகாஶ: இதி ; வக்ஷ்யமாணா வா த்ரய ஆவஸதா:
—பித்ருஶரீரம், மாத்ருகர்பாஶய:, ஸ்வம் ச ஶரீரம் இதி । த்ரய:
ஸ்வப்நா: ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்த்யாக்யா: ॥

நநு ஜாகரிதம் ப்ரபோதரூபத்வாத் ந ஸ்வப்ந: ॥

ந ஏவம் ; ஸ்வப்ந ஏவ ॥

லது நாந்தநம் எனப்படுகின்றது ; நந்தி - இன்பமுறுகிருன், ஆநந்த மடைகிருன்).

இவ்வாறு உடம்பினுள் ஜீவாத்மாவாகப் புகுந்த அவனுக்கு - அரசனுக்கு (விளையாட்டிற்காக மேல்மாடம்முதலிய இடங்கள் அமைக் கப்படுமாறு) போல, மூன்று இடங்கள் (அமைக்கப்பட்டன ; அவை) நனவுகாலத்திலே இந்திரியநிலையாகிய வலது கண்ணும், கனவுகாலத் திலே உள்ளேயுள்ள மனதும், உறக்கக்காலத்திலே ஹிருதயஆகாசமு மாம் என்க. அல்லது, மேல்(வரும் அத்தியாயத்தினுள்) கூறப்படு கின்ற தந்தையுடம்பு தாயின் கர்ப்பாசயம் தன்உடம்பு என்னும் மூன்று இடங்கள் (அமைக்கப்பட்டன என்னலாம். அந்த ஆத்மாவினுல்) - நனவு, கனவு, உறக்கம் என்னும் பெயருடைய மூன்று கனவுகள் (காணப்படு கின்றன. கர்ப்பாசயம் - கருஇருக்கும் இடம்.)

(சங்கை):— ஆயின், நனவு அறிவுவடிவிற்றுதலால் கனவாகாது [நனவிலே குடம்முதலிய் உள்பொருள்களைக் காண்கின்றேம் ; கனவி லோ இல்பொருள்களைக் காண்கின்றேம். ஆதலால், முந்தின நிலையா கிய நனவு தெளிவாம் ; பிந்தின நிலையாகிய கனவு மயக்கமாம்].

(ஸமாதாநம்):— இப்படியன்று : (நனவும்) கனவேதான் [கன வுஅறிவொடு நனவுஅறிவு சமமாய்நிற்றலால், நனவும் கனவுதான் என்பது].

𑌕𑌥𑌮𑍍?—

𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌬𑍋𑌧𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍, 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌵𑌤𑍍 𑌅𑌸𑌦𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌚𑍍𑌚 ॥

𑌅𑌯𑌮𑍍 𑌏𑌵 𑌆𑌵𑌸𑌥𑌃 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌃 । 𑌮𑌨𑌃 𑌆𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌃 । 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌕𑌾𑌶𑌃 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌃 । "𑌅𑌯𑌮𑍍 𑌆𑌵𑌸𑌥𑌃" 𑌇𑌤𑌿 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍁𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌮𑍍 𑌏𑌵 । 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌹𑌿 𑌅𑌯𑌮𑍍 𑌆𑌵𑌸𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌗𑌾𑌢𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌶𑌤𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌨𑌰𑍍𑌥𑌸𑌂𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌜𑌦𑍁𑌃𑌖𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑌰𑌾𑌭𑌿𑌘𑌾𑌤𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑍈𑌃 𑌅𑌪𑌿 ॥ ௧௨ ॥

(சங்கை) :— எப்படி ?

(ஸமாதாநம்) :— பரமார்த்தமான தன்ஆத்மஅறிவு இல்லாமையினாலும், கனவினுள்போல இல்பொருள்களைக் காண்டலாலும் என்க. [கனவாவது - உள்ளபொருளை மறைத்து எழுவதாய், இல்பொருளைக் காட்டும் தோற்றம். நனவும் - உள்ளபொருளான ப்ரஹ்மத்தை மறைத்து எழுவதாய், இல்பொருளான ஜகத்தைக் காட்டும் தோற்றமாதலால், கனவாம். அவ்வாறே, உறக்கத்தையும் கண்டுகொள்க. உலகிலே அவிவேகிகட்கு அமைந்த கனவு ஒன்று யிருந்தாலும், அக்கனவின் லக்ஷணத்தினால் விவேகிகட்கு அமைந்த கனவு மூன்றென்க.]

இதே இடமாகிய வலது கண் முதலாவது : உள்ளேயுள்ள மனம் இரண்டாவது : ஹ்ருதயஆகாசம் மூன்றாவது. "இது இடம்" என்பது - கூறினதை மீண்டும் கூறுதலேயாம். [இடம் வெளியிலே உளது என்னும் மயக்கத்தைப் போக்கும்பொருட்டு, கண்முதலிய இடங்கள் கைவிரலினால் "இது இடம்" எனச் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றன.— ஆ.] இவன் அந்த இடங்களிலேயன்றோ முறையே ஆத்மாவாக வாழ்பவனாய், இயல்பிலேஅமைந்த அவித்யையினால் நெடிதுகாலமாய் அயர்ந்து உறங்கிக்கொண்டிருக்கிறான் ; பல நூறாயிரமான தீங்குகள் நேரிட, அதனாலாகும் துன்பங்களாகிய செம்மட்டிகளால் அடிக்கப்பெற்ற அநுபவங்களாலுங்கூட விழித்துக்கொள்கிறானில்லை. (௧௨)

கரு. ஸ ஜாதொ ஹுதாநூஹிவெழ்வழுக்ஷிஹாநூ॰ வாவதிஷதிதி । ஸ ஊதமெவ வ-ஈரஈஷ॰ ஸுூஜ ததஜைவபு॰ ஷிஃஊஃபூஇதீரு ॥

ஸ ஜாதஃ ஶரீரெ வுவிஷொ ஜீவாத்மநா ஹுதாநி அஹி- வெழ்வழுஃ வுாகரொாஃ । கிழ் ஊஹ அநூ॰ வாவதிஷஃ ஊதி ஸ கஃாவிஃ வநஃகாந-ணிகெந ஆவாயெ—ண ஆத்ஜூாந- வுவொயகூூஷவகாரிணுா॰ வெஃாஜஃஹாஹெயுா॰ தக்ஷண— ஃஹுெ தாஆுஃாநாயாழ், ஊதழ் ஊவ ஸுஷுாஃகதூுகெவ- ந வுகூதம் வ-ஈரஈஷம் வ-ஈரி ஶயாநழ் ஆத்ஜூநம் ஸுூஜ ஸு- ஹஃ—ததஃ॰ தகாரெண ஊகெந ஊ-ஜெுந தத௧ஃ॰ வுாஹு- தஃழ—வரிவ-ஹுணாழ்ஃஆகாஶவஃ வுதூவ-யுத அவஶுஃ ।

உண்மையினைக் காணுதல்.

கரு. அவன் பிறந்தவனுகி, பொருள்களை ஆராயலானுன். "நான் இங்கே வேருனதைக் கூறுவேனு ?" என அவன், இதே புருஷனுய் வியாபித்துநிற்கும் ப்ரஹ்மத்தைக் காணலாயினுன் :— "இதனைக் கண் டிருக்கிறேன்" என்பதூஉ.

அவன் உடம்பினுள் ஜீவாத்மாவாகப் புகுந்தவனுகிப் பொருள் களை ஆராயலானுன். (அவன் உடம்பினுள் புகுந்துநிற்கையால் பிற ப்பு இறப்பு நனவு கனவு உறக்கம் முதலியவற்றுல் உழன்று அலைபவ னுகி, "காணப்படுகின்ற மண் விண் முதலியவையும், காண்கின்ற ஜீவ ர்களும் என்ன ?" என ஆராய்ந்தவிடத்து, "ப்ரஹ்மத்தினும்) வேரு னதைக் கூறுவேனே ?" எனச் (சொல்லுற்றுன் : ஜகத்திலே ப்ரஹ் மத்திற்கு வேருய் ஒன்றைக் கூறுதல் இயலாது என நிச்சயித்தான். இனி,) ஆத்மஅறிவு என்னும் விழிப்பைக் கொடுக்கும் ஆரவாரத்தைச் செய்கின்ற வேதாந்தம் என்னும் பெரிய பேரிகையானது பேரருளு டைய ஆசார்யனுல் ஒருகாலத்து அந்த (ஜீவனுடைய) காதடியிலே முழக்கப்பட, அவன் - படைப்புமுதலியவற்றிற்குக் கர்த்தாவாகப் பிரகி ருதத்தில் பேசப்பட்டுவருவதாய், உடம்பினுள் தங்கிநிற்கும் ஆத்மா வாய், ஆகாசம்போல எங்கும் நிறைந்த ப்ரஹ்மத்தை, பெருமையைத்

— கயம் ?— இதம் ப்ரஹ்ம ததம அபஶ்யத் ஸ்வா—ஆத்மஸ்வரூபம் ஸ்ரஷ்டா அபஶ்யத் | அஹோ இதி விசாரணார்தா ப்லுதிஃ ॥ ௧௩ ॥

௧௪. தஸ்மாதிதம்த்ரோ நாமேதம்த்ரோ ஹ வை நாம தமி-தம்த்ரம் ஸந்தமிம்த்ர இத்யாசக்ஷதே பரோக்ஷேண | பரோ-க்ஷப்ரியா இவ ஹி தேவாஃ பரோக்ஷப்ரியா இவ ஹி தேவாஃ॥ இதி ஐதரேயோபநிஷதி ப்ரதமாத்யாயே த்ருதீயஃ கண்டஃ॥

யஸ்மாச் "இதம்" இதி ஏவம் 'ஸாக்ஷாதபரோக்ஷாத் ப்ரஹ்ம' ஸர்வாந்தரம் அபஶ்யத் அபரோக்ஷேண, தஸ்மாத் இதம் பஶ்யதி இதி இதம்த்ரோ நாம பரமாத்மா | இதம்த்ரஃ ஹ வை நாம ப்ர-ஸித்தஃ லோகே ஈஶ்வரஃ | தம் ஏவம் இதம்த்ரம் ஸந்தம் இம்த்ரஃ இதி பரோக்ஷேண பரோக்ஷாபிதாநேந ஆசக்ஷதே ப்ரஹ்ம-

தெளிந்து பார்த்தான்.—எப்படி ?—"ப்ரஹ்மத்தை என் ஆத்மாவின் வடிவாகக் கண்டவனுகிறேன்."—ததம (என்னும் சொல் - இடையில்) கெட்டுநிற்கும் ஒரு தகாரத்தோடு (தோன்ற), தததம் (என்று ஆகும். என்பதூஉ என்னும்) அளபெடையானது - "ஆஅ ! நன்று!" என்னும் ஆராய்ச்சிப்பொருளின்மேல் நிற்பதாம். (௧௩)

பரமாத்மாவிற்கு இதந்திரன் (இந்திரன்) என்று பெயர்.

௧௪. அதனுல், இதந்திரன் என்று பெயர் ; (ஈச்வரன்) இதந்திரன் என ப்ரஸித்தன். (ஞானிகள்) - இதந்திரனுகஇருக்கின்ற அவனை இந் திரன் என்று மறைவாகச் சொல்லுகிறுர்கள் ; ஏனெனில், பெரியோரா வார் மறைவிலே பிரியமுள்ளவர்போலும் ; ஏனெனில், பெரியோராவார் மறைவிலே பிரியமுள்ளவர்போலும்.

ஐதரேயஉபநிஷத்திலே முதல்அத்தியாயத்தில் மூன்றும் பிரிவு முற்றும்.

'எது இடையீடில்லாது தெரியும் ப்ரஹ்மமாய்' (ப்ர - ௩-௪-௧) எல்லாவற்றினுள்ளும் உள்ளதோ, அது " இதுதான் " என்றிவ்வாறு (ஜீவன்) நேரே கண்டமையால் - " இதனைக் காண்கிறுன் " என 'இதந் திரன்' என்னும் பெயரைப் பரமாத்மா (அடையலானுன்). உலகிலே ஈச்வரன் இதந்திரனுகவே பிரஸித்தமானவன். இவ்வாறு இதந்திர னுகவுள்ள அவனை - இந்திரன் என்னும் மறைவான பெயரினுல், ப்ரஹ்ம

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌤𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌨𑌾𑌮𑌗𑍍𑌰𑌹-
𑌣𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍; 𑌤𑌥𑌾 𑌹𑌿 𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌨𑌾𑌮𑌗𑍍𑌰𑌹-
𑌣𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌇𑌵 𑌹𑌿 𑌏𑌵 𑌹𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 । 𑌕𑌿𑌮𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇-
𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 । 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯-
𑌪𑌰𑌿𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍 ॥ ௧௪ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌐𑌤𑌰𑍇𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑍍𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇

𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

ஞானிகள் நன்கு வியவகரித்தற்காகக் கூறுகிறார்கள்; பூஜிக்கத்தக் கோர்க்கும் பூஜிக்கத்தக்கோனாதலால், நேராகப் பெயரெடுத்துக்கூறுதலை அஞ்சி யென்க. [பூஜிக்கத்தக்கோர் - பெரியோர். அவன் பெரியோர்க்கும் பெரியோனாதலின், அவனது பெயரை உள்ளபடி முழுதும் எடுத்துக்கூறலை அஞ்சும் ஞானிகள் - அதனைக் கூசாமல் வியவஹரிக்கும்பொருட்டு அதிலுள்ள ஒரு எழுத்தை நீக்கி, இதந்திரன் என்றற்கு ஈடாக இந்திரன் என்கிறார்கள்.] ஏனெனில், பெரியோர்கள் - பெயரை மறைவாக எடுத்துரைத்தலிலேயே பிரியமுடையவராம்; பெரியோரெல்லார்க்கும் பெரியவனான மஹேச்வரன் (அத்தகையோன் எனக்) கூறவும் வேண்டுமோ? (அதுபற்றியன்றோ உலகிலே ஒருவன் தனது குருவாகிய யஜ்ஞமித்ரன் என்னும் பெயருடையவனை 'ஆசாரியன்' 'உபாத்யாயன்' என இவ்வாறன்றி, யஜ்ஞமித்ரன் என்றே பெயரெடுத்துக்கூறுவதில்லை. அப்படிக் கூறுவதிலேயே பெரியோர்க்குப்பிரியமாம் என்பது. "ஏனெனில், பேரியோ.........போலும்" என) இருமுறை கூறுதல், இப்பொழுது கூறிவரும் அத்தியாயம் முடியும் பொருட்டு. (௧௪)

ஐதரேயஉபநிஷத்பாஷ்யத்திலே முதல்அத்தியாயத்தில்

மூன்றும் பிரிவு முற்றும்.

முதல் அத்தியாயம்.

முதல் பிரிவு.

பதவுரை.

க.

𑌇𑌦𑌂	இது
𑌅𑌗𑍍𑌰𑍇	முதலில்
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑍈	ஆத்மாவாகவே
𑌏𑌕𑌃 𑌏𑌵	தனியாகவே
𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍	இருந்தது ;
𑌮𑌿𑌷𑌤𑍍	இமைப்பது
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍	வேறு
𑌕𑌿𑌂𑌚𑌨	ஒன்றும்
𑌨	இல்லை.
𑌸𑌃	அவன்,—
(𑌅𑌹𑌂)	"(நான்)
𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍	உலகங்களை
𑌸𑍃𑌜𑍈 𑌨𑍁	படைப்பேனாக"
𑌇𑌤𑌿	என்று
𑌈𑌕𑍍𑌷𑌤	ஆலோசித்தான்.

உ.

𑌸𑌃	அவன்
𑌇𑌮𑌾𑌨𑍍	இந்த

𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍	உலகங்களை
𑌅𑌸𑍃𑌜𑌤	படைத்தான்.
(𑌤𑍇)	(அவை)
𑌅𑌂𑌭𑌃	அம்பஸ்
𑌮𑌰𑍀𑌚𑍀𑌃	மரீசி
𑌮𑌰𑌂	மரம்
𑌆𑌪𑌃	அப்பு
(𑌇𑌤𑌿)	(என்று)
(𑌉𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇)	கூறப்படுகின்றன.)
𑌅𑌦𑌃	அந்த
𑌅𑌂𑌭𑌃	அம்பஸ்
𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌪𑌰𑍇𑌣	த்யுலோகத்திற்கு அப்பால்
(𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿)	(இருக்கின்றது.)
(𑌤𑌸𑍍𑌯)	(அதற்கு)
𑌦𑍍𑌯𑍌𑌃	த்யுலோகம்
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾	ஆதாரமாய்
(𑌭𑌵𑌤𑌿)	(உள்ளது.)
𑌮𑌰𑍀𑌚𑌯𑌃	மரீசிகள்
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂	அந்தரிக்ஷமாக
(𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿)	(இருக்கின்றன.)
𑌮𑌰𑌃	மரம்
𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀	பூமியாய்
(𑌭𑌵𑌤𑌿)	(உள்ளது.)
𑌯𑌾𑌃	எவை
𑌅𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍	கீழே
(𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿)	(உள்ளனவோ)
𑌤𑌾𑌃	அவை
𑌆𑌪𑌃	அப்புக்களாக்
(𑌉𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇)	(கூறப்படுகின்றன.)

௩.

𑌸𑌃	அவன்,—
𑌇𑌮𑍇	"இந்த
𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃	லோகங்கள்
(𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿) 𑌨𑍁	(உள்ளன);
𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍	லோகங்களைக் காப்போரை
𑌸𑍃𑌜𑍈 𑌨𑍁	படைப்பேனாக"
𑌇𑌤𑌿	என்று
𑌈𑌕𑍍𑌷𑌤	ஆலோசித்தான்.
𑌸𑌃	அவன்
𑌅𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌏𑌵	ஜலத்திலிருந்தே
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂	புருஷனை
𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯	திரட்டி யெடுத்து
𑌅𑌮𑍂𑌰𑍍𑌛𑌯𑌤𑍍	அமைத்தான்.

௪.

(𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃)	(ஈச்வரன்)
𑌤𑌂	அவனை
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌤𑌪𑌤𑍍	தபித்தான்.
𑌅𑌭𑌿𑌤𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯	தபிக்கப்பட்ட
𑌤𑌸𑍍𑌯	அதனது
𑌮𑍁𑌖𑌂	வாய்
𑌅𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌯𑌥𑌾	முட்டைபோல
𑌨𑌿𑌰𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤	வெடித்தது.
𑌮𑍁𑌖𑌾𑌤𑍍	வாயினின்று
𑌵𑌾𑌕𑍍	வாக்கு (தோன்றிற்று).
𑌵𑌾𑌚𑌃	வாக்கினின்று
𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃	அக்நி (தோன்றிற்று).
𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑍇	மூக்குக்கள்
𑌨𑌿𑌰𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌂	வெடித்தன.

𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂	மூக்குக்களினின்று
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃	ப்ராணன் (தோன்றிற்று).
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌦𑍍	ப்ராணனினின்று
𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃	வாயு (தோன்றிற்று).
𑌅𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀	கண்கள்
𑌨𑌿𑌰𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌂	வெடித்தன.
𑌅𑌕𑍍𑌷𑍀𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂	கண்களினின்று
𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃	ஒளி (தோன்றிற்று).
𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌃	ஒளியினின்று
𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃	சூரியன் (தோன்றிற்று).
𑌕𑌰𑍍𑌣𑍌	காதுகள்
𑌨𑌿𑌰𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌂	வெடித்தன.
𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂	காதுகளினின்று
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂	ஓசை (தோன்றிற்று).
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍	ஓசையினின்று
𑌦𑌿𑌶𑌃	திக்குக்கள் (தோன்றின).
𑌤𑍍𑌵𑌕𑍍	மெய்
𑌨𑌿𑌰𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤	வெடித்தது.
𑌤𑍍𑌵𑌚𑌃	மெய்யினின்று
𑌲𑍋𑌮𑌾𑌨𑌿	மயிர்கள் (தோன்றின).
𑌲𑍋𑌮𑌭𑍍𑌯𑌃	மயிர்களினின்று　　[ன).
𑌓𑌷𑌧𑌿𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑌯𑌃	செடிகளும், மரங்களும் (தோன்றி
𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂	ஹிருதயம்
𑌨𑌿𑌰𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤	வெடித்தது.
𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍	ஹிருதயத்தினின்று
𑌮𑌨𑌃	மனம் (தோன்றிற்று).
𑌮𑌨𑌸𑌃	மனத்தினின்று
𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾𑌃	சந்திரன் (தோன்றிற்று).
𑌨𑌾𑌭𑌿𑌃	நாபி
𑌨𑌿𑌰𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤	வெடித்தது.

𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌃	நாபியினின்று
𑌅𑌪𑌾𑌨𑌃	அபாநன் (தோன்றிற்று).
𑌅𑌪𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍	அபாநனினின்று
𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃	மிருத்யு (தோன்றிற்று).
𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨𑌂	சிச்நம்
𑌨𑌿𑌰𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤	வெடித்தது.
𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍	சிச்நத்தினின்று
𑌰𑍇𑌤𑌃	ரேதஸ் (தோன்றிற்று).
𑌰𑍇𑌤𑌸𑌃	ரேதஸினின்று
𑌆𑌪𑌃	ஜலங்கள் (தோன்றின).

இரண்டாம் பிரிவு.

பதவுரை.

க.

𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃	படைக்கப்பட்ட
𑌤𑌾𑌃	அந்த
𑌏𑌤𑌾𑌃	இந்த
𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃	தேவதைகள்
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍	இந்த
𑌮𑌹𑌤𑌿	பெரிய
𑌅𑌰𑍍𑌣𑌵𑍇	ஸமுத்திரத்தில்
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌤𑌨𑍍	வீழ்ந்தார்கள்.
(𑌸𑌃)	(அவன்)
𑌤𑌂	அவனை
𑌅𑌶𑌨𑌾𑌪𑌿𑌪𑌾𑌸𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂	பசி தாகங்களால்
𑌅𑌨𑍍𑌵𑌵𑌾𑌰𑍍𑌜𑌤𑍍	தொடரும்படி செய்தான்.
(𑌵𑌯𑌂)	“(நாங்கள்)
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍	எதிலே
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌃	நிலைகொண்டவராய்
𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂	உணவை
𑌅𑌦𑌾𑌮	உண்ணக்கூடுமோ
(𑌤𑌤𑍍)	(அந்த)
𑌆𑌯𑌤𑌨𑌂	இடத்தை
𑌨𑌃	எங்கட்கு
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑍀𑌹𑌿	அமைக்க”
𑌇𑌤𑌿	என்று
𑌤𑌾𑌃	அவர்கள்

ஏனம்	இவனை
அப்ருவந்	கூறினர்.

௨.

(ஸ:)	(அவன்)
தாப்ய:	அவர்களுக்கு
காம்	ஆவை
ஆநயத்	கொண்டுவந்தான்.
தா:	அவர்கள்,—
அயம்	"இது
ந:	எங்களுக்கு
ந அலம் வை	போதியதன்று"
இதி	என்று
அப்ருவந்	சொன்னார்கள்.
(அநந்தரம்)	(பின்பு)
(ஸ:)	(அவன்)
தாப்ய:	அவர்களுக்கு
அஶ்வம்	குதிரையை
ஆநயத்	கொண்டுவந்தான்.
தா:	அவர்கள்,—
அயம்	"இது
ந:	எங்களுக்கு
ந அலம் வை	போதியதன்று"
இதி	என்று
அப்ருவந்	சொன்னார்கள்.

௩.

(ஸ:)	(அவன்)
தாப்ய:	அவர்களுக்கு

𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂	மனிதனை
𑌆𑌨𑌯𑌤𑍍	கொணர்ந்தான்.
𑌤𑌾𑌃	அவர்கள்,—
𑌬𑌤	“ ஆ !
𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌂	ஸுக்ருதமே ! ”
𑌇𑌤𑌿	என்று
𑌅𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍	சொன்னார்கள்.
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌵𑌾𑌵	புருஷனேயன்றோ
𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌂	ஸுக்ருதம்.
𑌯𑌥𑌾𑌯𑌤𑌨𑌂	“ உரிய இடத்தை
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌤	புகுங்கள் ”
𑌇𑌤𑌿	என்று
(𑌸𑌃)	(அவன்)
𑌤𑌾𑌃	அவர்களை
𑌅𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍	சொன்னான்.

௪.

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃	அக்நி
𑌵𑌾𑌕𑍍	வாக்காக
𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾	ஆகி
𑌮𑍁𑌖𑌂	வாயை
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍	புகுந்தது.
𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃	வாயு
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃	ப்ராணனாக
𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾	ஆகி
𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑍇	மூக்குகளை
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍	புகுந்தது.
𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃	சூரியன்
𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃	ஒளியாக
𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾	ஆகி

𑌅𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀	கண்களை
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍	புகுந்தது.
𑌦𑌿𑌶𑌃	திக்குக்கள்
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂	ஓசையாக
𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾	ஆகி
𑌕𑌰𑍍𑌣𑍌	காதுகளை
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍	புகுந்தன.
𑌓𑌷𑌧𑌿𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑌯𑌃	செடிகளும், மரங்களும்
𑌲𑍋𑌮𑌾𑌨𑌿	மயிர்களாக
𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾	ஆகி
𑌤𑍍𑌵𑌚𑌂	த்வக்கை
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍	புகுந்தன.
𑌚𑌂𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾𑌃	சந்திரன்
𑌮𑌨𑌃	மனமாக
𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾	ஆகி
𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂	ஹிருதயத்தை
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍	புகுந்தது.
𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃	மிருத்யு
𑌅𑌪𑌾𑌨𑌃	அபாநனாக
𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾	ஆகி
𑌨𑌾𑌭𑌿𑌂	நாபியை
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍	புகுந்தது.
𑌆𑌪𑌃	ஜலங்கள்
𑌰𑍇𑌤𑌃	ரேதஸாக
𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾	ஆகி
𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨𑌂	சிச்நத்தை
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍	புகுந்தன.

ரு.

𑌅𑌶𑌨𑌾𑌯𑌾𑌪𑌿𑌪𑌾𑌸𑍇	பசி தாகங்கள்,—

ஆவாப்யாம் (ஆயதநம்) அபிப்ரஜாநீஹி இதி தம் அப்ரூதாம் ஏதாஸ்வ ஏவ தேவதாஸு வாம் ஆபஜாமி ஏதாஸு பாகிந்யௌ கரோமி இதி (ஸ:) தே அப்ரவீத் தஸ்மாத் (யதா) யஸ்யை கஸ்யை ச தேவதாயை ஹவி: க்ருஹ்யதே (ததா) க்ஷுதாபிபாஸே அஸ்யாம் பாகிந்யௌ ஏவ பவத:

“ எங்களுக்கு (இடத்தை) சிந்திக்க ” என்று அவனை சொல்லின. “ இதே தேவதைகளிடத்து உங்களை ஆதரிக்கின்றேன் ; இவர்களிடத்து பங்காளிகளாக செய்கின்றேன் ” என்று (அவன்) அவர்களை சொன்னான். ஆதலின் (எப்பொழுது) யாதாயினும் ஒரு தேவதைக்கு ஹவிஸ் அர்ப்பிக்கப்படுகின்றதோ (அப்பொழுது) பசி தாகங்கள் அதனிடத்து பங்காளிகளாகவே ஆகின்றன.

மூன்றாம் பிரிவு.

பதவுரை.

க

𑌸𑌃	அவன், —
𑌇𑌮𑍇	"இந்த
𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 𑌚	லோகங்களும்
𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌚	லோகபாலர்களும்
(𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿) 𑌨𑍁	(இருக்கிறார்கள்.)
𑌏𑌭𑍍𑌯𑌃	இவர்களுக்கு
𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂	உணவை
𑌸𑍃𑌜𑍈	படைப்பேனாக"
𑌇𑌤𑌿	என்று
𑌐𑌕𑍍𑌷𑌤	ஆலோசித்தான்.

உ.

𑌸𑌃	அவன்
𑌅𑌪𑌃	ஜலங்களை
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌤𑌪𑌤𑍍	ஆலோசித்தான்.
𑌅𑌭𑌿𑌤𑌪𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌃	ஆலோசிக்கப்பட்ட
𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌃	அவற்றினின்று
𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃	உருவம்
𑌅𑌜𑌾𑌯𑌤	உண்டாயிற்று.
𑌯𑌾 𑌵𑍈	எதுவே
𑌸𑌾	அந்த

𑌰𑍂𑌪𑌤𑌃	உருவமாக
𑌅𑌜𑌾𑌯𑌤	உண்டாயிற்றோ
𑌤𑌤𑍍 𑌏𑌵	அதுவே
𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂	உணவாக
(𑌅𑌭𑌵𑌤𑍍)	(ஆயிற்று.)

௩.

𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂	படைக்கப்பட்ட
𑌤𑌤𑍍	அந்த
𑌏𑌤𑌤𑍍	இது
𑌪𑌰𑌾𑌙𑍍 (𑌸𑌤𑍍)	திரும்பிக்கொண்டதாய்
𑌅𑌤𑍍𑌯𑌜𑌿𑌘𑌾𑌂𑌸𑌤𑍍	செல்ல விரும்பிற்று.
(𑌸𑌃)	(அவன்)
𑌤𑌤𑍍	அதனை
𑌵𑌾𑌚𑌾	வாக்கினுல்
𑌅𑌜𑌿𑌘𑍃𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍	பிடிக்க விரும்பினுன் ;
𑌤𑌤𑍍	அதனை
𑌵𑌾𑌚𑌾	வாக்கினுல்
𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑍁𑌂	பிடிக்க
𑌨 𑌅𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍	வல்லவனுகவில்லை.
𑌸𑌃	அவன்
𑌏𑌨𑌤𑍍 𑌹	இதனை
𑌵𑌾𑌚𑌾	வாக்கினுல்
𑌅𑌗𑍍𑌰𑌹𑍈𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌯𑌤𑍍	பிடித்திருந்தால்,
(𑌸𑌰𑍍𑌵𑌃)	(ஸகலமான)
(𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁𑌃)	(ப்ராணியும்)
𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂	உணவை
𑌅𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌹 𑌏𑌵	சொல்லியே
𑌅𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍	திருப்தியடையும்.

ச.

(𑌸𑌃)	(அவன்)
𑌤𑌤𑍍	அதனை
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨	ப்ராணனால்
𑌅𑌜𑌿𑌘𑍃𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍	பிடிக்க விரும்பினான் ;
𑌤𑌤𑍍	அதனை
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨	ப்ராணனால்
𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑍁𑌂	பிடிக்க
𑌨 𑌅𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍	வல்லவனாகவில்லை.
𑌸𑌃	அவன்
𑌏𑌨𑌤𑍍 𑌹	இதனை
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨	ப்ராணனால்
𑌅𑌗𑍍𑌰𑌹𑍈𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌯𑌤𑍍	பிடித்திருந்தால்,
(𑌸𑌰𑍍𑌵𑌃)	(ஸகலமான)
(𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁𑌃)	(ப்ராணியும்)
𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂	உணவை
𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯 𑌹 𑌏𑌵	முகர்ந்தே
𑌅𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍	திருப்தியடையும்.

ரு.

(𑌸𑌃)	(அவன்)
𑌤𑌤𑍍	அதனை
𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾	கண்ணால்
𑌅𑌜𑌿𑌘𑍃𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍	பிடிக்க விரும்பினான் ;
𑌤𑌤𑍍	அதனை
𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾	கண்ணால்
𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑍁𑌂	பிடிக்க
𑌨 𑌅𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍	வல்லவனாகவில்லை.
𑌸𑌃	அவன்

𑌯𑌦𑍇𑌨𑌤𑍍 𑌹	இதனை
𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾	கண்ணால்
𑌅𑌗𑍍𑌰𑌹𑍈𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌯𑌤𑍍	பிடித்திருந்தால்
(𑌸𑌰𑍍𑌵𑌃)	(ஸகலமான)
(𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁𑌃)	(ப்ராணியும்)
𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂	உணவை
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌹 𑌏𑌵	பார்த்தே
𑌅𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍	திருப்தியடையும்.

௫.

(𑌸𑌃)	(அவன்)
𑌤𑌤𑍍	அதனை
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣	காதினால்
𑌅𑌜𑌿𑌘𑍍𑌰𑍃𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍	பிடிக்க விரும்பினான் ;
𑌤𑌤𑍍	அதனை
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣	காதினால்
𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑍁𑌂	பிடிக்க
𑌨 𑌅𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍	வல்லவனாகவில்லை.
𑌸𑌃	அவன்
𑌯𑌦𑍇𑌨𑌤𑍍 𑌹	இதனை
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣	காதினால்
𑌅𑌗𑍍𑌰𑌹𑍈𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌯𑌤𑍍	பிடித்திருந்தால்,
(𑌸𑌰𑍍𑌵𑌃)	(ஸகலமான)
(𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁𑌃)	(ப்ராணியும்)
𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂	உணவை
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹 𑌏𑌵	கேட்டே
𑌅𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍	திருப்தியடையும்.

௭.

(𑌸𑌃)	(அவன்)

𑌤𑌤𑍍	அதனை
𑌤𑍍𑌵𑌚𑌾	த்வக்கினால்
𑌅𑌜𑌿𑌘𑍃𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍	பிடிக்க விரும்பினான் ;
𑌤𑌤𑍍	அதனை
𑌤𑍍𑌵𑌚𑌾	த்வக்கினால்
𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑍁𑌮𑍍	பிடிக்க
𑌨 𑌅𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍	வல்லவனாகவில்லை.
𑌸𑌃	அவன்
𑌯𑌦𑍇𑌨𑌤𑍍 𑌹	இதனை
𑌤𑍍𑌵𑌚𑌾	த்வக்கினால்
𑌅𑌗𑍍𑌰𑌹𑍈𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌯𑌤𑍍	பிடித்திருந்தால்,
(𑌸𑌰𑍍𑌵𑌃)	(ஸகலமான)
(𑌜𑌨𑌃)	(ப்ராணியும்)
𑌅𑌨𑍍𑌨𑌮𑍍	உணவை
𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌹 𑌏𑌵	தொட்டே
𑌅𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍	திருப்தியடையும்.

௮.

(𑌸𑌃)	(அவன்)
𑌤𑌤𑍍	அதனை
𑌮𑌨𑌸𑌾	மனத்தினால்
𑌅𑌜𑌿𑌘𑍃𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍	பிடிக்க விரும்பினான் ;
𑌤𑌤𑍍	அதனை
𑌮𑌨𑌸𑌾	மனத்தினால்
𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑍁𑌮𑍍	பிடிக்க
𑌨 𑌅𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍	வல்லவனாகவில்லை.
𑌸𑌃	அவன்
𑌯𑌦𑍇𑌨𑌤𑍍 𑌹	இதனை
𑌮𑌨𑌸𑌾	மனத்தினால்

𑌅𑌗𑍍𑌰𑌹𑍈𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌯𑌤𑍍	பிடித்திருந்தால்,
(𑌸𑌕𑌲𑌃)	(ஸகலமான)
(𑌜𑌨𑌃)	(ப்ராணியும்)
𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂	உணவை
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹 𑌏𑌵	நினைத்தே
𑌅𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍	திருப்தியடையும்.

௯.

(𑌸𑌃)	(அவன்)
𑌤𑌤𑍍	அதனை
𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨𑍇𑌨	சிச்நத்தினால்
𑌅𑌜𑌿𑌘𑍃𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍	பிடிக்க விரும்பினான்;
𑌤𑌤𑍍	அதனை
𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨𑍇𑌨	சிச்நத்தினால்
𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑍁𑌂	பிடிக்க
𑌨 𑌅𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍	வல்லவனாகவில்லை.
𑌸𑌃	அவன்
𑌏𑌨𑌤𑍍 𑌹	இதனை
𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨𑍇𑌨	சிச்நத்தினால்
𑌅𑌗𑍍𑌰𑌹𑍈𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌯𑌤𑍍	பிடித்திருந்தால்,
(𑌸𑌕𑌲𑌃)	(ஸகலமான)
(𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍀)	(ப்ராணியும்)
𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂	உணவை
𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌹 𑌏𑌵	மலமாகக் கழித்தே
𑌅𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍	திருப்தியடையும்.

௧௦.

(𑌸𑌃)	(அவன்)
𑌤𑌤𑍍	அதனை

அபாநேந	அபானனால்
அஜிக்⁴ருக்ஷத்	பிடிக்க விரும்பினான் ;
தத்	அதனை
ஆவயத்	பிடித்தான்.
யத்	எது
வாயு:	வாயுவாக
(ப⁴வதி)	(உளதோ)
ஸ:	அந்த
ஏஷ:	இது
அந்நஸ்ய	உணவை
க்³ரஹ: (ஸ்யாத்)	பிடிப்ப (தாகும்).
ஏஷ:	இது
யத்	எந்த
வாயு:	வாயுவாக
(வர்த்ததே)	(இருக்கின்றதோ)
(ஸ:)	(அது)
அந்நாயு:	உணவை ஆயுளாக வுடையதாய்
(ப⁴வதி) வை	(உள்ள)தன்றோ.

௧௧.

ஸ:	அவன்
இத³ம்	"இது
மத்³ருதே	நானில்லாது
கத²ம்	எப்படி
ஸ்யாத் நு	இருக்கக்கூடும்?"
இதி	என்று
ஸமீக்ஷத	ஆலோசித்தான்.
ஸ:	அவன்
கதரேண	"இரண்டனுள் எதனால்
ப்ரபத்³யை	புகுவேனுக?"

𑌇𑌤𑌿	என்று
𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯	ஆலோசித்தான்.
𑌸𑌃	அவன்,—
𑌵𑌾𑌚𑌾	"வாக்கினால்
𑌅𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌂	பேசுதல்
(𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍) 𑌯𑌦𑌿	(ஆகு)மாயின்,
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨	மூக்கினால்
𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌤𑌂	முகர்தல்,
(𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍) 𑌯𑌦𑌿	(ஆகு)மாயின்,
𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾	கண்ணால்
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂	பார்த்தல்
(𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍) 𑌯𑌦𑌿	(ஆகு)மாயின்,
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣	காதினால்
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂	கேட்டல்
(𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍) 𑌯𑌦𑌿	(ஆகு)மாயின்,
𑌤𑍍𑌵𑌚𑌾	த்வக்கினால்
𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂	தொடுதல்
(𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍) 𑌯𑌦𑌿	(ஆகு)மாயின்,
𑌮𑌨𑌸𑌾	மனத்தினால்
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂	நினைத்தல்
(𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍) 𑌯𑌦𑌿	(ஆகு)மாயின்,
𑌅𑌪𑌾𑌨𑍇𑌨	அபானனால்
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌪𑌾𑌨𑌿𑌤𑌂	விழுங்குதல்
(𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍) 𑌯𑌦𑌿	(ஆகு)மாயின்,
𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨𑍇𑌨	சிச்நத்தினால்
𑌵𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂	விடுதல்
(𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍) 𑌯𑌦𑌿	(ஆகு)மாயின்,
𑌅𑌥	அப்பொழுது
𑌅𑌹𑌂	நான்
𑌕𑌃	யார்?"

ஐதி	என்று
०ரர०க்ஷத	ஆலோசித்தான்.

கஉ.

ஸஃ	அவன்
ஏதழ ஏவ	இதே
ஸீஊா ந०	உச்சியை
விஜாய	பிளந்து
ஏதயா	இந்த
ஊாரா	வழியினுல்
ஷாவஜ்யத	புகுந்தான்.
ஸா	அந்த
ஏஷா	இது
விஜ்ருதிஃ நாம	விதிருதி என்னும் பெயருடைய
ஊாஃ	வாசலாய்
(ஹவதி)	(இருக்கின்றது.)
தக்	அந்த
ஏதக்	இது
நாந்ந०	நாந்தநமாக
(ஹவதி)	(உளது).
தஸ்ய	அவனுக்கு
த்ரயஃ	மூன்று
ஆவஸயாஃ	இடங்கள்
(ஹவந்தி)	(இருக்கின்றன.)
த்ரயஃ	மூன்று
ஸ்வப்நாஃ	கனவுகள்
(ஹவந்தி)	(இருக்கின்றன.)
அயம்	இது
ஆவஸயஃ	இடம்;
அயம்	இது

𑌆𑌵𑌸𑌥𑌃	இடம் ;
𑌅𑌯𑌂	இது
𑌆𑌵𑌸𑌥𑌃	இடம்
𑌇𑌤𑌿	என்பது.

௧௩.

𑌸𑌃	அவன்
𑌜𑌾𑌤𑌃 (𑌸𑌨𑍍)	பிறந்தவனாய்
𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿	பொருள்களை
𑌅𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑍈𑌖𑍍𑌯𑌤𑍍	ஆராய்ந்தான்.
𑌇𑌹	“ இங்கே
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌂	வேறானதை
𑌵𑌾𑌵𑌦𑌿𑌷𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌂	கூறுவேனோ ? ”
𑌇𑌤𑌿	என்று
𑌸𑌃	அவன்
𑌏𑌤𑌮𑍇𑌵	இதே
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂	புருஷனாய்
𑌤𑌤𑌮𑌂	வியாபித்துள்ள
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮	ப்ரஹ்மத்தை
𑌅𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍	பார்த்தான்.
𑌇𑌦𑌂	“ இதனை
𑌅𑌦𑌰𑍍𑌶𑌂	பார்த்திருக்கிறேன் ”
𑌇𑌤𑍀௩	என்பதாக.

௧௪.

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍	அதனால்
(𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃)	(ஈச்வரன்)
𑌇𑌦𑌂𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌨𑌾𑌮	இதந்த்ரன் என்னும் பெயருடையவனாய்

(𑌭𑌵𑌤𑌿)	(இருக்கிறான்) ;
𑌇𑌦𑌂𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌨𑌾𑌮 𑌹 𑌵𑍈	இதந்த்ரன் என ப்ரஸித்தன்.
𑌇𑌦𑌂𑌦𑍍𑌰𑌂	இதந்த்ரனாக
𑌸𑌨𑍍𑌤𑌂	இருக்கின்ற
𑌤𑌂	அவனை
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃	இந்த்ரன்
𑌇𑌤𑌿	என்று
(𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑌃)	(அறிஞர்கள்)
𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣	மறைவாக
𑌆𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇	கூறுகிறார்கள்.
𑌹𑌿	ஏனெனில்
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃	பெரியோர்கள்
𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 𑌇𑌵	மறைவிலே பிரியமுள்ளவர்போலும்;
𑌹𑌿	ஏனெனில்
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃	பெரியோர்கள்
𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 𑌇𑌵	மறைவிலே பிரியமுள்ளவர்போலும்.

𑌅𑌥

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ।

𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌶𑍍 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍇𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇 𑌏𑌷 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃— "𑌜𑌗𑌦𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌕𑍃𑌤𑍍 𑌅𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍀 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌨𑍁𑌪𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌏𑌵 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾, 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌬𑍋𑌧𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌦𑌿𑌮𑌚𑍍𑌛𑌰𑍀𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶; 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌭𑍂𑌤𑌮𑍍 '𑌇𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿' 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌬𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸 𑌏𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌰𑍀-

---

இரண்டாம் அத்தியாயம்.

முதல் பிரிவு.

உரைப்பாயிரம்.

சென்ற அத்தியாயத்தின் தேர்ந்த கருத்து.

(ஐதரேயப்ராஹ்மண ஆரண்யகாண்டத்து இரண்டாம் ஆரண்யகத்தினுள்) இந்த நான்காம் அத்தியாயத்திலே இது வாக்கியப்பொருளாம்:—" உலகம் உண்டாதலையும் நிலைத்தலையும் கெடுதலையும் செய்பவனாய், பிறந்து இறந்து உழலுவோ னல்லாதவனாய், (பொதுவாக) முற்றுமுணர்ந்தவனாய், முழுவல்லமையுடைவனாய், (சிறப்பாக) எல்லாமறிந்த (ஈச்வரன்) - தன்னினும் வேறான பிறதோர் பொருளை (உதவியாக)க் கொள்ளாமலே ஆகாசம்முதலிய முறைப்படி ஜகத்து முழுவதையும் படைத்து, ப்ராணன்முதலியவற்றை யுடைய எல்லா உடம்புகளினுள்ளும் தன்ஆத்மாவை யறியும்பொருட்டுத் தானே புகுந்தான்; புகுந்து, 'இந்த ப்ரஹ்மமாக இருக்கின்றேன்' எனத் தன் ஆத்மாவை உள்ளபடி நேரே கண்டுணர்ந்தான். ஆதலின், எல்லா

रेषु स एव आत्मा, न अन्यः" इति । अन्यः अपि "स आत्मा ब्रह्माहमस्मीत्येवं विद्यात्" इति । "आत्मा वा इदमेक एवाग्र आसीत्" इति, "ब्रह्म ततम्" इति च उक्तम् । अन्यत्र च ॥

सर्वगतस्य सर्वात्मनो बालाग्रमात्रमपि अप्रविष्टं नास्ति इति कथं सीमानं विदार्य प्रापद्यत, पिपीलिक इव सुषिरम् ?

नन्वत्यल्पमिदं चोद्यम्; बहु च अत्र चोदयितव्यम् । अकरणः सन् ऐक्षत; अनुपादाय किंचित्, लो-

---

உடம்புகளிலுள்ளும் அவனே தான், ஒரே ஆத்மா தான்; பிற (னொரு வ)னில்லை" என்பது. "'ஒரே ஆத்மாவான ப்ரஹ்மமா யிருக்கின்றேன்' என்றிவ்வாறு உணரவேண்டும்" என்று வேறொன்றும் (கூறுகின்றது. வேறொன்றும் - ஸம்ஹிதோபநிஷத்தும்.—ஆ.) "இது ஆத்மாவாகவே, ஒன்றாகவே முதலில் இருந்தது" (க - க - க) எனவும், "ப்ரஹ்மம் வியாபித்திருப்பது" (க - ந - கந) எனவும் கூறப்பட்டன. மற்றைய இடங்களிலும்(" நல்லோனே! இது உண்மையாகவே, ஒன்றாகவே, இரண்டாவதில்லதாய் முதலில் இருந்தது" (சா - கூ - உ - க) என்பது முதலியவற்றைக் காண்க).

சிருஷ்டியைக் கூறும் சுருதியின் குறிப்பு.

(பிரதிவாதி):— எங்குமுள்ளவனும் எல்லாவற்றினுடைய ஆத்மாவான (ஈச்வரனால்) ஒருமயிர்நுனியளவுங்கூடப் புகப்படாததா யில்லை. எனவே, எறும்பு ஒருசிறிய துவாரத்தினுள் (புகுமாறு) போல, (அவன்) எப்படி உச்சியைப் பிளந்து புகுதலானன்? [உடம்பில்லாதவன் ஒன்றனைப் பிளத்த லென்பதும், எங்குமுள்ளவன் ஒன்றனுள் புகுத லென்பதும் பொருந்தா என்றபடி.—]

(வாதி):— ஐய! இது மிக அற்புதமான ஆக்ஷேபம்; இதிலே இன்னும் ஆக்ஷேபிக்கவேண்டியன்வோ பல வுள. "(அவன், புறக்கரணம் அகக்கரணம் என்னும்) கரணங்களில்லாதவனாய்ப் பார்த்தான், ஆலோசித்தான்: ஒன்றையும் கருவியாக்க் கொள்ளாமலே உலகங்க

𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌸𑍃𑌜𑌤; 𑌅𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌅𑌮𑍂𑌰𑍍𑌚𑍍𑌛𑌯𑌤𑍍; 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌭𑌿𑌤𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌖𑌾𑌦𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌂, 𑌮𑍁𑌖𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌃, 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌚 𑌅𑌶𑌨𑌾𑌯𑌾𑌪𑌿𑌪𑌾𑌸𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌯𑍋𑌜𑌨𑌂, 𑌤𑌦𑌾𑌯𑌤𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌨𑌂, 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌗𑌵𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂, 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌯𑌤𑌨𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌨𑌂, 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌲𑌾𑌯𑌨𑌂, 𑌵𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌤𑌜𑍍𑌜𑌿𑌘𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾— 𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍀𑌮𑌾𑌵𑌿𑌦𑌾𑌰𑌣𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌸𑌮𑌮𑍍 𑌏𑌵 ॥

𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌏𑌵 𑌇𑌦𑌮𑍍 𑌅𑌸𑌮𑌞𑍍𑌜𑌸𑌮𑍍 ॥

𑌨 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌵𑌬𑍋𑌧𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌃 𑌅𑌯𑌮𑍍 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌵𑌾𑌦 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌦𑍋𑌷𑌃 । 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑍀 𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌸𑍁-

---

ளைப் படைத்தான் : ஜலத்திலிருந்து புருஷனைத் திரட்டியெடுத்து அமைத்தான் : அவனது ஆலோசனையினால் வாய்முதலியன வெவ்வேறாக வெளியே அமைந்தன : அன்றியும், அக்நிமுதலான லோகபாலர்கள் வாய்முதலியவற்றினின்றும் (உண்டானார்கள்) : மேலும், பசி தாகம் முதலியவற்றை அவர்கட்குக் கூட்டிவித்தலும், அவை (தமக்கு) இருப்பிடத்தை வேண்டுதலும், அவற்றிற்காக ஆமுதலியவற்றைக்(கொணர்ந்து) காட்டுதலும், அவை (தம்தமக்கு) உரிய இடத்தைப் புகுதலும், படைக்கப்பட்ட உணவு ஓடுதலும், அதனை வாக்முதலியவற்றினால் பிடிக்கமுயலுதலும் (ஆயின): " இதெல்லாம், உச்சியைப் பிளத்தற்கும் (உள்ளே) புகுதற்கும் சமானமாகவே (உளது. அவைபோல, இவையும் அஸங்கதமே என்க.)

(பிரதிவாதி):— (ஆம்! நன்று) அப்பொழுது இதெல்லாமே பொருந்தாததா யிருக்கட்டும்!

(வாதி):— அப்படி யன்று. ஆத்மாவை யறிதல் என்னும் விஷயமே இங்குச் சொல்லக்கருதிய தாதலின் [ஆத்மா ஒன்றுதான் என்பதுமாத்திரமே இங்குச் சொல்லவந்த குறிப்பாதலால்], இதெல்லாம் அர்த்தவாதமாம்; எனவே, குற்றமில்லை. அல்லது, " முழுதும் உணர்ந்தவனும் முழுவல்லமையுடையவனும் மகாமாயாவியான கடவுள் ०

* बालबोधनप्रतिपत्त्यर्थं चाख्यायिकादिप्रपञ्च इति युक्ततरः पक्षः । न हि सृष्ट्याख्यायिकादिपरिज्ञानात् किञ्चित् फलमिष्यते । ऐकात्म्यस्वरूपपरिज्ञानात्तु अमृतत्वं फलं सर्वोपनिषत्प्रसिद्धम्; स्मृतिषु च गीताद्यासु "समं सर्वेषु भूतेषु तिष्ठन्तं परमेश्वरम्" इत्यादिना ॥

இந்திரஜால முடையவன் (மாமரம் முதலியவற்றைப் படைக்குமாறு) போல, இதனைப் படைத்தான்; உலகிலே (சிறுவர்கட்கு ஹிதத்தைச் சொல்லுவோன் அதனை எளிதில் உணர்த்தவும், கேட்போன் அதனை எளிதில் உணரவும் வேண்டிக், குரங்குக்குருவிக்கதையைச் சொல்வது)போல - (ஆத்மா ஒன்றென்பதை)எளிதே உணர்த்தவும் உணரவும் வேண்டி, (ஜகத்தினுடைய சிருஷ்டிக்) கதையையும் இதுபோன்றவற்றையும் விரித்துச்சொல்லுத லாகின்றது" என்பது - மிகவும் பொருந்தியதான பட்சமாம். சிருஷ்டிக்கதைமுதலியவற்றை யுணர்வதனால் ஒரு பயனும் விதிக்கப்படவில்லையன்றே. ஆனால், தனிஆத்மவடிவத்தை யுணர்வதனால் சாகாமை என்னும் பயன், எல்லா உபநிஷத்துக்களினுள்ளும் நன்கு அமைந்துளது. கீதைமுதலான ஸ்மிருதிகளினுள்ளும், "எல்லாப் பொருள்களுள்ளும் ஒப்ப நிற்கின்ற பரமேச்வரனை" (வே - கீ - கஙு - கஎ) என்பதுமுதலியவற்றால் (செவ்வனே அமைவதைக் காண்க.—கீழ்க்குறித்த குரங்குக்குருவிக்கதை வருமாறு:— ஒரு காலத்து விடாமழை பெய்யுமளவிலே ஒரு குரங்கு தங்கஇடமில்லாமல் ஒருமரத்தடியில் வந்து ஒன்றிநிற்க, அம்மரக்கிளையில் கூடுகட்டிக்கொண்டிருந்த ஓர் குருவி குரங்கைப் பார்த்து மனம்இரங்கி, "ஐயா! குரங்காரே! கையில்லாத நாங்களே, கஷ்டப்பட்டுக் கூடு கட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம். கையுள்ள நீர் ஒரு வீடு கட்டிக்கொண்டிருந்தால், அதிலே இந்த மழைக்காலத்தில் சுகமாய்த் தங்கி இருக்கலாம்" என்று சொல்ல, அதைக் கேட்ட குரங்கு குருவியின்மேல் கோபங்கொண்டு "அடா! அற்பப் பிராணியே! நீயா எனக்குப் புத்திசொல்லுகிறவன்? எனக்குக் கூடு கட்டத்தெரியாதாயினும், கட்டின கூட்டைப் பிரித்தெறியத் தெரியும்" என்று சொல்லிக்கொண்டே மரத்தின்மீது ஏறி,

ननु त्रय आत्मानः—भोक्ता कर्ता संसारी जीवनकः सर्वलोकशास्त्रप्रसिद्धः ; अनेकप्राणिकर्मफलोपभोगयोग्यानेकाधिष्ठानवल्लोकदेहनिर्माणलिङ्गेन यथाशास्त्रमनुमितेन, नगरप्रासादादिनिर्माणलिङ्गेन तद्विषयकसम्यग्ज्ञानवान् तत्कर्ता तक्षादिः इव, ईश्वरः सर्वज्ञः जगतः कर्ता द्वितीयः चेतनः अनुमीयते ; "यतो वाचो निवर्तन्ते," "नेति नेति" इत्यादिशास्त्रप्रसिद्धः औपनिषदः पुरुषः तृतीयः ।

அந்தக் குருவிக்கூட்டைப் பிரித்து எறிந்துவிட்டது.—இனி, இக்கதையில் சொல்லவந்த குறிப்பு யாதோ? எனின்,— மூர்க்கராவார் ஹிதத்தைக் கேளார் என்பதும், அவர்க்கு ஹிதம்சொல்வோரே தீங்கைப் பெறுவார் என்பதுமாம். இதுபோல, சிருஷ்டிக்கதையைக் கண்டுகொள்க).

ஆத்மா மூன்றல்லவோ என்னும் ஸந்தேகம்.

(வினா):— ஏன்! ஆத்மாக்கள் மூன்றும். க. ஒன்று - அநுபவிப்பதாய், செய்வதாய், உலகம் சாஸ்திரம் என்ற எல்லாவற்றினுள்ளும் ப்ரஸித்தமானதாய், பிறந்து இறந்து உழலும் ஜீவன். உ. ஆளுகின்றதாய் எல்லாமறிவதாய் ப்ரபஞ்சத்திற்குக் கர்த்தாவாய் இரண்டாவது அறிவுப்பொருளான ஆத்மாவானது - பற்பல ப்ராணிக(ளும் தம் தம்) வினைகளின் பயன்களை அநுபவித்தற்கு ஏற்ற இடங்களை யுடைய உலகங்களையும் உடம்புகளையும் படைத்தலாகிய குறியினால் (அதாவது, க - க - உ முதலியவற்றால் இந்) நூலினுள் கீழே காட்டப்பட்ட அறிகுறியினால் அறியப்படுகின்றது ; நகரங்களையும் மாளிகைகளையும் பிறவற்றையும் படைத்தலாகிய குறியினால், அவற்றைப்பற்றிய தேர்ச்சியும் அறிவும் உடையவனும் அவற்றிற்குக் கர்த்தாவான தச்சன் முதலாயினோர்போல. ௩. மூன்றுவதென்பது - " வார்த்தைகள் எதனினின்று திரும்புகின்றனவோ " (தை - உப - உ - ச - க), " அப்படியன்று, அப்படியன்று " (ப்ரு - உ - ௩ - ௬) என்பன முதலான சாஸ்திரங்களில் ப்ரஸித்தமானதாய் உபநிஷத்துக்களுள் உணர்த்தப்படும் புருஷனும். இவ்வாறு இந்த (ஜீவன், ஈச்வரன், நிர்க்குணப்ரஹ்மம் என்னும்)

ஏவமேவைதே த்ரய ஆத்மாந: அந்யோந்யவிலக்ஷணா: । தத் கதமேக ஏவ ஆத்மா அத்விதீய: அஸம்ஸாரீ இதி ஜ்ஞாதும் சக்யதே?

தத்ர ஜீவ ஏவ தாவத் கதம் ஜ்ஞாயதே?

நநு ஏவம் ஜ்ஞாயதே "ஶ்ரோதா மந்தா த்ரஷ்டா ஆதேஷ்டா ஆகோஷ்டா விஜ்ஞாதா ப்ரஜ்ஞாதா" இதி ॥

நநு விப்ரதிஷித்தம், ஜ்ஞாயதே ய: ஶ்ரவணாதிகர்த்ருத்வேந "அமதோ மந்தா அவிஜ்ஞாதோ விஜ்ஞாதா" இதி ச; ததா "ந மதேர்மந்தாரம் மந்வீதா: ந விஜ்ஞாதேர்விஜ்ஞாதாரம் விஜாநீயா:" இத்யாதி ச ॥

மூன்று ஆத்மாக்களும் ஒன்றற்கொன்று வேறுபட்டவை; (எனவே,) அங்ஙனம், "ஒன்றேதான் ஆத்மா, இரண்டாவதில்லது, பிறந்து இறந்து உழலாதது" என எவ்வாறு அறியக்கூடும்?

ஆத்மா அறியப்படும்பொருளன்று.

(வினவெதிர்வினுதல்):— அங்ஙனம், முதலில், ஜீவன்தான் எவ்வாறு அறியப்படுகின்றது? (செய்தல் அநுபவித்தல் முதலான கீழ்க்கூறிய வேற்றுமையானது ஜீவனுக்கு வாஸ்தவத்திலே இல்லையாதலால், அவற்றையுடையதாக அதனை யறிதல் ஏலாது; ஆகவே, அது குடம் போல அறியப்படும்பொருளன்று என்பதும், வேற்றுமை இல்லை என்பதும் சொல்லுவோன் கருத்து.)

(விடை):— "கேட்பது, நினைப்பது, காண்பது, பேசுவது, இரைவது, பகுத்தறிவது, விளங்கஉணர்வது" என இவ்வாறு (ஆத்மா) அறியப்படுகின்றதன்றே. (முந்தின வினவெதிர்வினுதல் என்னும் குறிப்புவிடையானது வினவடிவமாய் நிற்றலால், சொல்லுவோன்கருத்தை யுணராது இவ்வாறு சங்கித்தலாயிற்று.)

(ஸித்தாந்தி):— ஆயின், எது கேட்டல் முதலியவற்றைச் செய்வதாக அறியப்படுகின்றதோ "(அது) நினைக்கப்படாதது, நினைப்பது" (ப்ரு - ௩ - எ - ௨௩) என்பதும், "அறியப்படாதது, அறிவது" (ஷை) என்பதும் முரணும். அவ்வாறே, "நீ நினைப்பை நினைப்பவனை நினைத்தல் நிகழாது; நீ அறிவை அறிபவனை அறிதல் அமையாது" (ப்ரு - ௩ - ச - ௨) என்பது முதலியனவும் (முரணுகின்றன).

ஸத்யம் விப்ரதிஷித்தம், யதி ப்ரத்யக்ஷேண ஜ்ஞாயேத ஸுகாதிவத் | ப்ரத்யக்ஷஜ்ஞாநம் ச நிவார்யதே "ந மதேர் மந்தாரம்" இத்யாதிநா | ஜ்ஞாயதே து ச்ரவணாதிலிங்கேந | தத்ர கதம் விப்ரதிஷேத: ?

நநு ச்ரவணாதிலிங்கேநாபி கதம் ஜ்ஞாயதே? யாவதா யதா ச்ருணோதி சப்தா ச்ரோதவ்யம் சப்தம், ததா தஸ்ய ச்ரவணக்ரியயைவ வர்த்தமாநத்வாத் மநநவிஜ்ஞாநக்ரியே ந ஸம்ப-

---

ஆத்மா அநுமாநத்தால் அறியப்படுவது எனச் சங்கித்தல்.

(பூர்வவாதி) :— உண்மை ; (ஆத்மா) இன்பம்போல நேரே அறியப்படுவதாயின், விரோதமாம். (அதனை) நேரே அறிதலோ "நினைப்பை நினைப்பவனை (நீ நினைத்தல்) நிகழாது" (ப்ரு - ௩ - ௪ - ௨) என்பதுமுதலியவற்றால் மறுக்கப்படுகின்றது. ஆனால், கேட்டல் முதலிய குறியினால் (ஆத்மா) அறியப்படுகின்றது. அங்ஙனம் விரோதமென்பது ஏது? ("ச்ரோதா........அத்ருஷ்டோ த்ரஷ்டா'ச்ருத: ச்ரோதா'மதோ மந்தா'விஜ்ஞாதோ விஜ்ஞாதா | ஆத்மா காணப்படாதது, காண்பது : கேட்கப்படாதது, கேட்பது : நினைக்கப்படாதது, நினைப்பது : அறியப்படாதது, அறிவது" என்பது ப்ருகதாரண்யக சுருதி ௩ - ௭ - ௨௩. இதில், "காணப்படாதது, கேட்கப்படாதது" என்பன முதலியவற்றிற்கு - ஆத்மா ப்ரத்யக்ஷமாக அறியப்படாதது என்றும் ; "காண்பது, கேட்பது" என்பன முதலியவற்றிற்கு - ஆத்மா காண்டல் கேட்டல் முதலிய குறிகளால் அநுமானமாக அறியப்படுவது என்றும் பொருள். என்பது பூர்வவாதியின் கருத்து.)

இச் சங்கையைப் பரிகரித்தல்.

(ஸித்தாந்தி) :— ஆயின், கேட்டல்முதலிய குறியினாலும் (ஆத்மா) எப்படி அறியப்படுகின்றது? எப்பொழுது ஆத்மாவானது கேட்கப்படும் ஓசையை எவ்வளவு(நேரம்) கேட்கின்றதோ அப்பொழுது (அது அவ்வளவு நேரத்திலும்) கேட்டலாகிய தொழிலோடுகூடவே உள்ளமையால், தன்னைப்பற்றியாயினும் வேறொன்றைப்பற்றியாயினும் நினைத்தலும் அறிதலுமாகிய தொழில்கள் அதற்கு நிகழமாட்டா. அவ்

வக்து: ஶ்ரோதுர் மந்துர்வா । ததா மந்துரபி மனநாதிக்ரியாஸு । ஶ்ரவணாதிக்ரியாஶ்ச ஸ்வஸ்வவிஷயேஷ்வேவ । ந ஹி மந்தவ்யாத் மந்துர் மந்து: மனநக்ரியா ஸம்பவதி ॥

நநு மனஸா ஸர்வமேவ மந்தவ்யம் ॥

ஸத்யமேவம்; ததாபி, ஸர்வஸ்ய மந்தவ்யம் மந்தா-ரமந்தரேண ந மந்தும் ஶக்யம் ॥

வாறே, பிறவற்றைப்பற்றி நினைத்தல்முதலான தொழில்களிலும் (கண்டுகொள்க). கேட்டல்முதலிய தொழில்களோ தம்தம் விஷயங்களிலேயே (செல்லுகின்றன). நினைப்பவனுடைய நினைத்தல்தொழிலானது நினைக்கப்படுவதற்குவேறானதிலே நிகழாதன்றே. (ஆத்மா ஒன்றனைக் கேட்கும்போது, தன்னையாயினும் பிறிதொன்றையாயினும் நினைத்தல்முதலியன நிகழா. அப்படியே, அது வேறொன்றை நினைக்குமளவிலே தன்னை நினைத்தலும், வேறொன்றைக் கேட்குமளவிலே தன்னைக் கேட்டலும், வேறொன்றைப் பேசுமளவிலே தன்னைப் பேசுதலும் நிகழா. கேட்டல்முதலிய தொழில்களெல்லாம் தம்தமக்குஉரிய ஓசைமுதலிய விஷயங்களின்மீது செல்லுகின்றனவேயன்றி தமக்கு ஆதாரமான ஆத்மாவின்மீது செல்லுகின்றனவில்லை. அல்லது, கேட்டல் கேட்கப்படுவதைப்பற்றி நிகழும், கேட்பவனைப்பற்றி நிகழாது; அநுமாநித்தல் அநுமாநிக்கப்படுவதைப்பற்றி நிகழும், அநுமாநிப்பவனைப் பற்றி நிகழாது; நினைத்தல் நினைக்கப்படுவதைப்பற்றி நிகழும், நினைப்பவனைப்பற்றி நிகழாது.—கேட்பவனும், அநுமாநிப்பவனும், நினைப்பவனும் ஆத்மாவாம் என்பது காண்க.)

(பூர்வவாதி) :— ஆயின், எல்லாமே மனத்தினால் நினைக்கப்படுவதாம். (எதனையும் மனத்தினாலேயே நினைக்கவேண்டியதனால், ஆத்மாவையும் மனத்தினால் நினைத்தலாகும்.)

(ஸித்தாந்தி) :— இவ்வாறு உண்மை; ஆயினும், நினைக்கப்படுவனவெல்லாவற்றையும் நினைப்பவனில்லாது நினைத்தல் இயலாது. (மனம் கருவியாதலாலும், ஒருதொழில் கர்த்தாவின்றி அமையாதாதலாலும், நினைப்பவனாகிய கர்த்தா ஆவச்யகமாம்.)

𑌯𑌦𑌿 𑌏𑌵𑌂, 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍?

𑌇𑌦𑌂 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍———𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌃 𑌅𑌯𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌏𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌨 𑌸 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌨 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿; 𑌯𑌦𑌾 𑌸 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾 𑌏𑌵 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌤𑌦𑌾—𑌯𑍇𑌨 𑌚 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾, 𑌯𑌃 𑌚 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾—𑌤𑍌 𑌉𑌭𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌜𑍍𑌯𑍇𑌯𑌾𑌤𑌾𑌮𑍍 । 𑌏𑌕 𑌏𑌵 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌃 𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌶𑌕𑌲𑍀𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍, 𑌵𑌂𑌶𑌾𑌦𑌿𑌵𑌤𑍍 । 𑌉𑌭𑌯𑌥𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾𑌨𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌏𑌵; 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌮-

---

(பூர்வவாதி) :—இவ்வாருயின், யாது ஆகும்? (நினைப்பவன் ஆவசியகமாய் இருக்கட்டும்; அவ்வளவினுல் உனக்கு ஆவது என்ன?)

(ஸித்தாந்தி) :— இது இங்கு ஆகும். (அவ்வாருனவளவிலே, ஆத்மா நினைக்கப்படுவ தன்று என்று ஆகும். எங்ஙன மெனில்,) எந்த இவன் எல்லாவற்றையும் நினைப்பவனே, அவன் நினைப்பவனே தான்; எனவே, அவன் நினைக்கப்படுவோ னுகான். அன்றியும், நினைப்பவனை நினைப்பவனுகிய இரண்டாவ னில்லை; எப்பொழுது அவன் தன்னுலேயே நினைக்கப்படுவானே அப்பொழுது - 'எந்தத் தன்னுல் தான் நினைக்கப்படுவானே,' 'மேலும், எந்தத் தான் நினைக்கப்படுவானே' அவ்விருவரும் ஆதல்வேண்டும். (நினைக்கும்ஆத்மா நினைக்கப்படும் ஆத்மா என இரண்டு ஆத்மாக்க ளாகும்; ஆகவே, இந்த இழுக்கை நீக்க, "ஒரே ஆத்மா தன்னுடைய ஒருஅம்சத்தால் நினைப்பது; தன்னுடைய மற்ருேர் அம்சத்தால் நினைக்கப்படுவது" எனில்,— அங்ஙனம்) ஒரேஆத்மா நினைப்பதாக நினைக்கப்படுவதாக இருவிதமாய், மூங்கில்முதலியனபோல இரண்டுதுண் டாகிவிடும். இருவிதத்திலும் ஒவ்வாமையேதான்; எப்படி இரண்டு விளக்குகள் ஒருநிகரா யுள்ளமையால் (அவற்றுள் ஒன்று மற்ருென்ருல்) விளக்கப்படுவதாதலும், (அவற்றுள் ஒன்று மற்ருென்றை) விளக்குவதாதலும் பொருந்தாமையோ, அதுபோல. (வெவ்வேறுன இரண்டு ஆத்மாக்களாம் என்பது, ஒருபக்ஷம். ஒரே ஆத்மா வெவ்வேறுன இரண்டு துண்டாம் என்பது, மற்ருேர்பக்ஷம். இனி, முழுமையான ஆத்மாவும் துண்டான ஆத்மாவும் ஒரேஇயல்பினவாதலால், அவ்விருபக்ஷத்திலும் ஒருஆத்மா மற்

ஶக:, தத்வத் । ந ச மந்து: மந்தவ்யே மநநவ்யாபாரஶூந்ய: கால: அஸ்தி ஆத்மமநநாய । யதா அபி லிங்கேந ஆத்மாநம் மநுதே மந்தா ததா அபி பூர்வவதேவ — லிங்கேந மந்தவ்ய ஆத்மா, ய: ச தஸ்ய மந்தா — தௌ த்வௌ ப்ரஸஜ்யேயாதாம் । ஏக ஏவ வா த்விதா இதி பூர்வோக்தோ தோஷ: ॥

ந ப்ரத்யக்ஷேண நாபி அநுமாநேந ஜ்ஞாயதே சேத், கதம் உச்யதே "ஸ ஆத்மா இதி வித்யாத்" இதி? கதம் வா "ஶ்ரோதா மந்தா" இத்யாதி?

நேர்ஆத்மாவை நினைத்தல் நிகழாது: இரண்டு விளக்குகள் வெவ்வேறு யிருந்தாலும் ஒரேஇயல்பினவாதலால், அவற்றுள் ஒன்று மற்றொன்றை விளக்குதல் நிகழாதவாறுபோல.) மேலும், நினைக்கப்படுவதிலே நினைத்தல்தொழிலற்ற காலமானது நினைப்பவனுக்குத் தன்னை நினைத்தற்கு இல்லை (மனத்தின் செய்கையெல்லாம் நினைக்கப்படுகின்ற வெளிவிஷயங்களிலேயன்றி உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவினிடத்து இல்லை.) நினைப்பவன் தன்னை எப்பொழுது குறியினால் நினைக்கின்றானோ, அப்பொழுது முன்போலவேதான் :— 'குறியினால் நினைக்கப்படும் தான் (எவனோ),' 'அன்றியும், அவனை நினைப்பவன் எவனோ' அவ்விருவரும் ஆதல்வேண்டும் ; அல்லது, ஒருவனே இருவிதமாதல்வேண்டும். எனவே, முற்கூறிய குற்றமாம் (ஆத்மாவானது நேரே மனத்தால் நினைக்கப்படுவது என்றவழிப் படும் இழுக்கு முன் எடுத்துக்காட்டப்பட்டது. இனி, ஆத்மாவானது அறிகுறியினால் அநுமானிக்கப்படுவது என்றவழியும் அதே இழுக்குத் தங்குகின்றது என்பதாம். இவ்வாறாக, ஆத்மா எவ்வாற்றானும் அறியப்படாததாம் என நினைத்தது).

(க) " ஆத்மா கேட்பது, நினைப்பது " என்பது முரணுதல்.

(உ) " ஆத்மா அறியப்படுவது " என்பதும் முரணுதல்.

(பூர்வவாதி) :— (ஆத்மா) ப்ரத்யக்ஷத்தினால் அறியப்படுகின்றதில்லையாயின், அநுமானத்தினாலும் அறியப்படுகின்றதில்லையாயின்,— " ஆத்மா ஒன்று என்று அறியவேண்டும் " (ஸம் - உப) என எப்படிக் கூறப்படுகின்றது ? அன்றியும், "(ஆத்மா) கேட்பது, நினைப்பது" (ப்ரு - ௩ - எ - உ௩) என்பது முதலியன எப்படி(ப் பொருந்தும்) ?

ननु श्रोतृत्वादिधर्मवान् आत्मा, अश्रोतृत्वादिधर्मवान् वा आत्मा ; किमत्र विषमं पश्यसि ?

यच्च पश्यसि तत्र न विषमं, तथापि इदं तत् विषमं प्रतिभाति ॥

कथम् ?—यदा स्वयं श्रोता, तदा न मन्ता ; यदा मन्ता, तदा न श्रोता । तत्र सर्वं सति—एकपक्षे श्रोता मन्ता, एकपक्षे न श्रोता न अपि मन्ता । तथा, अन्यत्र अपि च ॥

यदा सर्वं, तदा श्रोतृत्वादिधर्मवान् आत्मा अश्रोतृत्वादिधर्मवान् वा इति संशयस्थाने कथं तव न वैषम्यम् ?

(க) முதல் முரணுக்குப் பரிகாரம்.

(ஸித்தாந்தி) :— ஏன் ! ஆத்மா கேட்டல்முதலிய தன்மைத்து ; கேளாமைமுதலியனவும் ஆத்மாவிற்குச் செவ்வனே அமைந்துள்ளன. இதிலே நீ என்ன முரணைக் காண்கின்றாய் ?

(பூர்வவாதி) :— உனக்கு முரணில்லை ; ஆயினும், எனக்கோ முரண் தோற்றுகின்றது.

(ஸித்தாந்தி) :—(முரணில்லை.) எப்படி ? (யெனில், கூறுவேன் :) எப்பொழுது இது கேட்பதோ, அப்பொழுது நினைப்பதன்று ; எப்பொழுது நினைப்பதோ, அப்பொழுது கேட்பதன்று. அது இவ்வாறுள்ளவளவிலே, ஒருபக்ஷத்தில் கேட்பது, நினைப்பது ; மற்றோர்பக்ஷத்திலே கேட்பதன்று, நினைப்பதுமன்று. அவ்வாறே, மற்றையவற்றினுமாம்.

(பூர்வவாதி):—இவ்வாறு எப்பொழுதோ அப்பொழுது, 'ஆத்மா கேட்டல்முதலிய தன்மைத்தா ? அல்லது, கேளாமைமுதலிய தன்மைத்தா ?' என்னும் ஸந்தேகஇடத்து உனக்கு எப்படி முரணில்லை ?

𑌯𑌦𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌦𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾 𑌨 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑌾, 𑌗𑌨𑍍𑌤𑍈𑌵 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑌾 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾 𑌨 𑌗𑌨𑍍𑌤𑌾, 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑍈𑌵 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌤𑌦𑌾𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌗𑌨𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚, 𑌨 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌨𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌾 ; 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 ॥

௧௭. 𑌕𑌾𑌣𑌾𑌦𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿——𑌪𑌕𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌭𑌵 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌉𑌪𑍇𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 ; 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌜𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌅𑌯𑍁𑌗𑌪𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌚 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 ; 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚—"𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑌾 𑌅𑌭𑍂𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌦𑌰𑍍𑌶𑌮𑍍" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 ; "𑌯𑍁𑌗𑌪𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌨𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑍍" 𑌇𑌤𑌿 𑌚 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍍𑌯𑌮𑍍॥

(ஸித்தாந்தி) :— எப்பொழுது தேவதத்தன் நடக்கின்றானோ அப்பொழுது நிற்பவனல்லன், நடப்பவனேதான் ; எப்பொழுது நிற்கின்றானோ அப்பொழுது நடப்பவனல்லன், நிற்பவனேதான். அங்ஙனமவனுக்கு நடத்தலும் நிற்றலும் ஒரு பக்ஷத்திலேதான் ; நடத்தலேனும் நிற்றலேனும் எப்பொழுதுமில்லை. அதுபோல என்க (அவ்வண்ணமே, கேட்டல்முதலியன ஆத்மாவிற்கு எப்பொழுதுமில்லை என்பது பொருள்).

இங்ஙனம் காணாதரது கொள்கையைக் காட்டுதல்.

(ஸித்தாந்தி) :— இங்குக் காணாதர்முதலாயினோர் ஆராய்கிறார்கள் :— ஒருபக்ஷத்திலேஆவனவாகிய கேட்டல்முதலியவற்றால், ஆத்மாவானது - 'கேட்பது, நினைப்பது' என்பதுமுதலாகக் கூறப்படுகின்றது. ஏனெனில், அறிவு சேர்க்கையினாலாவதெனவும், ஒரேகாலத்து அமையாததெனவும் (அவர்கள்) கூறுகிறார்கள் ; மற்றும், "வேறிடத்து மனமுடையவனாயிருந்தேன், பார்க்கவில்லை" (ப்ரு - க - ரு - ந) என்பதுமுதலியவற்றையும், "ஒரேகாலத்து (அநேக)அறிவுதோன்றாமை மனத்திற்கு அறிகுறியாம்" (கௌ - ஸூ - க - க - கசு) என்பதையும் காட்டுகிறார்கள். (அவர்கள் இவ்வாறு இக் கொள்கையை) நியாயந்தவறாததாகக் (காண்கிறார்கள்.— ஆத்மா மனத்தோடும், மனம் இந்திரியத்தோடும், இந்திரியம் விஷயத்தோடும் கூட, அவ் விஷயத்தைப்பற்றிய அறிவு பிறக்கின்றது. மற்று, மனம் ஒரேகாலத்து

பவது ஸதா; கிம் தவ நஷ்டம், யதி ஸதா ஸ்யாத்?

ந்யாய்யம் ஸதா, தவ இஷ்டம் பவேத் । ஶ்ருத்யர்த்தஸ்து ந ஸம்பவதி ॥

கிம் ந "ஶ்ரோதா மந்தா" இத்யாதிஶ்ருத்யர்த்த:?

ந; "ந ஶ்ரோதா ந மந்தா" இத்யாதிவசநாத் ॥

அநேக இந்திரியங்களோடு கூடாமையின், ஒரேகாலத்து அநேக அறிவுகள் உண்டாகவில்லை. அதாவது, ஓரோர்காலத்து ஓரோர் அறிவே நிகழ்கின்றது. இவ்வாறு ஓரோர்காலத்து உண்டாகும் அறிவினாலேயே, ஆத்மா 'கேட்பது,' 'காண்பது' எனப்படுகின்றது).

சுருதியின் கொள்கை.

(பூர்வவாதி, அல்லது அயலான்) :— இவ்வாறு கூடுமாயின், இவ்வாறிருக்கட்டும். உனக்குப் போனதென்ன? ('ஆத்மா கேட்பது, நினைப்பது,' 'ஆத்மா கேட்ப தன்று, நினைப்ப தன்று' என்ற இரண்டு சுருதியும், காணாதர் முதலாயினோருடைய ரீதிப்படி பொருந்துகின்றன. மேலும், ஆத்மா கேட்டல்முதலிய தன்மைத்து என்பதும் அமைகின்றது. இது நியாயந்தவறுததாயின், அப்படியே இருக்கட்டும். அங்ஙனம் நீ அதனால் இழந்த தென்ன?)

(ஸித்தாந்தி) :— உனக்கு இஷ்டமானால், அப்படி இருக்கட்டும்.— மற்று, சுருதியின் கொள்கை அமையாது. (ஓரோர்காலத்து உண்டாகும் அறிவினால், ஆத்மா கேட்டல்முதலிய தன்மைத்து என்றல் சுருதிக்கு ஸம்மதமில்லையாதலின், அது நியாயந்தவறுத தாகாது.)

(பூர்வவாதி) :— "கேட்பது, நினைப்பது" என்பதுமுதலான சுருதியின் கொள்கையா அமையாது? ('கேட்பது, நினைப்பது' என்னும் சுருதியினால், ஆத்மா கேட்டல்முதலிய தன்மைத்து எனக் கூறப்படுகின்றமையின், அது சுருதிக்கு ஸம்மதமில்லை என்றல் அமையாது.)

(ஸித்தாந்தி) :— அப்படியன்று; "கேளாதது, நினையாதது" என்பதுமுதலியவற்றை(ச் சுருதி) கூறுதலின், (நித்யமான ஸ்வரூப

நநு வாக்ஷிகமேவ ந வ்யுத்த்யாதம் பயா ॥

ந, நித்யஸ்ய ஸத ஏவ ஶ்ரோத்ருத்வாத்யப்யுபகமாத்; "ந ஹி ஶ்ரோது: ஶ்ருதேர்விபரிலோபோ வித்யதே" இத்யாதி-ஶ்ருதே: ॥

ஸர்வம் தர்ஹி நித்யஸ்ய ஸத ஏவ ஶ்ரோத்ருத்வாத்யப்யுபகமே ப்ரத்யக்ஷவிரோதோ யுகபஜ்ஜ்ஞாநோத்பத்தி: அஜ்ஞாநாபாவ: ச ப்ரஸக்த: ஸர்வத: ஸ்யாத் । தச்ச அநிஷ்டம் இதி ॥

ஞானத்தால் ஆத்மா எப்பொழுதுமே கேட்கும்பொரு ளாம். ஓரோர் காலத்து உண்டாகும் அறிவான வ்ருத்திஞானமே பொய்ம்மையாதலில், அதற்கு உண்மை இல்லை ; ஆகவே, ஆத்மா எப்பொழுதுமே கேட்காதபொரு ளாம். என்பது ஸித்தாந்தியின் குறிப்பு.)

(பூர்வவாதி):— ஆயின், ஒருபக்ஷத்திலாவதாக உன்னால் மறுமொழி கூறப்பட்டதே. (91 - ஆம் பக்கத்தில் 19, 20, 21, 22, 23 - ஆம் வரிகளையும், 92 - ம் பக்கத்தையும் பார்க்க.)

(ஸித்தாந்தி) : — அப்படியன்று ; (ஆத்மாவிற்கு) எப்பொழுதுமே கேட்பதாதல்முதலியவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளுதலின். "கேட்கும்பொருளின் கேள்விக்குக் கேடு இல்லை" (ப்ரு - ச - ௩ - உஎ) என்பதுமுதலிய சுருதியினு லென்க.

(பூர்வவாதி) :— அங்ஙனம் இவ்வாறுள்ளவளவிலே (ஆத்மாவிற்குக்) கேட்பதாதல் முதலியவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளும்வழி,— ப்ரத்யக்ஷத்திற்கு விரோதமாக ஒரேகாலத்து (அனேக) அறிவு உண்டாதலாகும்; ஆத்மாவிற்கு அஜ்ஞானமின்மையும் கொள்ளப்பட்ட தாகும். அதுவோ இஷ்ட மன்று. என்பதாம். (க. கேட்டல்முதலியன நித்யமா யுள்ளவளவிலே, ஓசை உருவம் முதலியவற்றைப் பற்றிய எல்லா அறிவுகளும் ஒரேகாலத்து நிகழ்தல் வேண்டும் ; உ. கேட்டல் முதலிய இந்த எல்லா அறிவுகளும் நித்யமாதலால், ஒருபொழுதும் ஒருவனுக்கும் அறிவின்மை கூடாது. ஆனால், நமது அநுபவத்தில் அப்படி இல்லை, ஆதலின், விரோத மாம்.)

𑌨 𑌉𑌭𑌯𑌦𑍋𑌷𑌾𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 ; 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 । 𑌅𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌅𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 𑌏𑌵 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑌧𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 ; 𑌯𑌥𑌾 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃 𑌜𑍍𑌵𑌲𑌨𑌂 𑌤𑍃𑌣𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌜𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍, 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 । 𑌨 𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌧𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑌃 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌜𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃—"𑌨 𑌹𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑌿𑌲𑍋𑌪𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿, 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍀 ; 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌃 𑌅𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃, 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 । 𑌤𑌥𑌾 𑌚—𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍀 ; 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾, 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 । 𑌤𑌥𑌾—𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌮𑌤𑍀 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍀 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥

(ஸித்தாந்தி) :— (இவ்)விருகுற்றமும் படுத லில்லை ; கேட்டல் முதலியவற்றைக் கேட்பதாதல்முதலிய தன்மைகள் ஆத்மாவிற்கு உண்டு எனச் சுருதி கூறுதலின். அநித்யமாய் உருவமுடையனவாய் சேர்க்கைத்தன்மையும் பிரிவுத்தன்மையு முள்ள கண்முதலியவற்றின் பார்வைமுதலியனவோ அநித்யமேதான் ; எப்படித் தீ எரிதலானது - வைக்கோல்முதலியவற்றினுடைய சேர்க்கையினு லாகின்றமையின் (அநித்யமா யுளதோ), அதுபோல. ஆனால், நித்யமாய் உருவமில்லா ததாய் சேர்க்கைத்தன்மையும் பிரிவுத்தன்மையு மில்லாத(ஆத்மாவா னது) - சேர்க்கையினு லாகும் பார்வைமுதலான அநித்யத்தன்மை களை யுடையதாதல் நிகழாது. அவ்வண்ணமே, " பார்க்கும்பொருளி னுடைய பார்வைக்கு அழிவு இல்லை " (ப்ரு - ச - ங - உங) என்பது முதலான சுருதியு மாம்.

பார்வை முதலியன இருவகைப்படுதல்.

(பூர்வவாதி) :—அங்ஙன மிவ்வாறனவளவிலே, இரண்டு பார் வையாம் : கண்ணினுடைய பார்வை அநித்யமாம் ; ஆத்மாவினுடைய பார்வையோ நித்யமாம். அப்படியே, இரண்டு கேள்வியாம் : செவியி னுடையது அநித்யமாம் ; ஆத்மஸ்வரூபத்தினுடையது நித்யமாம்.

𑌏𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌏𑌵 । 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌇𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 𑌉𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 “𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 । 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌅𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂, 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌃 𑌤𑌿𑌮𑌿𑌰𑌾𑌗𑌮𑌾𑌪𑌾𑌯𑌯𑍋𑌃 ‘𑌨𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃, 𑌜𑌾𑌤𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃’ 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌃 𑌅𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍; 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑍍 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍 𑌏𑌵 𑌲𑍋𑌕𑍇, 𑌵𑌦𑌤𑌿 𑌹𑌿 𑌉𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 ‘𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇 𑌅𑌦𑍍𑌯 𑌮𑌯𑌾 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃’ 𑌇𑌤𑌿; 𑌤𑌥𑌾—𑌅𑌵𑌗𑌤𑌬𑌾𑌧𑌿𑌰𑍍𑌯𑌃 ‘𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌅𑌦𑍍𑌯’ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 । 𑌯𑌦𑌿 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌜𑌾 𑌏𑌵 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃, 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌶𑍇 𑌨𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍; 𑌤𑌦𑌾—

அவ்வாறே, வெளியும் வெளியல்லாததுமான இரண்டு நினைப்பாம், இரண்டு அறிவாம். (மனத்தின் நினைப்பு - வெளிநினைப்பு ; ஆத்மாவின் நினைப்பு - உள்நினைப்பு. புத்தியின் அறிவு - வெளிஅறிவு ; ஆத்மாவின் அறிவு - உள்அறிவு. இவற்றுள், மனத்தின் நினைப்பும் புத்தியின் அறிவும் அநித்யமாம் ; ஆத்மாவின் நினைப்பும் அறிவும் நித்யமாம்.)

(ஸித்தாந்தி) :—ஆமாம். அவ்வண்ணமேயன்றோ “ பார்வையைப் பார்ப்பது, கேள்வியைக் கேட்பது ” (ப்ரு - ௩ - ௪ - ௨) என்பதுமுதலான சுருதி பொருந்தியதாகின்றது. கண்ணுக்குத் திமிரமென்னும் நோய் வந்தவளவிலும் போனவளவிலும் (முறையே) ‘ பார்வை போயிற்று ; பார்வை வந்தது ’ எனக் கண்பார்வை அநித்யமாயிருத்தல் உலகத்திலும் ப்ரஸித்தமாயுளது. அப்படியே, கேட்டல் நினைத்தல் முதலியவற்றிற்கும் (அநித்ய இயல்பைக் காண்க. இனி,) ஆத்மாவின் பார்வை முதலியன நித்யமாயிருத்தலும் உலகில் ப்ரஸித்தமாகவே உளது. எங்ஙனமெனில், கண்பிடுங்கப்பெற்றவன் ‘ இன்று கனவிலே நான் (என்) சகோதரனைக் கண்டேன் ’ எனக் கூறுகிறான் ; அவ்வாறே, நிச்சயமாகக்காதுகேளாதவன் ‘ இன்று கனவிலே மந்திரத்தைக் கேட்டேன் ’ என்பதுமுதலியவற்றைக் கூறுகிறான். ஆத்மாவினுடைய நித்யமான பார்வையானது - கண் (ஒருவிஷயத்தோடு) சேர்வதனால் உண்டாவதேயாயின், அதற்கு அழிவுள்ளவழி அழிதல்

உஜ்ஜ்வலத்வமபி ஸ்வப்நே நீலபீதாதி ந ஸம்பவேத்; "ந ஹி த்ரஷ்டுர்த்ருஷ்டே:" இத்யாத்யா ச ச்ருதி: அஸங்கதா ஸ்யாத், "தச்சக்ஷு: புருஷே யேந ஸ்வப்நே பச்யதி" இத்யாத்யா ச ச்ருதி: ॥

நித்யாத்மநோ த்ருஷ்டி: பாஹ்யாநித்யத்ருஷ்டே: க்ராஹிகா । பாஹ்யத்ருஷ்டே: ச உத்பத்திநாசாத்யநித்யஸ்வபாவத்வாத் தத்க்ராஹிகாயா ஆத்மத்ருஷ்டே: தத்வத் ஜநாநாமநித்யத்வாதிஸம்ஸர்க-நிமித்தம் மோஹஸ்ய இதி யுக்தம்; யதா ப்ரமணாதியுக்தகாஷ்டாதி-வஸ்துவிஷயத்ருஷ்டி: ஸ்வயம் ப்ரமதி இவ, தத்வத் । ததா ச ச்ருதி:— "த்யாயதீவ லேலாயதீவ" இதி ॥

வேண்டும். (வேண்டவே,) அங்ஙனம் கண்பிடுங்கப்பெற்றவன் கனவிலே கருமையும் பொன்மையும் பிறவுமான (பொருள்களைப்) பார்த்தலில்லை யாகும்; "பார்க்கும் பொருளின் பார்வைக்கு (அழிவு) இல்லை" (ப்ரு - ச - ௩ - உஎ) என்பதுமுதலிய சுருதியும் ஒவ்வாததாகும். "கனவிலே எதனால் பார்க்கின்றானோ, அது உடம்பிலே (இருந்து) பார்க்கும்பொருளாம்" என்பதுமுதலிய சுருதியும் பொருந்தாததாகும்.

ஒரேகாலத்து அனேக அறிவு தோன்றலும் தோன்றுமையும் இல்லை.

நித்யமான ஆத்மாவின் பார்வையானது வெளியிலுள்ள அநித்யமான பார்வையைப் பற்றுவது, உணர்வது. வெளிப்பார்வைக்கு தோற்றம் கேடு முதலிய அநித்ய இயல்பு உள்ளமையால், அதனை உணர்கின்ற ஆத்மப்பார்வையும் அதுபோல ஜனங்கட்குத் தோற்றுதலானது - அநித்யத்தன்மைமுதலானவற்றோடு மயங்குவதனாலாகின்றது என்றல் நேராம்; சுற்றுதல்முதலிய தன்மையுள்ள கொள்ளிக்கட்டைமுதலிய பொருளைப் பற்றிநிற்கும் பார்வையும் எப்படிச் சுற்றுகின்றதுபோல (த் தோற்றுகின்றதோ), அதுபோல. அவ்வண்ணமே, "நினைக்கின்றதுபோலும், அசைகின்றதுபோலும்" (ப்ரு - ச - ௩ - எ) என்னும் சுருதியுமாம். (பற்றப்படுகின்ற உலோகக்கட்டியிலுள்ள

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌃 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌨 𑌯𑍌𑌗𑌪𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍 𑌅𑌯𑍌𑌗𑌪𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 ॥

𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌧𑌿𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍁 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 ; 𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌰𑍍 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌉𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑍈𑌵 । 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌪-

---

உருண்டைவடிவும் பிறவும், பற்றுகின்ற தீயொடு மயங்கிநிற்றலால் தீயினிடத்துக் காணப்படுமாறுபோல,—உணரப்படுகின்ற வெளிப்பார்வையி லுள்ள அநித்யத்தன்மைமுதலியன, உணர்கின்ற ஆத்மப்பார்வையொடு மயங்கிநிற்றலால் ஆத்மப்பார்வையினிடத்துக் காணப்படுகின்றன. அதாவது, தீயும் உருண்டைவடிவிற்றாகத் தோற்றுவது போல, ஆத்மப்பார்வையும் அநித்யமாகத் தோற்றுகின்றது ; உணரப் படும்பொருளின் தன்மை உணரும்பொருளினிடத்துக் காணப்படு கின்றது. எங்ஙன மெனில்,—கொள்ளிக்கட்டையைச் சுற்றுங்கால், அதனைப் பார்க்கின்ற பார்வையும் சுற்றுவதுபோலத் தோற்றுகின் றது.—ஆ.)

ஆதலால், ஆத்மப்பார்வை நித்யமாதலால், ஒரேகாலத்து (அனேக அறிவு) நிகழ்தல் என்பதாயினும், ஒரேகாலத்து (அனேகஅறிவு) நிக ழாமை என்பதாயினும் இல்லை. (ஒரே காலத்து அனேக அறிவு நிகழ் தல் என்பது, அறியப்படும்பொருள்கள் ஒரேகாலத்துப் பலவாதல்; ஒரேகாலத்து அனேக அறிவு நிகழாமை என்பதோ, அவ்வாறின்மை யாம். எனவே, ஒருபடித்தான ஒரே பார்வையிலே அவ்விரண்டும் இல்லை யென்க.—ஆ.)

ஆத்மாவின் பார்வை அநித்ய மென்றல் வெறும் மயக்கம்.

இனி, வெளியிலுள்ள அநித்யப்பார்வையாகிய உபாதியின் வலி மையினால் ஜனங்கட்கு (இம் மயக்க மாகின்றது). தார்க்கிகர்க்கோ வேதஸம்பிரதாய மில்லாமையின், 'ஆத்மாவின் பார்வை அநித்ய மாம்' என்னும் மயக்கம் பொருந்தியதேதான். ஜீவன், ஈச்வரன், பரமாத்மா என்றிவர்கட்கு வேற்றுமையைக் கொள்ளுதலும் இதனா

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌭𑍇𑌦𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌾 𑌚 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌦𑌾 । 𑌤𑌥𑌾— '𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿' '𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿' '𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌚 𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌨𑌸𑌯𑍋𑌃 𑌭𑍇𑌦𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌯𑌾𑌃 । '𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿, '𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌨𑌾, 𑌗𑍁𑌣𑌵𑌦𑍍 𑌅𑌗𑍁𑌣𑌂, 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌨 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿, 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍 𑌅𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂, 𑌫𑌲𑌵𑌦𑍍 𑌅𑌫𑌲𑌂, 𑌸𑌬𑍀𑌜𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌬𑍀𑌜𑌂, 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂, 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍍 𑌅𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂, 𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌮𑍍 𑌅𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌂, 𑌪𑌰𑌃 𑌅𑌹𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌃' 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌾𑌕𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾𑌗𑍋𑌚𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿, 𑌸 𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌖𑌮𑍍 𑌅𑌪𑌿 𑌚𑌰𑍍𑌮𑌵𑌦𑍍 𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿; 𑌸𑍋𑌪𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌇𑌵 𑌚 𑌖𑌮𑌾𑌰𑍋𑌢𑍁𑌮𑍍; 𑌜𑌲𑍇 𑌖𑍇 𑌚 𑌮𑍀𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌯𑌸𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑌦𑌂 𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 । "𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌨𑍇𑌤𑌿" "𑌯𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌚𑍋 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿-

---

லேயே ஆகின்றது. அவ்வாறே, 'உண்டு' 'இல்லை' 'உண்டு, இல்லை' என்பனமுதலான வாக்குமனங்களின் வேற்றுமையெல்லாம் எதிலே ஒன்றுகின்றனவோ, அந்தஸ்வரூபமாய் வேற்றுமையற்றுநிற்கும் நித்யமான பார்வையின் (பேதகற்பனையானது மயக்கத்தினுலேயே ஆவதாம்.) 'உண்டு, இல்லை' எனவாயினும், 'ஒன்று பல, குணமுடையது குணமில்லது, அறிகின்றது அறிகின்றதில்லை, தொழிலுடையது தொழிலில்லது, பயனுடையது பயனில்லது, காரணம்பொருந்தியது காரணம்நீங்கியது, இன்பம் துன்பம், நடுவானது நடுவல்லாதது, பாழானது பாழல்லாதது, (இவன்) வேறானவன், நான் வேறானவன்' எனவாயினும் எவன் வாக்குமனங்கட்கு எட்டாத ஸ்வரூபத்திலே வேற்றுமைகொள்ளப் போகின்றானோ, அவன் நிச்சயமாக ஆகாசத்தையும் தோலைப்போலப் போர்த்துக்கொள்ள முயல்கின்றான்; அன்றியும், படியைப்போல (ஆகாசத்தையும்) ஏறக் கருதுகின்றான்; இன்னும், ஜலத்திலே மீன்களினுடைய அடிச்சுவடுகளையும், ஆகாசத்திலே பட்சிகளினுடைய அடிச்சுவடுகளையும் பார்க்க நோக்கங்கொள்கிறான்.— "இப்படியன்று, இப்படியன்று" (ப்ரு - உ - ந - கு), "எதனினின்று சொற்கள் திரும்புகின்றவோ" (தை -

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃; “𑌕𑍋 𑌅𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌵𑍇𑌦” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌚𑍍𑌚 ||

𑌕𑌥𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 “𑌅𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾” 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌨𑌮𑍍? 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿, 𑌕𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌤𑌮𑌹𑌂 “𑌅𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾” 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍?

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌆𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑌿𑌕𑌾𑌮𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 —

𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌲 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍂𑌢𑌃 𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌸𑌤𑌿 “𑌧𑌿𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌨 𑌅𑌸𑌿 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌃” 𑌇𑌤𑌿 ||

𑌸 𑌮𑍂𑌢𑌤𑌯𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯-

உப - உ - ௪ - க) என்பனமுதலிய சுருதிகளினு லென்க; “எவன் நேரே அறிகிறுன்?” என்பதுமுதலான மந்திரவர்ணத்தினு லென்க.

(உ) இரண்டாம் முரணுக்குப் பரிகாரம்.

(௧0 - ஆம் பக்கத்தைப் பார்க்க)

ஆத்மாவை யறியும் வழி.

(வினு) :— அங்ஙனம், “ஆத்மா ஒன்று” (ஸம் - உப) என்று அதனை அறிதல் எப்படி? கூறுக : “ஆத்மா ஒன்று” (ஸம் - உப) என நான் அதனை எவ் விதத்தால் அறியக்கூடும்? (ஆத்மா சொல்லுக்கு எட்டாமையின், அதனைக் கேட்டல் ஏலாது; அது எண்ணத்திற்கும் எட்டாமையின், அதனைச் சிந்தித்தலும் ஏலாது. ஆகவே, அதனை அறிதற்கு உரிய உபாயத்தை அருளிச்செய்யவேணும்.)

(விடை) :— இங்கே, (அறிஞர்) ஓர்கதையினைக் கூறுகின்றார்கள் :

“ஒருகுற்ற முள்ளவனிலே, ‘சீச்சீ ! நீ போ ! நீ மநுஷ்ய னல்லை’ என ஒரு மூடமனிதன் சிலரால் கூறப்பெற்றன னும்.

“அவன் மூடனாதலால் ஒருவனை அணுகி, தான் மநுஷ்யன் என்பதைத் தனக்குத் தெளிவித்துக்கொள்ளவேண்டி,

யிதவ்யம் கஞ்சித் உபேத்ய ஆஹ — "ப்ரவீது பவாந் 'க: அஹம் அஸ்மி" இதி ||

ஸ தஸ்ய மூடதாம் ஜ்ஞாத்வா ஆஹ — "க்ரமேண போதயிஷ்யாமி" இதி | ஸ்தாவராத்யாத்மதாபாவம் அபோஹ்ய "ந த்வம் அமநுஷ்ய:" இதி உக்த்வா உபரராம ||

ஸ தம் மூட: ப்ரத்யாஹ — "பவாந் மாம் போதயிதும் ப்ரவ்ருத்த: தூஷ்ணீம் பபூவ; கிம் ந போதயதி?" இதி ||

தாத்ருசமேவ தத் பவதோ வசநம் | 'ந அஸி அமநுஷ்ய:' இதி உக்தே'பி மநுஷ்யத்வம் ஆத்மநோ ந ப்ரதிபத்யதே ய:, ஸ கதம் 'மநுஷ்ய: அஸி' இதி உக்த: அபி மநுஷ்யத்வம் ஆத்மந: ப்ரதிபத்யேத?

'நான் யாராக இருக்கிறேன்? நீங்கள் உணர்த்தவேண்டும்' என்றான்.

"அவன் அவனது மூடத்தன்மையை யறிந்து 'படிப் படியாக உணர்த்துவேன்; (துரிதப்படாதே)' என்றான்; (என்றவன், 'நீ மர மல்லை, மண் ணல்லை, மலை யல்லை' என்பது முதலியவற்றை நிரூபித்து) ஸ்தாவரம்முதலியன ஆத்மாவாதலைப் போக்கி 'நீ மநுஷ்ய னல்லாதவனு மில்லை' எனக் கூறிப் பின்பு பேசாதிருந்திட்டான்.

"அந்த மூடன் அவனை நோக்கி 'என்னை அறிவுறுத் தத் தொடங்கிய நீங்கள் பேசாதிருந்திட்டீர்களே; அறி வுறுத்தமாட்டீர்களோ?' என்றனன்."

அத்தகையதன்றோ அந்த உன்வார்த்தை. 'நீ மநுஷ்ய னல்லாதவனு மில்லை' எனக் கூறப்பெற்றவிடத்தும் எவன் தான் மநுஷ்யனாயிருத்தலை உணர்கிறானில்லையோ அவன் 'நீ மநுஷ்யனா யிருக்கிறாய்' என்று கூறப் பெற்றவனானாலும், தான் மநுஷ்யனாயிருத்தலை எப்படி உணரக்கூடும்?

தஸ்மாத் யதாஶாஸ்த்ரோபதேஶ ஏவ ஆத்மாவபோதவிதி:, நாந்ய: । ந ஹி அக்நே: தாஹ்யம் த்ருணாதி அந்யேந கேநசித் தக்தும் ஶக்யதே । அத ஏவ ஶாஸ்த்ரஸ்ய ஆத்மஸ்வரூபம் போதயிதும் ப்ரவ்ருத்தம் ஸத் அதத்விஷயப்ரதிஷேதேந ஏவ “நேதி நேதி” இதி உக்த்வா உபரராம । ததா— “அநந்தரமபாஹ்யமயமாத்மா ப்ரஹ்ம ஸர்வாநுபூ:” இதி அநுஶாஸநம் । “தத்த்வமஸி”

(இல்லை. நேரே விளங்கும் கயிற்றைப் பாம்புஎன்று விபரீதமாக உணர்ந்தவிடத்து, அவ் விபரீதத்தைப் போக்குவதிலேமாத்திரம் முயற்சி செய்யவேண்டும். கயிற்றின் ஸ்வரூபத்தை உணர்த்துவதிலே முயற்சி வேண்டாம்; அது தானாகவே நேரே விளங்குகின்றமையின். அப்படியிருந்தும், ஒருவன் கயிற்றை உணர வல்லுநனில்லையாயின், அங்ஙனமவன் அதிமூடனாதலால் உபதேசத்திற்கு உரியோனல்லன் என விடுத்து ஒழிக.—ஆ.)

ஆகவே, ஆத்மாவை உணரும் விதமானது சாஸ்திரோபதேசப் படியேதான். நெருப்பினால் எரிக்கப்படும் வைக்கோல்முதலியன வேறொன்றனால் எரிக்கப்படுதல் முடியாதன்றே. (‘இப்படியன்று, இப்படியன்று’ என்பதுமுதலாகப் பிறவற்றை மறுக்குமளவிலே ஸ்வப்ரகாசமான ஆத்மா தானாகவே விளங்கக்கூடுமாதலின், இப்படியே சாஸ்திரம் ஆத்மாவை உணர்த்துகின்றது; அதனை உணர்த்துதற்கு வேறு வகை இல்லை. வைக்கோல்முதலியன தீயினாலேயே எரிக்கப்படுமாறு போல, ஆத்மாவை அறிதல் சாஸ்திரத்தினாலேயே ஆகின்றது.) ஆதலால்தான், சாஸ்திரம் ஆத்மஸ்வரூபத்தை உணர்த்தத் தலைப்பட்டதாய், (கீழ்க்கூறிய கதையிலே) ‘நீ மநுஷ்யனல்லை’ என்பதை மறுத்து(ப் பின்னர் பேசாதொழிந்தமை) போல, “இப்படியன்று, இப்படியன்று” (ப்ரு - உ - ௩ - ௬) என உணர்த்திப் பின்னர் பேசாதொழிந்திட்டது. அவ்வாறே, “இந்த ஆத்மா உள்இல்லாதது, வெளியில்லாதது, ப்ரஹ்மமானது, யாவற்றையும் அறிவது” (ப்ரு - உ - ரு - ௧௯) என (அதற்கு) இணங்கநிற்கும் கட்டளை யாம். “அதுவாகவே நீ இருக்கிறாய்” (சா - ௬ - அ - எ), “மற்று, எப்பொழுது அவனுக்கு எல்

"यत्र त्वस्य सर्वमात्मैवाभूत्तत्केन कं पश्येत्" इत्यादिश्रुतिभ्यश्च ॥

यावत् स्वयं सर्वं यथोक्तमिममात्मानं न वेत्ति, तावत् स्वयं बाह्यानित्यदृष्टिलक्षणमुपाधिमात्मत्वेनोपेत्य अविद्यया उपाधिधर्मानात्मनो मन्यमानः ब्रह्मादिस्तम्बपर्यन्तेषु देवतिर्यङ्नरस्थानेषु पुनः पुनः आवर्तमानः अविद्याकामकर्मवशात् संसरति । स सर्वं संसरन् उपात्तदेहेन्द्रियसंघातं त्यजति; त्यक्त्वा अन्यमुपादत्ते । पुनः पुनः सर्वमेव नदीस्रोतोवत् जन्ममरणप्रबन्धाविच्छेदेन वर्तमानः काभिः अवस्थाभिः वर्तते? इति एतत् सर्वं प्रदर्शयन्ती इह श्रुतिः वैराग्यहेतोः—

லாம் ஆத்மாவே ஆயிற்ருே, அப்பொழுது (அவன்) எதனுல் பார்ப்பான்? யாரைப் பார்ப்பான்?" (ப்ரு - ச - ௫ - க௫) என இவை போன்ற பிறவும் (ஆத்மா உணரப்படுவதாதலை மறுக்கின்றன).

ஸம்ஸாரி [பிறந்து இறந்து உழல்பவன்].

இவ்வாறு கீழ்க்கூறப்பட்ட இந்த ஆத்மாவை இவன் எவ்வளவு காலம் அறிகிருனில்லேயோ, அவ்வளவுகாலம் இவன் வெளியிலுள்ள அநித்யப்பார்வையாகிய உபாதியை ஆத்மாவாக வைத்துக்கொண்டு, அறியாமையினுல் உபாதியின் இயல்புகளை ஆத்மாவிற்குக் கொள்கிறவனுய், படைப்புக்கடவுள்முதலாகப் புல்ஈருகவுள்ள தேவர்கள் விலங்குகள் மனிதர்கள் என்ற நிலைமைகளிலே மீள மீளச் சுழல்கிறவனுய், அஜ்ஞானம் காமம் கர்மம் என்றவற்றின்வசத்தினுல் பிறந்து இறந்து உழலுகின்ருன். அவன் இவ்வாறு பிறந்திறந்து உழல்கிறவனுய், எடுத்த உடம்பு இந்திரியங்கள் இவற்றின் சேர்க்கையை விட்டிடுகிருன்; விட்டபின்னர், வேருென்றை எடுத்துக்கொள்கிருன். ஆற்றுவெள்ளம்போலப் பிறப்பிறப்பின் தொடர்ச்சி அருமையினுல் மீண்டும் மீண்டும் இவ்விதமாகவே இருக்கிறவன் எந்த நிலைமைகளோடு செல்கிருன்? என (ஆராயுங்கால், அந்த ஜீவனுடைய பற்பல நிலைமையாகிய) இவ்விஷ

க. ओम् । पुरुषे ह वा अयमादितो गर्भो भवति यदेतद्रेतः । तदेतत्सर्वेभ्योऽङ्गेभ्यस्तेजः सम्भूतमात्मन्येवात्मानं बिभर्ति तद्यदा स्त्रियां सिञ्चत्यथैनज्जनयति तदस्य प्रथमं जन्म ॥

अयं स एव अविद्याकामकर्माभिमानवान् यज्ञादिकर्म कृत्वा अस्माल्लोकाद्धूमादिक्रमेण चन्द्रं प्राप्य क्षीणकर्मा वृष्ट्यादिक्रमेण इमं लोकं प्राप्य अन्नभूतः पुरुषाग्नौ हुतः । तस्मिन्पुरुषे ह वा अयं संसारी रसादिक्रमेण आदितः प्रथमतः रेतोरूपेण गर्भो भवति ; इत्येतदाह — यदेतत्

யத்தைக் காட்டுகின்ற சுருதியானது வைராக்யத்திற்காகக் கூறுகின்றது (ஜீவனுடைய பிறப்புமுதலிய நிலைமையெல்லாம் மிக கோரமான அருவருப்பாதலால், அவற்றை விசாரிக்கும்வழி வைராக்ய முண்டாகும் என்க.—ஆ.) :

புருஷ கர்ப்பம்.

க. ஓம். இவன் முதலில் புருஷனிடத்துக் கர்ப்பமா யிருக்கிறான் ; இந்த ரேதஸ் எதுவோ (அதுவாக இருக்கிறான்). அந்த இது எல்லா அவயவங்களினின்றும் உண்டான ஸார மாம். (புருஷன் அந்த ரேத ஸாகிய) ஆத்மாவைத் தன்னிடத்தே தாங்கிக்கொண்டிருக்கிறான் ; அதனை எப்பொழுது ஸ்திரீயினிடத்துச் சொரிகின்றானோ, அப்பொழுது இதனைப் பிறப்பிக்கின்றான், அது அதனுக்கு முதல் பிறவி.

இவனே அஜ்ஞானமும் காமமும் கர்மமும் அபிமானமும் உடையவனாய் யாகம்முதலிய கர்மத்தைச் செய்து, இவ்வுலகினின்று புகைமுதலியவழியாகச் சந்திரனைச் சேர்ந்து, கர்மங்கழிந்தவனாய் மழைமுதலியவழியாக இவ்வுலகை யடைந்து உணவாகிப் புருஷாக்நியிலே ஹோமஞ்செய்யப்படுகிறான். (அதாவது, இந்த பூமிக்குத் திரும்பிவந்த ஜீவன் நெல்முதலிய தானியங்களுள் புகுந்திருக்கிறான் ; அவை உணவு ஆதலால், புருஷன் அவற்றை உண்கிறான்.) அந்தப் புருஷனிடத்தே இந்த ஸம்ஸாரியானவன் ரஸம்முதலியவழியாக முதலில் ரேதஸ்வடிவமாய் கர்ப்ப மாகிறான். என்ற இதனை, 'புருஷனிடத்து

𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇 𑌰𑍇𑌤𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌰𑍇𑌤𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌮𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌙𑍍𑌗𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌵𑌯𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌰𑌸𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌤𑍇𑌜𑌃 𑌸𑌾𑌰𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂; 𑌤𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌭𑍂𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 । 𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌰𑍇𑌤𑍋𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌭𑍂𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌏𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇 𑌏𑌵 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑌿 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍 𑌰𑍇𑌤𑌃 𑌯𑌦𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌋𑌤𑍁𑌮𑌤𑍀 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑍋-

---

எந்த இது ரேதஸாக உளதோ அந்த வடிவமாகக் கர்ப்ப மாகிறான்' என (சுருதி) கூறுகின்றது. (ரஸம்முதலிய - உணவின் ஸாரம், இரத்தம், மாம்ஸம்முதலிய. இங்குக் குறித்த ஆண்கர்ப்பமானது ஸ்திரீகர்ப்பம் போல் வயிறுபெருத்தலால் புலப்படமாட்டாது. மற்றுத், தந்தையின் உடம்பினுள் ரேதஸ் என்னும் ஏழாவது தாது எதுவோ, அதுவே ஆண்கர்ப்பம் எனப்படுகின்றது ; இனிப்பிறக்கப்போகின்ற ஜீவன் அந்த ரேதஸினுள்ளே புகுந்திருத்தலின். எப்படி யெனில்,— கூறுவோம்: இனிமேல்பிறக்கும் ஜீவனால் புகப்பெற்ற நெல்முதலிய தானியங்களைப் புருஷன் உண்ண, அவ்வுணவு அவனது உடம்பினுள் முறையே ரஸமாக இரத்தமாக மாம்ஸமாக தசையாக எலும்பாக மூளையாக சுக்லமாகத் திரிய, அவ்வுணவோடுசேர்ந்துநின்ற ஜீவனும் அவ்வாறே சுக்லத்தோடு சேர்ந்து சுக்லமாகஇருக்க, அதுவே புருஷனிடத்துக் கர்ப்ப மென்பதாம்.) அன்றியும், அந்த இச் சுக்லமானது உணவின் விகாரமான பிண்டத்தின் ரஸம்முதலாகிய ஸகல உறுப்புக்களினின்றும் உண்டானதாய் உடம்பினது ஸாரமாகியதாய் உள்ளது. (ரஸம், இரத்தம், மாம்ஸம் முதலிய ஏழு தாதுக்களின் ஸமுதாயமே உடம்பாதலால், அவை அதனது உறுப்புக்க ளாம். சுக்லமோ கடைசியான தாதுவாதலால், உடம்பினது ஸாரமாம்.—ஆ.) அது புருஷனுடைய ஆத்மாவாதலால் [ஆத்மாவாக எண்ணப்பெற்றிருக்கும் சரீரமாகிய தன்னுடைய வேறோர்வடிவ மாதலால்] ஆத்மாவாம். சுக்லவடிவமாய்க் கர்ப்பமாயுள்ள அந்த ஆத்மாவை ஆத்மாவினிடத்தே, தன்னிடத்தே, தன்உடம்பினுள்ளேயே (புருஷன்) தாங்குகிறான். எக் காலத்து மனைவி ரிதுவை

ஷாஹ்நஸ் ஸ்த்ரியாம் ஸிஞ்சதி உபகம்ய, அத ததா தத் ஏதத் ரேத: ஆத்மநோ கர்ப்பபூதம் ஜநயதி பிதா । தத் அஸ்ய புருஷஸ்ய ஸ்தாநாத் நிர்கமநம் ரேத:ஸேககாலே ரேதோரூபேண அஸ்ய ஸம்ஸாரிண: ப்ரதமம் ஜந்ம ப்ரதமாவஸ்தாபிவ்யக்தி:; தத் ஏதத் உக்தம் புரஸ்தாத் "அஸாவாத்மாऽமுமாத்மாநம்" இத்யாதிநா ॥ க ॥

உ. தத் ஸ்த்ரியா ஆத்மபூயம் கச்சதி யதா ஸ்வமங்கம் ததா தஸ்மாதேநாம் ந ஹிநஸ்தி ஸாஸ்யைதமாத்மாநமத்ர கதம் பாவயதி ॥

தத் ரேத: யஸ்யாம் ஸ்த்ரியாம் ஸிக்தம் ஸத் தஸ்யா: ஸ்த்ரியா: ஆத்மபூயம் ஆத்மாவ்யதிரேகதாம் யதா பித்ரு: ஏவம் கச்சதி

உடையவளோ [அவள் பூப்பை யடைந்து பதினாறு நாள் ஆகவில்லையோ], அந்த ஸ்திரீயாகிய அக்நியிலே (அவன் அவளைப்)புணர்ந்து அந்த சுக்லத்தைச் சொரிகின்றானோ,— அப்பொழுது தகப்பன் தன் கர்ப்பமாகிய அந்த இச் சுக்லத்தைப் பிறப்பிக்கிறான். சுக்லத்தைச் சொரியும்பொழுது சுக்லவடிவமாய் அப் புருஷனது இடத்தினின்று வெளிவருதலானது, (அச் சுக்லத்தினுள் தங்கியுள்ள ஜீவனான) ஸம்ஸாரிக்கு முதல்பிறப்பு, முதல்நிலைமையின் வெளிப்பாடு. அந்த இது, "அந்த ஆத்மா இந்த ஆத்மாவை (அந்த ஆத்மாவிற்குக் கொடுக்கிறான்)" என்பதுமுதலியவற்றால் முன்னர்க் கூறப்பட்டுளது. (ஆத்மா - புருஷன். ஆத்மாவை - ரேதஸை. ஆத்மாவிற்கு - ஸ்திரீக்கு.) (க)

ஸ்திரீகர்ப்பம்.

உ. அது அவளது ஆத்மாவாதலை யடைகின்றது; தனது அவயவம் எப்படியோ, அப்படி. ஆதலால், (அது) இவளை ஹிம்ஸித்த லில்லை. அவள், இங்கே சென்றுள்ளதாகிய இவனுடைய இந்த ஆத்மாவை வளர்க்கிறாள்.

சுக்லமானது எந்த ஸ்திரீயினிடத்துச் சொரியப்பட்டதா யுளதோ, அந்த ஸ்திரீயின் உடம்பிற்கு வேறாகாமையைப் பெறுகின்றது;

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿, 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍 𑌏𑌵 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌨𑍈𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌏𑌷 𑌗𑌰𑍍𑌭𑍋 𑌨 𑌹𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌿𑌟𑌕𑌾𑌦𑌿𑌵𑌤𑍍। 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌵𑌤𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌭𑍂𑌯𑌂 𑌗𑌤𑌂, 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌨 𑌹𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌬𑌾𑌧𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌸𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌨𑍀 𑌏𑌤𑌮𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍍 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌉𑌦𑌰𑍇 𑌗𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌤𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌯𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌾𑌲𑌯𑌤𑌿 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌶𑌨𑌾𑌦𑌿𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌕𑍂𑌲𑌾𑌶𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌪𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌚 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑍀 ॥ ௨ ॥

௩. 𑌸𑌾 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍋𑌽𑌗𑍍𑌰 𑌏𑌵 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌗𑍍𑌰𑍇𑌽𑌧𑌿𑌭𑌾𑌵𑌯𑌤𑌿 । 𑌸 𑌯𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌗𑍍𑌰𑍇𑌽𑌧𑌿𑌭𑌾𑌵𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾-

---

தந்தைக்கு எப்படியோ, அப்படி; முலைமுதலிய தன் அவயவம் எப்படியோ, அதுபோலவேதான் [எப்படி முதலில் சுக்லமானது தகப்பனது உடம்போடு ஒன்று யிருந்ததோ, அப்படி அது தாயினிடத்துச் சென்று அவளது உடம்போடும் ஒன்று கின்றது, முலை முதலிய உறுப்புக்கள் அவளது உடம்பொடு ஒன்று யிருத்தல்போல]. அக் காரணத்தினுல், அந்த கர்ப்பமானது தாயை உபத்திரவிக்கமாட்டாது; கிரந்திப்புண் முதலியனபோல. (அது) முலைமுதலிய தன் அவயவம் போல உடம்பாதலைப் பெற்றுள்ளமையால், ஹிம்ஸித்த வில்லை, தொந் தாவுசெய்த வில்லை என்பது பொருள். கர்ப்பவதியானவள் கணவனது ஆத்மாவைத் தன்வயிற்றினுள் புகுந்திருப்பதாகத் தெரிந்து வளர்க்கிறுள், கர்ப்பத்திற்கு விரோதமான உணவுமுதலியவற்றைத் தவிர்தலையும் நலமான உணவுமுதலியவற்றை உபயோகித்தலையும் செய்கிறவளாய்ப் பாதுகாக்கிறுள். (௨)

௩. அவள் வளர்க்கிறவளாய் வளர்க்கவேண்டியவ ளாகிறுள். ஸ்திரீ அந்த கர்ப்பத்தைச் சுமக்கிறுள். அவன் (அதனது) பிறப்பிற்கு முன்னமேயும் தொடக்கத்திலும் பின்னும் குழந்தையை வளர்க்கிறுன். அவன் எதனுல் குழந்தையை பிறப்பிற்கு முன்னும் பின்னும் வளர்க்கின்றுனே அதனுல் தன்னையே வளர்க்கிறுன், இவ்வுலகங்களின் தொட

𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌾 𑌹𑍀𑌮𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮 ॥

𑌸𑌾 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌯𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌯𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌨 𑌹𑌿 𑌉𑌪𑌕𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌕𑌾𑌰𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧 𑌉𑌪𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌤𑌂 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌧𑌾𑌰𑌣𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑌿 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌤𑌿 । 𑌅𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌅𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌏𑌵 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌏𑌵 𑌜𑌾𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌅𑌧𑌿 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌤𑌿 । 𑌸 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌯𑌤𑍍 𑌯𑌦𑌾 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌅𑌧𑌿 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌅𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌜𑌾𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 𑌏𑌵 𑌜𑌾𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌯𑌤𑍍 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍍 𑌏𑌵 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌤𑌿 ; 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌏𑌵 𑌹𑌿 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 । 𑌤𑌥𑌾 𑌹𑌿 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 “𑌪𑌤𑌿-

---

ர்ச்சிக்காக; ஏனெனில், இவ்வுலகங்கள் இவ்வாறு தொடர்ந்து வருகின்றன, அது அதற்கு இரண்டாம் பிறப்பு.

கர்ப்பமாகிய கணவனது ஆத்மாவை வளர்க்கின்ற அவளும் கணவனால் வளர்க்கவேண்டியவளாம், காப்பாற்றவேண்டியவளாம்; உலகிலே உதவி எதிருதவி இல்லாது ஒருவனுக்கு ஒருவனோடு உறவு அமைதல் இல்லையாதலின். ஸ்திரீயானவள் கர்ப்பத்தைச் சுமந்து வளர்க்கவேண்டிய கீழ்க்கூறிய முறைப்படி அந்த கர்ப்பத்தைச் சுமந்து வளர்க்கிறாள். தகப்பன் (அதனது) பிறப்பிற்கு முன்னும், பிறக்கும்பொழுதும் (அதனை வளர்க்கிறான்; பிறப்பிற்கு முந்தி ஸீமந்தம்முதலியவற்றாலும், பிறக்கும்பொழுது எளிதில் வெளிவரும்பொருட்டு மந்திரஜலப்ரோக்ஷணம் முதலியவற்றாலும் வளர்க்கிறான்.—ஆ.) பிறந்தபின்பும் தகப்பன் குழந்தையை ஜாதகர்மம் முதலியவற்றால் வளர்க்கிறான். பிறக்கும்பொழுதும் பிறந்தபின்பும் ஜாதகர்மம்முதலியவற்றால் தகப்பன் குழந்தையை வளர்க்கின்றமையால், தன்னையே வளர்க்கிறான் என்க; ஏனெனில், தகப்பனது ஆத்மாவேயன்றோ [உடம்பேயன்றோ] புத்ரவடிவமாகப் பிறக்கின்றது. அவ்வண்ணமே, “கணவன் மனைவியைப் புகு

𑌜𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌜𑌨𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌤𑌿? 𑌇𑌤𑌿 । 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇— 𑌏𑌷𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌅𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌾𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌰𑌨𑍍 𑌹𑌿 𑌇𑌮𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃, 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌯𑌦𑌿 𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌕𑍇𑌚𑌨 । 𑌏𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌏𑌵 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌹𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌇𑌮𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃, 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌾𑌯 𑌤𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌉𑌦𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌰𑍇𑌤𑍋𑌰𑍂𑌪𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 ॥ ௩ ॥

௪. 𑌸𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 । 𑌅𑌥𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑌿𑌤𑌰 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌯𑍋𑌗𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍈𑌤𑌿 𑌸 𑌇𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮 ॥

கிறான்" என்பதுமுதலாகக் கூறப்பட்டுளது. ஆகவே, எதற்காகத் தன்னைப் புத்ரவடிவாகப் பிறப்பித்து வளர்க்கின்றான்? என்றவழிக், கூறுவோம் :— இவ்வுலகங்களின் தொடர்ச்சிக்காக, அறுமைக்காக என்றபடி. மக்களைப் பிறப்பித்தல் முதலியவற்றை ஒருவரும் செய்யாராயின், இவ்வுலகங்கள் அற்றுப்போகுமன்றே. இவ்வாறு மக்களைப் பிறப்பித்தல் முதலிய செய்கைகள் அறுமையினாலன்றோ இவ்வுலகங்கள் தொடர்ச்சியாகச் செல்லுகின்றன; ஆகவே, அவை அறுமைக்காக அதனைச்செய்யவேண்டும், மோக்ஷத்திற்காக இல்லை என்பது பொருள். ஸம்ஸாரியானவன் தாயின் வயிற்றினின்று குழந்தைவடிவாக வெளிவருதல் எதுவோ அது ரேதஸ்வடிவை நோக்க இரண்டாம் பிறப்பு, இரண்டாவது நிலைமையின் வெளிப்பாடு. (௩)

மூன்றும் பிறப்பு.

௪. அவனுடைய அந்த இவ்வாத்மா நற்செய்கைகட்காக ஈடுவைக்கப்படுகின்றது. பின்பு, அவனுடைய இந்த வேறுஆத்மா செய்யவேண்டியவற்றைச் செய்ததாய் வயதுசென்றதாய் இறக்கின்றது. இது இங்கிருந்து வெளியேறுவதேயாகி மீண்டும் பிறக்கின்றது. அதுஅதற்கு மூன்றும்பிறப்பு.

அஸ்ய பிது: ஸ: அயம் புத்ராத்மா புண்யேப்ய: ஶாஸ்த்ரோக்தேப்ய: கர்மப்ய: கர்மநிஷ்பாதநாய ப்ரதிதீயதே, பிது: ஸ்தாநே பித்ரா யத் கர்தவ்யம் தத்கரணாய ப்ரதிநிதீயத இதி அர்த்த: । ததா ச ஸம்ப்ரத்திவித்யாயாம் வாஜஸநேயகே—“பித்ராऽநுஶிஷ்டோऽஹம் ப்ரஹ்மாऽஹம் யஜ்ஞ இத்யாதி ப்ரதிபத்யதே” இதி । அத அநந்தரம் புத்ரே நிவேஶ்ய ஆத்மநோ பாரம் அஸ்ய புத்ரஸ்ய இதர: அயம் ய: பிதாத்மா க்ருதக்ருத்ய: கர்தவ்யாத் ருணத்ரயாத் விமுக்த: க்ருதகர்தவ்ய: இதி அர்த்த:, வயோகத: கதவயா: ஜீர்ண: ஸந் ப்ரைதி ம்ரியதே; ஸ இத: அஸ்மாத் ப்ரயந்நேவ ஶரீரம் பரித்யஜந்நேவ த்ருணஜலூகாவத் தேஹாந்தரம் உபாததாந: கர்மசிதம்

தந்தையினுடைய அந்த இப் புத்ரனாகிய ஆத்மாவானது நூலினுள் கூறியுள்ள புண்யகர்மங்களைச் செய்யவேண்டி தகப்பனது இடத்திலே ஈடுவைக்கப்படுகின்றது, தகப்பனால் செய்யவேண்டியது எதுவோ அதனைச் செய்யும்பொருட்டு (அவனுக்கு)ப் பதிலாக வைக்கப்படுகின்றது என்றவாறு. அப்படியே, வாஜஸநேயகத்து ஸம்ப்ரத்திவித்யையினுள் [தகப்பன் தான் செய்யவேண்டியதை மகனிடத்து ஒப்புவித்தலைக் கூறும் இடத்திலே], “தந்தையினால் அறிவுறுத்தப் பெற்றவன் ‘நான் வேதம், நான் யஜ்ஞம் [நான் வேதத்தை ஓதுவேன், யஜ்ஞத்தைச் செய்வேன்]’ என்பனமுதலியவற்றை ஒப்புக்கொள்கிறான்” என(க் கூறப்பட்டுளது). தனது பாரத்தை மகனிடத்து வைத்தபின்னர், மகனுடைய வேறோர் (ஆத்மாவான) எந்த இத் தகப்பனாகிய ஆத்மாவானது செய்யவேண்டிய (தேவர்கடன், பிதிரர்கடன், முனிவர்கடன் என்னும்) மூன்று கடனையும் தப்பியதாய் வயதுசென்று தளர்ந்ததாய் இறக்கின்றதோ, அது இங்கிருந்து வெளியேறும்பொழுதேயே, உடம்பை விடும்பொழுதேயே கம்பளிப்பூச்சி போல, கர்மத்தினாலமைந்த வேறோர்உடம்பை எடுத்துக்கொண்டு (ஸ்வர்க்கத்திலாயினும் நரகத்திலாயினும் மனிதலோகத்திலாயினும்)

புந: ஜாயதே । தத் அஸ்ய ம்ருத்வா ப்ராப்தவ்யம் யத் தத் த்ருதீயம் ஜந்ம ॥

நநு ஸம்ஸாரிண: பிது: ஸகாஶாத் ரேதோரூபேண ப்ரதமம் ஜந்ம; தஸ்யைவ மாது: குமாரரூபேண த்விதீயம் ஜந்ம உக்தம் । தஸ்யைவ த்ருதீயே ஜந்மநி வக்தவ்யே, ப்ரேதஸ்ய பிது: யத் ஜந்ம தத் த்ருதீயம் இதி கதம் உச்யதே ?

நைஷ தோஷ: ; பிதாபுத்ரயோ: ஏகாத்மத்வஸ்ய விவக்ஷிதத்வாத் । ஸோऽபி புத்ர: ஸ்வபுத்ரே பாரம் நிதாய இத: ப்ரயந்நேவ புநர்ஜாயதே, யதா பிதா । தத் அந்யத்ர உக்தம் இதரத்ர அபி உக்தம் ஏவ பவதி இதி மந்யதே ஶ்ருதி: ; பிதாபுத்ரயோ: ஏகாத்மத்வாத் ॥ ச ॥

மறுபடியும் பிறக்கின்றது. இறந்தபின்பு அடையவேண்டியது எதுவோ, அது அவனுக்கு [ஸம்ஸாரிக்கு] மூன்றும் பிறப்பாம்.

(சங்கை) :— ஆயின், ஸம்ஸாரியானவன் தந்தையினிடத்தினின்று ரேதஸ்வடிவமாக (வெளிவருதல்) முதல்பிறப்பாகவும், அவனே தாயினிடத்தினின்று குழந்தைவடிவமாக (வெளிவருதல்) இரண்டாம் பிறப்பாகவும் கூறப்பட்டன. அவனுக்கே மூன்றுவது பிறப்புச் சொல்லவேண்டியிருக்க, இறக்கின்ற தந்தைக்கு (வரும்) பிறவி எதுவோ, அது மூன்றுவது [மூன்றும் பிறப்பு] என்று எப்படிச் சொல்லப்படுகின்றது ?

(ஸமாதாநம்) :— இது குற்றமன்று ; தந்தையும் மகனும் ஒரே ஆத்மாவாம் என்பது சொல்லுவான்குறிப்பாதலின். அந்த மகனும் தன் மகனிடத்து பாரத்தை வைத்துப் பின்பு இங்கிருந்து வெளியேறுகிறவனாகவே மீண்டும் பிறக்கிறான் ; தகப்பன்போல. ஓரிடத்துச் சொல்லப்பட்ட அது மற்றோரிடத்தும் சொல்லப்பட்டதாகவே ஆகின்றது எனச் சுருதி கருதுகின்றது ; தந்தையும் மகனும் ஒரே ஆத்மாவாதலின். (ச)

௫. तदुक्तमृषिणा—

गर्भे नु सन्नन्वेषामवेदमहं देवानां जनिमानि विश्वा। शतं मा पुर आयसीररक्षन्नधः श्येनो जवसा निरदीयमिति॥

गर्भ एवैतच्छयानो वामदेव एवमुवाच॥

एवं संसारानुभवप्रवृत्तोऽयं जन्ममरणप्रबन्धारूढः सर्वो लोकः संसारसमुद्रे निपतितः कथंचिद्यदा श्रुत्युक्तं विजानाति यस्यां कस्यांचिदवस्थायां, तदा एव मुक्तसर्वसंसारबन्धनः कृतकृत्यो भवति इति एतस्मिन्नर्थे ऋषिणा मन्त्रेणापि उक्तमित्याह— गर्भे नु सन् मातुः गर्भाशये एव

ஸ ம் ஸா ர க ஷ் ட மு ம், த த் து வ ஞா ன மு ம்.

௫. அது ரிஷியினால் கூறப்பட்டுளது :—

"கர்ப்பத்தினுள்ளன்றோ இருக்கின்ற நான், இந்த தேவர்களுடைய எல்லாப் பிறப்புக்களையும் கிரமமாக அறிந்திருக்கின்றேன். முன்பு, இரும்பினாலான நூறு கோட்டைகள் என்னைக் காவல்செய்தன. இப்பொழுது நான் வல்லூறு(போல) விரைவாக வெளியேவந்திருக்கிறேன்" என்பது.

வாமதேவன் கர்ப்பத்தினுள்ளேயே கிடப்பவனாய் இதனை இவ்வாறு கூறலாயினான்.

இவ்வாறு மூன்று நிலைமைத்தோற்றங்களாலும் உழன்று செல்பவனாய்ப் பிறப்பிறப்புத்தொடர்ச்சியை மாட்டிக்கொண்டுநிற்கின்ற ஒவ்வொரு ப்ராணியும் ஸம்ஸாரக்கடலினுள் வீழ்ந்ததாகி, எந்த ஓர் நிலைமையிலே ஒருவாறு ஆத்மாவைச் சுருதிகூறியபடி உணர்கின்றதோ, அப்பொழுதேயே ஸகல ஸம்ஸாரக்கட்டினின்றும் நீங்கியதாய் செய்ய வேண்டியதைச் செய்த தாகின்றது; என்ற இப் பொருள் (இங்குச் சொல்லக்கருதியது என, ஸம்ஸாரக்கடலினுள் வீழ்தலும் அதனினின்று மெய்யறிவினால் கரையேறுதலுமாகிய) அது ரிஷியினால் மந்திரத்தினுள்ளும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது என்கிறார் :—நான் தாயினுடைய

𑌸𑌨𑍍𑌨𑍁 — 𑌨𑍁 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌤𑌰𑍍𑌕𑍇 — 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾𑌪𑌰𑌿𑌪𑌾𑌕𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌏𑌷𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌗𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌨𑌿𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌅𑌨𑍁 𑌅𑌵𑍇𑌦𑌮𑍍 𑌅𑌹𑌮𑍍, 𑌅𑌹𑍋 ! 𑌅𑌨𑍁𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌶𑌤𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌂 𑌬𑌹𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌾 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌃 𑌆𑌯𑌸𑍀𑌃 𑌆𑌯𑌸𑍍𑌯𑌃 𑌲𑍋𑌹𑌮𑌯𑍍𑌯 𑌇𑌵 𑌅𑌭𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃, 𑌅𑌰𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌵𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌪𑌾𑌶𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑌨𑌾𑌤𑍍 । 𑌅𑌧𑌃 𑌅𑌥 𑌶𑍍𑌯𑍇𑌨𑌃 𑌇𑌵 𑌜𑌾𑌲𑌂 𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌵𑌸𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑍃𑌤𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑌦𑍀𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 ॥

கருப்பையினுள்ளன்றோ இருப்பவனாய், சென்ற பல பிறவிகளிலே (செய்த ஆத்மஅநாத்மஆராய்ச்சித்) தெளிவினது முதிர்ச்சியின் வலிமையினால் இந்த வாக்கு அக்நி முதலான தேவர்களுடைய எல்லாப் பிறவிகளையும் முறையே அறிந்திருக்கிறேன், ஆ! ஒழுங்காக அறிந்தவனாயிருக்கிறேன் என்பது பொருள். ["வாயினின்று வாக்கு; வாக்கினின்று அக்நி" (க - க - ச) என்பதுமுதலிய சுருதியினால் உணர்த்தப்பட்டதாய் பரம்பொருளினால் அமைக்கப்பட்டதான தேவரது பிறப்பை அறிந்தவனாயிருக்கிறேன்; உபநிஷத்துக்கள் உணர்த்துகின்ற ஆத்மஅறிவு எனக்கு இப்பொழுது கிடைத்துவிட்டது என்பது முடிந்த கருத்து.] (கர்ப்பத்தினுள்ளன்றோ என்பதனிலுள்ள) 'அன்றோ' என்பது, நினைத்தற்பொருளின்மேல் நிற்பது. நூறு - அனேகம், பல. இரும்பினாலான கோட்டைகள் (என்பதற்கு) - இரும்புமயமானவை போன்று தகர்க்கமுடியாத உடம்புகள் என்பது கருத்து. காவல்செய்தன — ஸம்ஸாரவலையைத் தப்பிப்போதலினின்றும் காத்தன. (நான் பிறந்து இறந்து உழலுதலாகிய சிறைச்சாலையினின்றும் விடுதலையையடையாவண்ணம் இவ்வுடம்புகள் என்னைக் காத்துக்கொண்டிருந்தன என்பது தேர்ந்த பொருள்.) பின்பு [இப்பொழுதோ], வல்லூறு வலையைப் பிய்த்துக்கொண்டு (வெளியே ஓடிப்போமாறு) போல, நான் ஆத்மஅறிவினாலான வன்மையினால் விரைவாக வெளியேவந்திருக்கிறேன், (அஜ்ஞானமயமான ஸம்ஸாரத்தைத் தப்பியவனாயிருக்கிறேன்).

அஹோ ! கர்ப்பே ஏவ ஶயானோ வாமதேவ: ருஷி: ஏவமுவாச ஏதத் — ॥ ௫ ॥

ஸ: ஸ ஏவம் வித்வானஸ்மாச்சரீரபேதாதூர்த்வ உத்க்ரம்யாமுஷ்மின் ஸ்வர்கே லோகே ஸர்வான்காமானாப்த்வாऽம்ருத: ஸமபவத்ஸமபவத் ॥

இதி ஐதரேயோபநிஷதி த்விதீயாத்யாயே ப்ரதம: கண்ட: ॥

இதி ஐதரேயோபநிஷதி த்விதீயோऽத்யாய: ॥

ஸ வாமதேவ: ருஷி: யதோக்தம் ஆத்மானம் ஏவம் வித்வான் அஸ்மாத் ஶரீரபேதாத் ஶரீரஸ்ய அவித்யாபரிகல்பிதஸ்ய ஆயஸவத் அநிர்பேத்யஸ்ய ஜனனமரணாத்யனேகானர்த்தஶதாவிஷ்ட-ஶரீரப்ரபந்தஸ்ய பரமாத்மஜ்ஞானாம்ருதோபயோகஜநித-வீர்யக்ருதபேதாத், ஶரீரோத்பத்திபீஜாவித்யாதிநிமித்தோபமர்த்த-ஹேதோ: ஶரீரவிநாஶாத் இதி அர்த்த:, ஊர்த்வ: ஸன் பரமாத்-

ஆச்சரியம்! வாமதேவன் என்னும் ரிஷி கர்ப்பத்தினுள்ளேயே கிடப்பவனாய் இதனை இவ்வாறு சொல்லலாயினன்! (௫)

ஸ. அவன் இவ்வாறு அறிந்தவனாய், வேண்டியவற்றையெல்லாம் (இங்கேயே) அடைந்து, இவ்வுடம்புஅழிவினாலே மேலானவனாய்க் கிளம்பி இந்த ஸ்வர்க்கலோகத்திலே சாகாதவ னாயினன், (சாகாதவ) னாயினன்.

ஐதரேயஉபநிஷத்திலே இரண்டாம் அத்தியாயத்தில் முதற்பிரிவு முற்றும்.

ஐதரேயஉபநிஷத்திலே இரண்டாம் அத்தியாயம் முடிந்தது.

[இவ்வுடம்புஅழிவினாலே - அஜ்ஞானத்தால் கற்பித்துக்கொள்ளப் பட்டு, இரும்பினாலானதுபோல் தகர்க்கவொண்ணாததாகி, பிறப்பு இறப்பு முதலிய பல நூறு தீங்குகளால் உடலமைப்பு வியாபிக்கப்பெற்ற உடம்பை, பரமாத்மாவை யுணர்தலாகிய அமிருதத்தை உபயோகித்து [குடித்து] உண்டான திண்மையைக்கொண்டு தகர்த்தலாலே; உடம்பு முளைத்தற்கு வித்தான அஜ்ஞானம்முதலிய காரணங்களை விள்ளச் செய்வதாகிய சரீரஅழிவினாலே என்றபடி. ஸ்வர்க்கலோகத்திலே — தன் ஆத்

𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌅𑌧𑍋𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌵𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌤𑌾𑌮𑌲𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌾𑌵𑌮𑍍 𑌆𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌅𑌮𑍁𑌷𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌅𑌜𑍇 𑌅𑌜𑌰𑍇 𑌅𑌮𑌰𑍇 𑌅𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌅𑌭𑌯𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌅𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌅𑌨𑌪𑌰𑍇 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌅𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌮𑍃𑌤𑍈𑌕𑌰𑌸𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑌵𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌮𑍍 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌗𑌮𑌤𑍍; 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌃 𑌸𑌮𑌭𑌵𑌤𑍍; 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌆𑌪𑍍𑌤𑌕𑌾𑌮𑌤𑌯𑌾 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍 𑌏𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌆𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 ॥

மாவான தன்ஸ்வரூபத்திலே. அந்த வாமதேவரிஷி, கீழ்க்கூறிய ஆத்மாவை இவ்வாறு உணர்ந்து சரீரமுடிவினுல் பரமாத்மாவாகி, கீழ்நிலைமையாகிய ஸம்ஸாரத்தினின்றும் மேலேகிளம்பி, அறிவினுல் விளக்கப்பட்ட மாசற்ற ஸர்வாத்மநிலையை யடைந்தவனுகி, பிறவாது மூப்பில்லாது இறப்பில்லாது சாகாது பயமில்லதாய் எல்லாம் அறிந்ததாய் முதலில்லாது இரண்டாவதில்லாது முடிவில்லாது உள்இல்லாது வெளியில்லாதுநிற்கும் கீழ்க்கூறிய அறிவான அமிருதமாகிய ஓரேரஸத்திலே விளக்கைப்போல ஒழிந்த னுற்ருன் [சுடர் அணைந்தவழி விளக்குத் தன்னையே போய்ச்சேருமாறுபோல், உடம்பு அழிந்தவழி அவன் தன்னையே, தன்ஸ்வரூபத்தையே போய்ச்சேர்ந்தான்]; தன் ஆத்மாவான தன் ஸ்வரூபத்திலே சாகாதவ னுனன். **வேண்டியவற்றை யெல்லாம் அடைந்து** - வேண்டியவற்றை ஆத்மஅறிவினுல் முன்னர் அடைந்துள்ளமையால், வேண்டியவற்றையெல்லாம் உயிர்வாழும்பொழுதேயே [ஜீவன்முக்திநிலையிலேயே] அடைந்து என்றவாறு. (குரு உபதேசித்தலும் சாஸ்திரத்தை உணர்தலும் ஆத்மாவை ஆராய்தலும் மற்றுமித் தன்மையனவும் கர்ப்பத்தில் இல்லையாயினும், இடையூறு நீங்குமளவிலே கர்ப்பத்திலும் ஞானமுண்டாத லாகும்; முந்தின ஜன்மத்தில் செய்துவைத்த இந்த ஸாதநங்களின் வலிமையினு லென்க. அவ்வண்ணமே, பாதராயண பகவான் ப்ரஹ்மஸூத்ரத்தின் ௩ - ஆம் அத்தியாயத்து ச - ஆம் பாதத்திலே ௧௬ - ஆம் அதிகரணத்தினுள் அருளிச் செய்ததையும் காண்க.)

𑌆𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌫𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍋𑌦𑌾𑌹𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍 ॥ ௩ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌐𑌤𑌰𑍇𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑍍𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇
𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌐𑌤𑌰𑍇𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑍍𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

(சாகாதவ.........ஞயினன் என) இருமுறை கூறுதல் - ஆத்ம அறிவை, பயனோடும் உதாஹரணத்தோடும் முடித்தலை எடுத்துக்காட்டும்பொருட்டு. (பயன் - மோக்ஷம். உதாஹரணம் - வாமதேவன்.) (௩)

ஐதரேயஉபநிஷத்பாஷ்யத்திலே இரண்டாம் அத்தியாயத்தில்
முதல் பிரிவு முற்றும்.

ஐதரேயஉபநிஷத்பாஷ்யத்திலே இரண்டாம் அத்தியாயம் முடிந்தது.

இரண்டாம் அத்தியாயம்.

முதல் பிரிவு.

பதவுரை.

க.

𑌅𑌯𑌂 𑌵𑍈	இவன்
𑌆𑌦𑌿𑌤𑌃	முதலில்
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇 𑌹	புருஷனிடத்து
𑌗𑌰𑍍𑌭𑌃	கர்ப்பமாக
𑌭𑌵𑌤𑌿	இருக்கிறான்;
𑌯𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍	இந்த
𑌰𑍇𑌤𑌃	சுக்லம்
𑌯𑌤𑍍	எதுவாக
(𑌭𑌵𑌤𑌿)	(இருக்கிறதோ)
(𑌤𑌤𑍍)	(அதுவாக)
(𑌭𑌵𑌤𑌿)	(இருக்கிறான்.)
𑌤𑌤𑍍	அந்த
𑌏𑌤𑌤𑍍	இது
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃	எல்லா
𑌅𑌙𑍍𑌗𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃	உறுப்புக்களினின்றும்
𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑌂	உண்டான
𑌤𑍇𑌜𑌃	ஸாரமாய்
(𑌭𑌵𑌤𑌿)	(உள்ளது.)
(𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃)	(புருஷன்)

(தத்)	(அந்த)
(ரேதஃ)	(ரேதஸாகிய)
ஆத்மாநம்	ஆத்மாவை
ஆத்மநி ஏவ	தன்னிடத்தேயே
பிபர்தி	தாங்கிக்கொண்டிருக்கிறன்;
யதா	எப்பொழுது
தத்	அதனை
ஸ்த்ரியாம்	ஸ்திரீயினிடத்து
ஸிஞ்சதி	சொரிகின்றனோ,
அத	அப்பொழுது
ஏநத்	இதனை
ஜநயதி	பிறப்பிக்கிறன்.
தத்	அது
அஸ்ய	அதனுக்கு
ப்ரதமம்	முதல்
ஜந்ம	பிறப்பு
(ஸ்யாத்)	(ஆகும்.)

உ.

யதா	எப்படி
ஸ்வம்	தன்னுடைய
அங்கம்	அவயவம்
(ஆத்மபூயம்)	(ஆத்மாவாதலை)
(கச்சதி)	(அடைகின்றதோ)
ததா	அப்படி
தத்	அது
ஸ்த்ரியாஃ	ஸ்திரீயினுடைய
ஆத்மபூயம்	ஆத்மாவாதலை
கச்சதி	அடைகின்றது.

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍	ஆதலால்
(𑌤𑌤𑍍)	(அது)
𑌏𑌨𑌾𑌂	இவளை
𑌨 𑌹𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑌿	ஹிம்ஸிக்கின்றதில்லை.
𑌸𑌾	அவள்
𑌅𑌤𑍍𑌰	இங்கே
𑌗𑌤𑌂	சென்றுள்ளதாகிய
𑌅𑌸𑍍𑌯	இவனுடைய
𑌏𑌤𑌂	இந்த
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂	ஆத்மாவை
𑌭𑌾𑌵𑌯𑌤𑌿	வளர்க்கிறாள்.
𑌸𑌾	அவள்
(𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌯)	(கர்ப்பத்தை)
𑌭𑌾𑌵𑌯𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀	வளர்க்கிறவளாய்
𑌭𑌾𑌵𑌯𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾	வளர்க்கவேண்டியவளாக
𑌭𑌵𑌤𑌿	இருக்கிறாள்.
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀	ஸ்திரீயானவள்
𑌤𑌂	அந்த
𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂	கர்ப்பத்தை
𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑌿	சுமக்கிறாள்.
𑌸𑌃	அவன்
(𑌤𑌸𑍍𑌯)	(அதனது)
𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌃	பிறப்பிற்கு
𑌅𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌏𑌵	முன்னமே(யும்)
𑌅𑌗𑍍𑌰𑍇	ஆரம்பத்தி(லும்)
𑌅𑌧𑌿	பின்(னும்)
𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌂	குழந்தையை
𑌭𑌾𑌵𑌯𑌤𑌿	வளர்க்கிறான்.

௩.

𑌸𑌃	அவன்
𑌯𑌤𑍍	எதனால்
𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌂	குழந்தையை
𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌃	பிறப்பிற்கு
𑌅𑌗𑍍𑌰𑍇	முன்னும்
𑌅𑌧𑌿	பின்னும்
𑌭𑌾𑌵𑌯𑌤𑌿	வளர்க்கின்றானோ
𑌤𑌤𑍍	அதனால்
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌏𑌵	தன்னையே
𑌭𑌾𑌵𑌯𑌤𑌿	வளர்க்கிறான்
𑌏𑌷𑌾𑌂	இந்த
𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂	உலகங்களுடைய
𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑍍𑌯𑍈	தொடர்ச்சிக்காக.
𑌹𑌿	ஏனெனில்
𑌏𑌤𑍇	இந்த
𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃	உலகங்கள்
𑌏𑌵𑌂	இவ்வாறு
𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌾𑌃	தொடர்ந்துவருகின்றன.
𑌤𑌤𑍍	அது
𑌅𑌸𑍍𑌯	அதற்கு
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂	இரண்டாவது
𑌜𑌨𑍍𑌮	பிறப்பு
(𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍)	(ஆகும்.)

௪.

𑌅𑌸𑍍𑌯	அவனுடைய
𑌸𑌃	அந்த
𑌅𑌯𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾	இவ்வாத்மா

𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍈𑌃	புண்யமான
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃	கர்மங்கட்காக
𑌆𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇	ஈடுவைக்கப்படுகின்றது.
𑌅𑌥	பின்பு
𑌅𑌸𑍍𑌯	அவனுடைய
𑌅𑌯𑌂	இந்த
𑌇𑌤𑌰𑌃	வேறு
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾	ஆத்மா
𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌃	செய்யவேண்டியதைச்செய்ததாய்
𑌵𑌯𑍋𑌗𑌤𑌃	வயதுசென்றதாய்
𑌪𑍍𑌰𑍈𑌤𑌿	இறக்கின்றது.
𑌸𑌃	அது
𑌇𑌤𑌃	இங்கிருந்து
𑌪𑍍𑌰𑌯𑌨𑍍 𑌏𑌵	வெளியேறுவதேயாய்
𑌪𑍁𑌨𑌃	மீளவும்
𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇	பிறக்கின்றது.
𑌤𑌤𑍍	அது
𑌅𑌸𑍍𑌯	அதற்கு
𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌂	மூன்றாவது
𑌜𑌨𑍍𑌮	பிறப்பு
(𑌭𑌵𑌤𑌿)	(ஆகும்.)

௫.

𑌤𑌤𑍍	அது
𑌋𑌷𑌿𑌣𑌾	ரிஷியினால்
𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂	கூறப்பட்டிருக்கின்றது :
𑌗𑌰𑍍𑌭𑍇 𑌨𑍁	கர்ப்பத்திலுள்ளன்றோ
𑌸𑌨𑍍	இருக்கின்ற
𑌅𑌹𑌂	நான்

ஏஷாம்	இந்த
தேவாநாம்	தேவர்களுடைய
விஶ்வா	எல்லா
ஜநிமாநி	பிறவிகளையும்
அநு	முறையே
அவேதம்	அறிந்திருக்கின்றேன்.
அயஃ	கீழே
ஆயஸீஃ	இரும்பினாலான
ஶதம்	நூறு
புரஃ	கோட்டைகள்
மா	என்னை
அரக்ஷந்	காத்தன.
அயஃ	பின்பு
(அஹம்)	(நான்)
ஶ்யேநஃ (இவ)	வல்லூறு (போல)
ஜவஸா	விரைவாக
நிரதீயம்	வெளிவந்திருக்கிறேன்
இதி	என்பது.
கர்பே ஏவ	கர்ப்பத்தினுள்ளேயே
ஶயாநஃ	கிடக்கின்ற
வாமதேவஃ	வாமதேவன்
ஏதத்	இதனை
ஏவம்	இவ்வாறு
உவாச	சொன்னான்.

அயஃ என்பதை - மத்யதீபிகாமுறைமையினால், முந்தின வாக்யத்தோடும் பிந்தின வாக்யத்தோடும் ஒட்டுக.

௬.

ஸஃ	அவன்
ஏவம்	இவ்வாறு

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍	அறிந்தவனாய்
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍	எல்லா
𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍	விருப்பங்களையும்
(𑌇𑌹 𑌸𑌰𑍍𑌵)	(இங்கேயே)
𑌆𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾	அடைந்து
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍	இந்த
𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍	தேகநாசத்தினாலே
𑌉𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌃	மேலானவனாய்
𑌉𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯	கிளம்பி
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍	இந்த
𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍇	ஸ்வர்க்கமாகிய
𑌲𑍋𑌕𑍇	உலகிலே
𑌅𑌮𑍃𑌤𑌃	சாகாதவனாக
𑌸𑌮𑌭𑌵𑌤𑍍	ஆனான்
𑌸𑌮𑌭𑌵𑌤𑍍	ஆனான்.

𑌅𑌥

𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑋼𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

---

௧. 𑌓𑌮𑍍 । 𑌕𑋼𑌽𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌯𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌮𑌹𑍇 𑌕𑌤𑌰𑌃 𑌸 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 । 𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌜𑌿𑌘𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍁 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍁 𑌚 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌧𑌨𑌕𑍃𑌤𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌾𑌵𑌫𑌲𑌾𑌵𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌾𑌮-𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌰𑌂𑌪𑌰𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌚𑌾𑌵𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂

மூன்றும் அத்தியாயம்.

முதல் பிரிவு.

ஆத்ம ஆராய்ச்சி.

க. ஓம். இந்த ஆத்மா யார் என நாம் தொழுகின்றோம்? அந்த ஆத்மா, இரண்டனுள் யார்? (ஒருவன்) எதனால் பார்க்கின்றானோ (அதுவா?) அல்லது எதனால் கேட்கின்றானோ (அதுவா?) அல்லது எதனால் நாற்றங்களை முகர்கின்றானோ (அதுவா?) அல்லது எதனால் வார்த்தையைப் பேசுகின்றானோ (அதுவா?) அல்லது எதனால் இனியதையும் இனியதல்லாததையும் உணர்கின்றானோ (அதுவா?)

! *ப்ரஹ்மத்தை உணர்வதனாலாகும் ஸர்வாத்மநிலை என்னும்பயனைப் பெறுதலானது வாமதேவன்முதலிய ஆசார்யபரம்பரையினாலே சுருதியுடன் விளக்கப்பட்டு, ப்ரஹ்மஞானிகூட்டத்திலே மிகப் பிரஸித்*

ப்³ரஹ்மவித்³ப்⁴ய: அவக³தப்³ரஹ்மவிஷயா: உபஸந்நா முமுக்ஷவோ ப்³ராஹ்மணா அது⁴நாதநா ப்³ரஹ்ம ஜிஜ்ஞாஸவ: அநித்யாத் ஸாத்⁴யஸாத⁴நலக்ஷணாத் ஸம்ஸாராத் ஆஜீவபா⁴வாத் வ்யாவிவ்ருத்தவ: விசாரயந்த: அந்யோந்யம் ப்ருச்ச²ந்தி க: அயம் ஆத்மா இதி । கத²ம்?—யம் ஆத்மாநம் அயம் ஆத்மா இதி ஸாக்ஷாத் வயம் உபாஸ்மஹே, க: ஸ ஆத்மா? இதி । யம் ச ஆத்மாநம் அயம் ஆத்மா இதி ஸாக்ஷாத் உபாஸீந: வாமதே³வ: அம்ருத: ஸம்வ்ருத்த:, தம் ஏவ வயம் உபாஸ்மஹே; கோ நு க²லு ஸ ஆத்மா? இதி । ஏவம் ஜிஜ்ஞாஸாபூர்வம் அந்யோந்யம் ப்ருஷ்டவத்³ப்⁴ய: அதிக்ராந்தவிஶேஷவிஷயஶ்ருதிஸம்ஸ்காரஜநிதா ஸ்ம்ருதி: அஜாயத "தம் ப்ரபதா³ப்⁴யாம் ப்ராபத்³யத ப்³ரஹ்ம இமம் புருஷம் । ஸ ஏதம் ஏவ

தமாயிருத்தலைத் தெரிந்துவைத்த முமுக்ஷுக்களான இப்பொழுதுள்ள ப்ராஹ்மணர்கள், ப்ரஹ்மத்தை ஆராயவேண்டியவராய், பயனும் கருவியுமாகி ஜீவத்தன்மைபொருந்திநிற்கும் அநித்யமான ஸம்ஸாரத்தினின்றும் திரும்ப[அதனை விட்டிட]க் கருதி (உண்மையினை) ஆலோசிப்பவராய், "இந்த ஆத்மா யார்?" என ஒருவரையொருவர் வினவுகின்றார்கள்.— எப்படி?— எந்த ஆத்மாவை, இந்த ஆத்மா என நாம் நேரே தொழுகின்றோமோ அந்த ஆத்மா யார்? என்பது. (இங்கே, தொழுதலாவது - இடையறாது கருத்தொடு வியவகரித்தல். 'நான் போகிறேன், நான் வருகிறேன், நான் உட்காருகிறேன், நான் உண்கிறேன், நான் உடுக்கிறேன், நான் உறங்குகிறேன்; இது என் உடம்பு, இது என் வீடு, இது என் மாடு' என இவ்வாறு இடையறாது ஆதரவொடு ஆத்மாவை வழங்குதல் உலகில் காணப்படுகின்றது. அந்த இதுவே இங்கு தொழுதலாக உபசரிக்கப்பட்டது. இங்ஙனம் நம்மனோரால் தொழப்படுகின்ற ஆத்மா யார்? என்பது.) அன்றியும், எந்த ஆத்மாவை, இந்த ஆத்மா என நேரே தொழுத வாமதேவன் சாகாதவனானனே, அதனையே நாமும் தொழுகின்றோம். அந்த ஆத்மா யாரோ? என்பது. இப்படி ஆராய்ச்சியுற்றுப் ஒருவரையொருவர் வினவிக்கொண்டிருப்பவர்க்கு - "ப்ரஹ்மமானது [ப்ராண

𑌸𑍀𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌾𑌰𑍍𑌯𑍈𑌤𑌯𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤 । 𑌸 𑌏𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍀 𑌇𑌤𑌰𑍇𑌤𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌕𑍂𑌲𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑍇𑌦𑍇” 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑍇 𑌚 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌗𑍋𑌚𑌰𑍇 । 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑌰𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌉𑌪𑌾𑌸𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 । 𑌯𑌃 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌉𑌪𑌾𑌸𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌃 𑌸𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾? 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌨𑌿𑌰𑍍𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛𑍁𑌃 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 ॥

𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌣𑌾𑌸𑍍𑌪𑌦𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾 𑌮𑌤𑌿𑌃 𑌅𑌭𑍂𑌤𑍍 । 𑌕𑌥𑌮𑍍?— 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑍀 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌉𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇,— 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌭𑍇𑌦𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌕𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌯𑍇𑌨 𑌉𑌪𑌲𑌭𑌤𑍇, 𑌯𑌃 𑌚 𑌏𑌕 𑌉𑌪𑌲𑌭𑌤𑍇 𑌕𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑌵𑌿𑌷𑌯𑌸𑍍𑌮𑍃-

---

னது] அந்த இவ்வுடம்பினுள் இரண்டுகால்நுனிகளின்வழியாகப் புகுந்தது. அவன் இதே உச்சியைப் பிளந்து, இவ்வாசல்வழியாக (உள்ளே) புகுந்தான் (க - ந - கஉ). இங்கு இரண்டு ப்ரஹ்மங்களும் [ப்ராணனும் ஆத்மாவும்] ஒன்றற்கொன்று எதிர்முகமாக இதே உடம்பினுள் புகுந்துள்ளன” என, சென்ற விசேஷங்களை [உடம்பினுள் புகுந்தனவாகக் கீழ்க்கூறிய ப்ராணனையும் ஆத்மாவையும்] பற்றியதாய் (மனத்திலுள்ளே முன் கேட்டுவைத்த) சுருதிகளின் பதிவினாலே உண்டான நினைவு வந்தது. அவையிரண்டும் இவ்வுடம்பினது ஆத்மாவா யுள்ளவை. அவ்விரண்டனுள், எதாவதொன்று தொழக்கூடிய ஆத்மாவா யிருக்கவேண்டும். இங்கே தொழவேண்டியஆத்மா எதுவோ அது யாது? எனச் சிறப்பாகத்தெளியும்பொருட்டு [அவ்விரண்டனுள், தொழவேண்டியது இன்னது என்று குறிப்பிட்டு நிர்ணயிக்கும்பொருட்டு] ஆராய்ச்சிசெய்கிறவராய், மீளவும் ஒருவரையொருவர் (அந்த ஆத்மா, இரண்டனுள் யார்? என) வினவலாயினர்.

மீண்டும் ஆராய்ச்சிசெய்கின்ற அவர்கட்கு, ஆராய்ச்சிக்குஇடமான (ப்ராணனையும் ஆத்மாவையும்) பற்றி விசேஷமான நிச்சய முண்டாயிற்று.—எப்படி?— பல வேற்றுமையினால் வேறுபட்ட எந்தக் கருவியினால் (ஒருவன்) உணர்கின்றானோ (அது ஒன்று); அன்றியும், வேறோர்கருவியினால் உணரப்பட்ட விஷயத்தை நினைவுகூர்தலால் ஒன்

விப்ரதிபத்திநிராஸ: । தத்ர ந தாவத் யேந உபலபதே ஸ ஆத்மா பவிதுமர்ஹதி ॥

கேந வாயம் உபலபதே? இதி ॥

உச்யதே—

யேந வா சக்ஷுர்பூதேந ரூபம் பஶ்யதி; யேந வா

றாயுள்ள எது உணர்கின்றதோ (அஃது ஒன்று. ஆக இவ்)விரண்டு பொருள்களும் இவ்வுடம்பினுள் காணப்படுகின்றன. (இங்குக் குறிக்கப்பட்ட ப்ராணனாவது - பலவிடிவினவான கண் காது முதலிய கருவிகளின் சேர்க்கையாம். 'நான் கண்ணால் காண்கிறேன்,' 'செவியால் கேட்கிறேன்,' 'மூக்கால் முகர்கிறேன்' என்பனபோன்றவிடத்துக் கண்முதலியன உணர்தற்கருவியாயும் பலவாயும் உள்ளன; உணரும் பொருளோ ஒன்றாயுளது. எங்ஙனமெனில்,— மிக்கு அழகிய விசித்திரமான சித்திரத்தை முன்பு கண்ணால்கண்டவன், பின்பு கண்பிடுங்கப்பட்டவழி 'நான் அந்த விசித்திரமான சித்திரத்தைப் பார்த்தேன்' என நினைவுகூர்கின்றான். அவ்வண்ணமே, ஒருவன் 'எந்த நான் நேற்று இராமனைக் கண்டேனோ அந்த நானே இப்பொழுது கிருஷ்ணனைத் தொடுகின்றேன்' என நினைவுகூர்கின்றான். இராமனைக் கண்டபொருளும் கிருஷ்ணனைத் தொட்டபொருளும் வெவ்வேறாயிருக்குமளவிலே, இராமனைக் காண்டலும் கிருஷ்ணனைத் தொடுதலுமாகிய இரண்டனையும் நினைவுகூர்தல் நிகழாது; ஒருவன் அநுபவித்ததை வேறொருவன் நினைவுகூர்தலென்பதைக் காணாமையின். ஆகவே, ஒருவன் தன் உடம்பினுள் காண்கின்ற உணர்தற்கருவியும் உணரும்பொருளுமாகிய) அவற்றுள்,— எதனால் உணர்கின்றானோ அது ஆத்மாவாதல் அமையவேமாட்டாது. (மற்று, பரிசேஷப்பிரமாணத்தால், உணரும்பொருளே ஆத்மாவாம் என்க.)

(வினா) :— இனி, (ஒருவன்) எதனால் உணர்கின்றான்? என்பது.

(விடை) :— கூறுவோம் :

கண்ணாகிய எதனால் (ஒருவன்) உருவத்தைக் காண்கின்றானோ;

𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑍈𑌤𑍇𑌨 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌮𑍍 ; 𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨𑍈-𑌤𑍇𑌨 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍 𑌆𑌜𑌿𑌘𑍍𑌰𑌤𑌿 ; 𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌕𑌰𑌣𑍇𑌨𑍈𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌚𑌂 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌗𑍌𑌃 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂, 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌅𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌇𑌤𑌿 𑌚 ; 𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌯𑍈𑌤𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍁 𑌚 𑌅𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍁 𑌚 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௧ ॥

𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌤𑌤𑍍 𑌏𑌵 𑌏𑌕𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌧𑌾 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌕𑌰𑌣𑌮𑍍? 𑌇𑌤𑌿 ; 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

௨. 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌦𑍍𑌧𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌮𑌨𑌶𑍍𑌚𑍈𑌤𑌤𑍍 ॥

𑌯𑌤𑍍 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 "𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌰𑍇𑌤𑍋 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍇𑌤𑍋 𑌮𑌨𑍋 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌆𑌪𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌮𑌨𑌸𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾𑌃," 𑌤𑌤𑍍 𑌏𑌵 𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌮𑌨𑌃 𑌚 ; 𑌏𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌧𑌾 । 𑌏𑌤𑍇𑌨 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑍇𑌨

அல்லது, செவியாகிய எதனால் ஓசையினைக் கேட்கின்றானோ; அல்லது, மூக்காகிய எதனால் நாற்றங்களை முகர்கின்றானோ; அல்லது, வாக்குஇந்திரியமாகிய எதனால் ஆ குதிரை என்கின்ற இவைபோன்ற பெயராகிய வார்த்தையைப் பேசுகின்றானோ, நன்று எனவும் தீது எனவும் சொல்லுகின்றானோ; அல்லது, நாக்காகிய எதனால் இனியதையும் இனியதல்லாததையும் ருசிபார்க்கின்றானோ; (அந்த இவ்விந்திரியங்களாகிய கருவியினால் உணர்கின்றான்) என்பது.

ஒன்றாகவேஇருந்து பலபடி வேறுபட்ட அக் கருவி யாது? என்பது.— கூறுவோம்:

௨. இந்த ஹிருதயமும் மனமும் எதுவோ, (அந்த) இது.

"ப்ராணிகளின் ஸாரம் ஹிருதயம்; ஹிருதயத்தின் ஸாரம் மனம்; மனத்தால் ஜலமும் வருணனும் படைக்கப்பட்டார்கள்; ஹிருதயத்தினின்று மனம்; மனத்தினின்று சந்திரன்" (என) எது முன்னர்க் கூறப்பட்டதோ, அதுவே இந்த ஹிருதயமும் மனமு மாம்; ஒன்றான இது பலவாறாக உள்ளது. கண்ணுகிறிற்கும் அகக்கருவியா

ஹநேந வக்ஷுஷா-ரூபாணி பஶ்யதி ஶ்ரோத்ரேண ஶப்தாந் ஶ்ருணோதி க்ராணேந கந்தாந் ஜிக்ரதி வாசா வததி ஜிஹ்வயா ரஸாந் விஜாநாதி மநஸா ஸங்கல்பயதி ஹ்ருதயேந அத்யவஸ்யதி ॥

தஸ்மாத் ஸர்வகரணவிஷயவ்யாபாரகம் ஏகம் இதம் கரணம் ஸர்வோபலப்தௌ உபலப்தே: । ததா ச கௌஷீதகிநாம் — "ப்ரஜ்ஞயா வாசம் ஸமாருஹ்ய வாசா ஸர்வாணி நாமாந்யாப்நோதி ப்ரஜ்ஞயா சக்ஷு: ஸமாருஹ்ய சக்ஷுஷா ஸர்வாணி ரூபாண்யாப்நோதி" இத்யாதி; வாஜஸநேயகே ச — "மநஸா ஹ்யேவ பஶ்யதி மநஸா ஶ்ருணோதி", "ஹ்ருதயேந ஹி ரூபாணி ஜாநாதி" இத்யாதி । தஸ்மாத் ஹ்ருதயமேநா-

---

கிய இஃதொன்றனலே (ஒருவன்) உருவத்தைப் பார்க்கிறன் : செவியாகிநிற்கும் அகக்கருவியாகிய இஃதொன்றனலே (ஓசையைக்) கேட்கிறன் : மூக்காகிநிற்கும் அகக்கருவியாகிய இஃதொன்றனலே (நாற்றங்களை) முகர்கிறன் : வாக்காகிநிற்கும் அகக்கருவியாகிய இஃதொன்றனலே (வார்த்தையைப்) பேசுகிறன் : நாக்காகிநிற்கும் அகக்கருவியாகிய இஃதொன்றனலே ருசிபார்க்கிறன் : தானேஎண்ணவடிவிற்றன மனமாகிநிற்கும் அகக்கருவியாகிய இஃதொன்றனலே எண்ணுகிறன் : ஹிருதயவடிவிற்றகிநிற்கும் அகக்கருவியாகிய இஃதொன்றனலே நிச்சயிக்கிறன்.

ஆதலின், எல்லாக் கருவிகளையும் விஷயங்களையும் (தனது) செயலாகக்கொண்ட இந்த ஓர் கருவியானது, உணரும்பொருள் எல்லாவற்றையும் உணர்தற்கு (ஸாதநமாம்). அவ்வாறே, "புத்தியினல் வாக்கை ஏறி, வாக்கினல் எல்லாப்பெயர்களையும் பெறுகின்றது ; புத்தியினல் கண்ணை ஏறி, கண்ணினல் எல்லா உருவங்களையும் பெறுகின்றது" (கௌஷீ - ௩ - ௬) என்பதுமுதலியன கௌஷீதகியாருடைய (சுருதியாம் ; இதற்குஇணங்க) வாஜஸநேயகத்திலுள்ளும் "மனத்தினலேயே பார்க்கிறன், மனத்தினல் கேட்கிறன்" (ப்ரு - ௧ - ௫ - ௩ ; மைத்ரீ - ௬ - ௩0), "ஹிருதயத்தினலன்றே உருவங்களை உணர்கின்

ப்ராணஸ்ய ஸர்வோபலப்திகாரணத்வம் ப்ரஸித்தம். ததா ச ப்ராண: ; "யோ வை ப்ராண: ஸா ப்ரஜ்ஞா யா வை ப்ரஜ்ஞா ஸ ப்ராண:" இதி ப்ராஹ்மணம். 'கரணஸம்ஹதிரூபஶ்ச ப்ராண:' இதி அவோசாம ப்ராணஸம்வாதாதௌ ॥

தஸ்மாத் யத் ப்ரபதாப்யாம் ப்ராபத்யத ப்ரஹ்ம உபலப்து: உபலப்திகரணத்வேன குணபூதத்வாத், ந ஸ தத் வஸ்து ப்ரஹ்மோபாஸ்யாத்மா பவிதுமர்ஹதி ॥

தஸ்மாத் பாரிஶேஷ்யாத்— யஸ்ய உபலப்து: உபலப்த்யர்தா: ஏதஸ்ய ஹ்ருதயஸ்ய மனோரூபஸ்ய கரணஸ்ய வ்ருத்தய: வக்ஷ்யமாணா:, ஸ உபலப்தா உபாஸ்ய: ஆத்மா ந: பவிதுமர்ஹதி இதி நிஶ்சயம் க்ருதவந்த: ॥ ௨ ॥

றுன்" (ப்ரு - ௩ - ௯ - ௨0) என்பனமுதலியன (கூறப்பட்டுள்ளன). ஆதலின், 'ஹ்ருதயம்' 'மனம்' எனப்படுவது யாவற்றையும் உணர்தற்குக் கருவியாம் என (யாவர்க்கும்)தெரிந்துளது. ப்ராணனும் அவ்வடிவிற்றும் [ஹ்ருதயமென்னும் அகக்கரணவடிவிற்றும்] ; "எதுவே ப்ராணனோ, அது புத்தியாம்; எதுவே புத்தியோ, அது ப்ராணனும்" (கௌஷீ - ௩ - ௩) என்பது ப்ராஹ்மணம். அன்றியும், "ப்ராணனென்பது இந்திரியத்தொகுதியாம்" என ப்ராணஸம்வாதம் (ப்ரு - ௬ - க - ௧௩) முதலியவற்றினுள் கூறியுள்ளோம்.

ஆகவே,— எது இரண்டுகால்நுனிகளின்வழியாக (உடம்பினுள்) புகுந்ததோ அந்த ப்ரஹ்மமானது அறியும்பொருளுக்கு அறிதற்கருவியாகித் துணையாகநிற்றலின், அப் பொருளாக ப்ரஹ்மமாகத் தொழவேண்டிய [அறியவேண்டிய] ஆத்மாவாக இருக்கவேமுடியாது.

ஆகவே பரிசேஷப்ரமாணத்தினால்,— ஹ்ருதயமாகிய மனம் என்னும் இந்த அகக்கரணத்தினுடைய இனிக்கூறப்படும் (௩ - க - ௩) வ்ருத்திகள் எந்த உணரும்பொருளினுடைய உணர்ச்சிக்கு ஆகின்றனவோ, அந்த உணரும்பொருளே நம்மால் தொழவேண்டிய ஆத்மாவாக இருத்தல்வேண்டும். என (விவேகிகள்) நிர்ணயித்தார்கள். (௨)

𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌉𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌯𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑍋 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌵𑌿𑌷𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌃, 𑌤𑌾 𑌇𑌮𑌾 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇—

௫. 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌮𑍇𑌧𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌧𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌨𑍀𑌷𑌾 𑌜𑍂𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌰𑌸𑍁𑌃 𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌵𑌶 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑍍𑌯𑍇𑌵𑍈𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌮𑌧𑍇𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥

𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌭𑌾𑌵𑌃 । 𑌆𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌜𑍍𑌞𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌭𑌾𑌵𑌃 । 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌲𑌾𑌦𑌿𑌪𑌰𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌤𑌾 । 𑌮𑍇𑌧𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌧𑌾𑌰𑌣𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌷𑌯𑍋𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑌿𑌃 । 𑌧𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌧𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍, 𑌅𑌵𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌯𑌯𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌨𑌂 𑌭𑌵-

---

அந்த அகக்கரணமாகிய உபாதியிலேயுள்ளதாய் அறிவுவடிவிற்றான பிரஹ்மமாகிய உணரும்பொருளினுடைய உணர்ச்சிக்கு ஆகின்ற எந்த அகக்கரணவ்ருத்திகள் புறத்திலும் அகத்திலுமுள்ள பொருள்களைப் பற்றிநிற்கின்றனவோ, அந்த இவ்(வகக்கரணவ்ருத்திகள்) கூறப்படுகின்றன :

௫. ஸம்ஜ்ஞாநம், ஆஜ்ஞாநம், விஜ்ஞாநம், ப்ரஜ்ஞாநம், மேதை, பார்வை, உறுதி, மதி, மநீஷை, துயரம், நினைவு, எண்ணம், துணிபு, திறமை, காமம், வசம் என்ற இந்த எல்லாமே ப்ரஜ்ஞாநத்தின் பெயர்களாய் உள்ளன.

ஸம்ஜ்ஞாநமாவது நன்கு உணர்தல், சேதநத்தன்மை. ஆஜ்ஞாநமாவது கட்டளை, ஆளுந்தன்மை. விஜ்ஞாநமாவது கலைமுதலானவற்றின் அறிவு[அறுபத்துநான்கு கலை முதலியவற்றாலாகும் உலகஅறிவு.—ஆ.]. ப்ரஜ்ஞாநமாவது தெரிதல், தெரிந்தவனுதல்[தற்காலத்துத் தோன்றும் ப்ரதிபை.—ஆ.]. மேதையாவது நூலை மனத்தினுள் அமைத்துக்கொள்வதிலே வல்லமை. பார்வையாவது இந்திரியங்களின்வழியாக எல்லாப் பொருள்களையும் உணர்தல். அயர்ந்துகிடக்கும் உடம்பையும் இந்திரியங்களையும் எதனால் தாங்குதலாகின்றதோ, (அந்த அகக்கரண

𑌤𑌿; 𑌯𑌯𑌾 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑌿 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌮𑌤𑌿𑌃 𑌮𑌨𑌨𑌮𑍍; 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌜𑍂𑌤𑌿𑌃 𑌵𑍇𑌦𑌨𑌾 𑌰𑍋𑌗𑌾𑌦𑌿𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌃 । 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌮𑍍 । 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑍍 । 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌃 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌃 । 𑌅𑌸𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌨𑌾𑌦𑌿𑌜𑍀𑌵𑌨𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 । 𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌅𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾 । 𑌵𑌶𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌭𑌿𑌲𑌾𑌷𑌃 । 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌪𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑍁𑌃 𑌉𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍, 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌉𑌪𑌾𑌧𑌿𑌭𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌤𑌦𑍁𑌪𑌾𑌧𑌿𑌜𑌨𑌿𑌤𑌗𑍁𑌣𑌨𑌾𑌮𑌧𑍇𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌏𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌪𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌮𑌧𑍇𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿, 𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃

வ்ருத்தி) உறுதி என்பது; 'உறுதியினலன்றோ (ப்ராணிகள்) உடம்பைத் தாங்குகின்றன' என்று (ஜனங்கள்) கூறுகிறார்கள். மதியாவது நினைத்தல்[அரசன்கார்யம் முதலியவற்றை ஆலோசித்தல்.—வி.]. மநீஷையாவது அதிலே ஸ்வதந்திரமாயிருத்தல்[அக்கார்யங்களை ஸ்வதந்திரமாய் ஆலோசித்தல்].' துயரமாவது பிணிமுதலியவற்றால் மனத்திற்குத் துன்பமுடைமை. நினைவாவது (அநுபவித்ததை) நினைவுகூர்தல். எண்ணமாவது உருவம்முதலியவற்றை வெண்மையாக கருமையாக இன்னுமிவைபோன்றவையாகச் செவ்வனேகொள்ளுதல். துணிபாவது ('அவச்யம் செய்வேன்' என்னும்) நிச்சயம். திறமையாவது மூச்சுவிடுதல்முதலான வாழ்க்கையைக் கொண்டுசெலுத்தல்காரணமாகவரும் பிழைப்புத்தொழில். காமமாவது எதிரில்இல்லாத பொருளை விரும்புதல், அவாவுதல். வசமாவது ஸ்திரீயின்சேர்க்கை முதலியவற்றை வேண்டுதல். இத்தன்மையனமுதலான அகக்கரணவ்ருத்திகள் அறிவுமாத்திரமான உணரும்பொருளினுடைய உணர்ச்சிக்குக் கருவியாயிருத்தலின், தனிஅறிவாகிய ப்ரஹ்மத்தின் உபாதிகளாய் அவ்வுபாதிகளாலான வடிவின் பெயர்களாய் உள்ளன. (ஆகவே, உபசாரவழக்கினுலே) ஸம்ஜ்ஞானம்முதலிய இந்த(வ்ருத்திகள்)எல்லாமே, அறிவுமாத்திரமான ப்ரஜ்ஞானத்தின்[தனிஆத்மாவின்] பெயர்களாகின்றன; தாமே நேராக

ஸாக்ஷாத் । தயா ச உக்தம்— "ப்ராணந்நேவ ப்ராணோ நாம ஭வதி" இத்யாதி ॥ ௩ ॥

௪. ஏஷ ப்ரஹ்மைஷ இந்த்ர ஏஷ ப்ரஜாபதிரேதே ஸர்வே தேவா இமானி ச பஞ்ச மஹாபூதானி ப்ருதிவீ வாயுராகாஶ ஆபோ ஜ்யோதீம்ஷீத்யேதானீமானி ச க்ஷுத்ரமிஶ்ராணீவ । பீஜானீதராணி சேதராணி சாண்டஜானி ச ஜாருஜானி ச ஸ்வேதஜானி சோத்பிஜ்ஜானி சாஶ்வா காவ: புருஷா ஹஸ்தினோ யத்கிஞ்சேதம் ப்ராணி ஜங்கமம் ச பதத்-

அல்ல. அவ்வண்ணமே, "(ஆத்மா) மூச்சுவிடுகின்றதேயாகி ப்ராணன் என்னும் பெயரை யுடையதாகின்றது" (ப்ரு - ௧ - ௪ - ௭) எனவும் பிறவும் கூறப்பட்டுள்ளன. (௩)

(இவ்வாறு, "எதனுல் பார்க்கின்றுமோ" [௩ - ௧ - ௧] என்பதுமுதலாக "பெயர்களாய் உள்ளன" [௩ - ௧ - ௩] என்பதுஈறுகவுள்ள நூலினுல் - 'எல்லா இந்திரியங்கட்கும் அவற்றினது வ்ருத்திகட்கும் வேறுய்த் தானேவிளங்குவதாய் ஸகலத்திற்கும் ஸாக்ஷியாய் எல்லா வ்ருத்திகளோடும் தொடர்ந்துநிற்பது ஒரே ஆத்மா' எனச் சோதனை செய்யப் பட்டது. இனி, இவ்வாறு சோதிக்கப்பட்ட ஆத்மா உடம்புதோறும் வெவ்வேறுதலை விலக்கும்பொருட்டு, "இது ப்ரஹ்மா, இது இந்திரன்" [௩ - ௧ - ௪] எனத்தொடங்கும் வாக்கியம் எழுகின்றது :—ஆ.)

௪. இது ப்ரஹ்மா, இது இந்திரன், இது ப்ரஜாபதி, (இது) இந்த எல்லா தேவர்கள்.

ப்ரஹ்ம ஆராய்ச்சி.

இனி, இந்த மகாபூதங்கள் ஐந்து : இவை, நிலம் வாயு ஆகாசம் நீர் நெருப்பு என்பன. அன்றியும், இவை அற்பங்களோடுகூடியவையாய் விதையா(யுள்ளன. இவ் விதைகள்) வெவ்வேறனவை : முட்டையிற் பிறப்பவை, பையிற் பிறப்பவை, வியர்வையிற் பிறப்பவை, (நிலத்தைப்)பிளந்து பிறப்பவை, குதிரைகள், ஆக்கள், மனிதர்கள், யானைகள், இன்னும் எது இந்த ஜந்துவோ ஜங்கமமோ பறவையோ, மற்றும் எது ஸ்தாவரமோ— அஃதெல்லாம் அறிவை நேத்ரமாகவுடையது,

𑌤𑍍𑌰 𑌚 𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 ॥

𑌸 𑌏𑌷 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌰𑍂𑌪 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌅𑌪𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌵𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌜𑌲𑌭𑍇𑌦𑌗𑌤𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌵𑌤𑍍, 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 । 𑌏𑌷 𑌏𑌵 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍍; 𑌦𑍇𑌵𑌰𑌾𑌜𑍋 𑌵𑌾 । 𑌏𑌷 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃; 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌜𑌃 𑌶𑌰𑍀𑌰𑍀, 𑌯𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌖𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑍇𑌦𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌃, 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌏𑌷 𑌏𑌵 । 𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌏𑌤𑍇 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌏𑌷 𑌏𑌵 ॥

அறிவிலே தங்கியுளது. ஜகத்து அறிவையே நேத்ரமாகக்கொண்டது. அறிவென்பது தங்குமிடம்.

ஆத்மாவும் ப்ரஹ்மமும் ஒரேபொருள்.

அறிவென்பது ப்ரஹ்மம்.

ஆத்மஆராய்ச்சியின் தொடர்ச்சி.

இது - அறிவுவடிவிற்றான ஆத்மா. அந்த(இவ்வாத்மாவே) - அபர ப்ரஹ்மமாய், எல்லா உடம்பினுள்ளும் உள்ள ப்ராணனாய்[கிரியாசக்தியினை யுடையதாய்], ப்ரஜ்ஞாத்மாவாய்[ஞானசக்தியினை யுடையதாய்], பலஜலங்களுள்ளே சென்றுநிற்கும் சூரியப்பிரதிபிம்பம்போல அகக்கரணமாகிய உபாதிகளுள் புகுந்துள்ளதாய், ஹிரண்யகர்ப்பனாய், ப்ராணனாய் ப்ரஜ்ஞாத்மாவாய் [ப்ராணன் எனவும் ப்ரஜ்ஞாத்மா எனவும் ஆங்காங்குக்கூறப்படுவதாய்]உளது. குணத்தினால், இதேதான் இந்திரன்; ["இதனைக் கண்டிருக்கிறேன்" என்னும் சுருதியினால் உரைக்கப்பட்ட இந்திரகுணத்தின் ஸம்பந்தத்தினால், இவ்வாத்மாவே இந்திரன் என்க. க-ந-கங, கச ஐப்பார்க்க.—ஆ.] இது ப்ரஜாபதி; எது முதலில் தோன்றி உடம்பொடுநிற்பதோ, எதனின்று வாய்முதலான துவாரங்களின்வழியாக அக்நிமுதலான லோகபாலர்கள் தோன்றினரோ, அந்த ப்ரஜாபதி இதுவே. மேலும், இந்த அக்நிமுதலானோர்கள் எவரோ, (அந்த) எல்லா தேவர்களும் இதுவே.

𑌇𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌰𑍀𑌰𑍋𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌪𑍃𑌥𑌿-
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑌤𑍍𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 । 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚
𑌇𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿—
𑌇𑌵𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃 𑌅𑌨𑌰𑍍𑌥𑌕𑌃— 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌬𑍀𑌜𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌇𑌤-
𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌇𑌤𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑍈𑌰𑌾𑌶𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 ।
𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌾𑌨𑌿?—𑌉𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇— 𑌅𑌣𑍍𑌡𑌜𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿; 𑌜𑌾𑌰𑍁𑌜𑌾𑌨𑌿
𑌜𑌰𑌾𑌯𑍁𑌜𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿; 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌦𑌜𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍂𑌕𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿; 𑌉𑌦𑍍𑌭𑌿𑌜𑍍𑌜𑌾𑌨𑌿
𑌚 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿; 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌾𑌵𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌨𑌃; 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌚𑍍𑌚
𑌯𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌇𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌜𑌾𑌤𑌮𑍍,— 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍍? — 𑌜𑌙𑍍𑌗𑌮𑌂 𑌯𑌤𑍍
𑌚𑌲𑌤𑌿 𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿, 𑌯𑌤𑍍 𑌚 𑌪𑌤𑌤𑍍𑌰𑌿 𑌆𑌕𑌾𑌶𑍇𑌨 𑌪𑌤𑌨𑌶𑍀-
𑌲𑌮𑍍, 𑌯𑌤𑍍 𑌚 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌮𑍍 𑌅𑌚𑌲𑌮𑍍 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌅𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍; 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾, 𑌸𑌾 𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌸𑌦𑍈𑌵—

இனி, எல்லா உடம்புகட்கும் உபாதாநகாரணமான நிலம் முதலிய
மகாபூதங்கள் ஐந்து ; இவை உணவாகியும், உணவை யுண்பவையாகியும்
உள்ளன (சஅ - ஆம் பக்கத்து பாஷ்யத்தைப்
பார்க்க).— இவ என்னும் சொல்லுக்கு, (இங்கு)
அர்த்தமில்லை.— அன்றியும், இப் பாம்புமுதலி
யன அற்ப(உடல்களோடு) கூடியவையாய்,(தம்

ப்ரஹ்மஆராய்ச்சி.

தம் இனத்திற்குஉரிய அந்தந்த உடம்புகட்குக்) காரணமாகி, வெவ்
வேறானவையாய் (ஜங்கமம் ஸ்தாவரம் என்னும்)இருபகுப்பாகக் குறி
த்துக்காட்டப்படுகின்றன.— அவை யாவை? — கூறுவோம் :— முட்டை
யிற் பிறக்கும் பக்ஷிமுதலியன : பையிற் பிறக்கும் மனிதர்முதலியன :
வியர்வையிற் பிறக்கும் பேன்முதலியன : (நிலத்தைப்) பிளந்து பிறக்
கும் மரம்முதலியன : குதிரைகள், ஆக்கள், மனிதர்கள், யானைகள் :
இன்னும் வேறான இப் பிராணியெல்லாம் எதுவோ,— அது யாது? —
ஜங்கமம், எது இரண்டுகால்களால் நடக்கின்றதோ (அது) ; பறவை, எது
ஆகாசத்திலே பறக்குந்தன்மைத்தோ (அது) ; ஸ்தாவரம், எது அசை
யாததோ (அது. ஐந்துமகாபூதங்கள்முதலாக ஸ்தாவரம்ஈறாகவுள்ள)
அவையெல்லாம் அறிவையே நேத்ரமாகக்கொண்டவை. அறிதலென்
பது அறிவு. அதுவோ ப்ரஹ்மமேதான். — இதனால் நடத்தப்படுகின்

𑌨𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍— 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌏𑌵 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍 𑌇𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍; 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌲𑌯𑌕𑌾𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌏𑌵; 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌏𑌵 𑌲𑍋𑌕𑌃। 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌤𑌃॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮॥

றது என நேத்ரம்[எதனல் ஒன்று செலுத்தப்படுகின்றதோ, அது நேத்ரம்].— எதற்கு அறிவே நேத்ரமாயுளதோ அந்த இது ப்ரஜ்ஞாநேத்ரமாம், ப்ரஜ்ஞையையே நேத்ரமாகவுடையதாம்; பிறத்தல் நிலைத்தல் அழிதல்(என்றமுக்)காலத்தும் அறிவாகிய ப்ரஹ்மத்திலே நிலைத்ததாம், அறிவையே இருப்பிடமாகக்கொண்டதாம் என்பது பொருள். ப்ரபஞ்சம் அறிவையே நேத்ரமாகவுடைத்து; முன்போல (இதற்கு உரைத்துக்கொள்க). அல்லது, எல்லா ப்ரபஞ்சமுமே அறிவையே கண்ணகக் கொண்டது(என உரைக்க. இங்கு, நேத்ரம் என்னும் சொற்கு, கண் என்று பொருள். ஸகலமும் விளங்குதற்கு அறிவே காரணம் என்பதாம். மற்றும், பாம்பிற்குக் கயிறு முடிவுஇடமா யிருப்பதுபோல,) ஜகமனைத்திற்கும் அறிவு முடிவிடமாம்.

ஜீவனும் ப்ரஹ்மமும் ஓரேபோருள்.

ஆகவே, அறிவு(என்னும் உள்ளேயுள்ள ஆத்மா) ப்ரஹ்மமாம் (என்க. "இந்த ஆத்மா யார்?"[ந - க - க]என்பதுமுதல் "இந்த எல்லா தேவர்கள்"[ந - க - ச]என்பதளவுமுள்ள அவாந்தரவாக்யம் த்வம்பதப்பொருளையும், "இனி, இந்த மகாபூதங்கள்"[ந - க - ச]என்பதுமுதல் "தங்குமிடம்"[ந - க - ச] என்பதளவுமுள்ள அவாந்தரவாக்யம் தத்பதப் பொருளையும் சோதித்துவைக்க,— "அறிவென்பது ப்ரஹ்மம்"[ந - க - ச]என்னும் மகாவாக்யமானது, அவையிரண்டும் ஒன்ருயிருத்தலை உணர்த்துகின்றது. நான்என்னும்எண்ணத்திஞல் குறிக்கப்படும் அறிவை ஜீவன் எனவும், ஜகத்திற்குக் காரணமாகக் குறிக்கப்படும் அறிவை ப்ரஹ்மம் எனவும் வழங்குகின்றமையால் - அவ்விரண்டிற்கும் வழங்குதல்மாத்திரமானவேற்றுமையேயன்றி உண்மையிலே ஒருசிறிதும் வேற்றுமையென்பது இல்லையேஇல்லை. என்பது தெளிந்த கருத்து).

𑌤𑌦𑍍 𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌸𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌰𑌂𑌜𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍 𑌏𑌕𑌮𑍍 𑌅𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 '𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌨𑍇𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌪𑍋𑌹𑌸𑌂𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌬𑍍𑌦𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾𑌗𑍋𑌚𑌰𑌮𑍍 । 𑌤𑌦𑍍 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌮𑍍 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿; 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌜𑌗𑌦𑍍𑌬𑍀𑌜𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍃 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌤𑌦𑍍 𑌏𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌜𑌗𑌦𑍍𑌬𑍀𑌜𑌭𑍂𑌤𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌤𑌦𑍍 𑌏𑌵 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌣𑍍𑌡𑍋𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌶𑌰𑍀𑌰𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌮𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌤𑌦𑍁𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾-

---

இதனால் வந்த பொருள்.

அந்த இது உபாதிகளாலான வேற்றுமையெல்லாம் இல்லாமற்போனதாகிக் குற்றம்நீங்கியதாய், அழுக்குஅகன்றதாய், கிரியையில்லதாய், சாந்தமாய்[திருப்தியுற்றதாய், பரமாநந்தமாய்—ஆ.], ஒன்றாய், இரண்டில்லதாய்[வேற்றுமையற்றதாய்], "அப்படியன்று, அப்படியன்று" என வேற்றுமையாவற்றையும் நீக்குதல்வழியாக நன்குஅறியப்படுவதாய், எத்தகைய சொல்லுக்கும் எத்தகைய எண்ணத்திற்கும் எட்டாததாய் இருக்கின்றது. அது, மிகப் பரிசுத்தமான ஞானமாகிய(மு - ௧ - ௧ - ௯; ப்ரஹ் - ரத்ந - ௧ - ௧ - ௫) உபாதியின் ஒட்டினாலே அனைத்தையும் அறிவதாய் ஈச்வரன் என்னும் பெயரை யுடையதாகின்றது; (ஹிரண்யகர்ப்பன் முதலான)யாவற்றிற்கும் பொதுவான வெளிப்படாத ஜகத்தின் விதையை வியாபரிக்க[முளைக்க]ப்பண்ணுவதாகி (ஸகலத்தையும்) நியமிப்பதாய் அந்தர்யாமி என்னும் பெயரை யுடையதாகின்றது. அதுவே, வெளிப்பட்ட ஜகத்தின் காரணமான புத்தியின்மேல் தான்என்னும்எண்ணத்தையே உபாதியாகக்கொண்டதாய் ஹிரண்யகர்ப்பன்என்னும் பெயரை யுடையதாகின்றது. அதுவே, அண்டத்தினுடைய உள்ளேயிருந்து தோன்றிய முதல் உடம்பையே உபாதியாகக்கொண்டதாய் விராட் என்னும் பெயரையும் ப்ராஜாபதி என்னும் பெயரையும் உடையதாகின்றது; அதனினின்றும்[அண்டத்தினின்றும்] தோன்றிய அக்நிமுதலியவற்றையே உபாதியாகக்கொண்டதாய் (அக்நிதேவதை

𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌬𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌲𑌾𑌭𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 । 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌏𑌕𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌭𑍇𑌦𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌚 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌧𑌾 ।

"𑌏𑌤𑌮𑍇𑌕𑍇 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑍇𑌕𑍇𑌽𑌪𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌪𑌰𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌮𑍍 ॥"

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 ॥ ௪ ॥

௫. 𑌸 𑌏𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨𑌾𑌽𑌽𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌽𑌸𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌦𑍁𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌷𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌾𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌮𑍃𑌤𑌃 𑌸𑌮𑌭𑌵𑌤𑍍 𑌸𑌮𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌐𑌤𑌰𑍇𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌿 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

வாயுதேவதை என) தேவதை என்னும் பெயரை யுடையதாகின்றது. அவ்வண்ணமே, வேறுவேறு உடம்புகளாகிய உபாதிகளிலேயும் (அந்தந்தப் பெயரைப் பெறுகின்றது. இவ்வாறாக,) ப்ரஹ்மமானது ப்ரஹ்மா முதல் புல்ஈறாகவுள்ளவற்றிலே அந்தந்தப் பெயரையும் உருவத்தையும் அடைதலாகின்றது. அஃதொன்றே, ஓரோர் உபாதியினுடைய வேற்றுமையினாலே வேறுபட்டதாய் ஸகல ப்ராணிகளாலும் பரீக்ஷகர்களாலும் ஓரோர்விதமாக அறியப்படுகின்றது, பலபடியாகவும் வேறுவேறு கொள்ளப்படுகின்றது. "ஒருவர் இதனை அக்நியாகவும், மற்றொருவர் மநுப்ராஜாபதியாகவும், இன்னொருவர் இந்திரனாகவும், வேறொருவர் ப்ராணனாகவும், மற்றையோர் என்றுமுள்ள ப்ரஹ்மமாகவும் கூறுகிறார்கள்" என்பதுமுதலான ஸ்மிருதி(ப்ரமாணத்தையும் அறிக). (௪)

மெய்யுணர்வின் பயன்.

௫. அவன் இந்த அறிவான ஆத்மாவாக இவ்வுலகினின்றும் கிளம்பி, இந்த ஸ்வர்க்கலோகத்திலே வேண்டியவற்றையெல்லாம் பெற்று, சாகாதவனாயினன் (சாகாதவ)னாயினன்.

ஐதரேயஉபநிஷத்திலே மூன்றும் அத்தியாயத்தினுள் முதற் பிரிவு முற்றும்.

𑌇𑌤𑌿 𑌐𑌤𑌰𑍇𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌿 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌸 𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾 𑌏𑌵𑌂 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌵𑍇𑌦 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾, 𑌯𑍇𑌨 𑌏𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑌃 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌾 𑌅𑌭𑍂𑌵𑌨𑍍 । 𑌤𑌥𑌾 𑌅𑌯𑌮𑍍 𑌅𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌏𑌤𑍇𑌨 𑌏𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾— "𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌤𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌮𑍍— 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌤𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌅𑌮𑍁𑌷𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌆𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌃 𑌸𑌮𑌭𑌵𑌤𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌓𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௫ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌐𑌤𑌰𑍇𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑍍𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇
𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌐𑌤𑌰𑍇𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑍍𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

ஐதரேயஉபநிஷத்திலே மூன்றும் அத்தியாயம் முடிந்தது.

முன்னோர்கள் எதே அறிவான ஆத்மாவாக (ப்ரஹ்மத்தை) அறிந்தவராய் சாகாதவ ராயினோரோ, (அதே)அறிவான ஆத்மாவாக வாமதேவனாயினும் வேறொருவனாயினும் கீழ்உணர்த்தப்பட்ட ப்ரஹ்மத்தை இவ்வாறு அறிகிறன்[அறிந்தான், சாகாதவ னாயினன்]. அப்படியே, இ(ப்பொழுதுள்ள)வனும் இதே அறிவான ஆத்மாவாக (ப்ரஹ்மத்தை) அறிபவனாய், இவ்வுலகினின்றும் கிளம்பி இந்த ஸ்வர்க்கலோகத்திலே வேண்டியவற்றையெல்லாம் அடைந்து சாகாதவ னாயினன்[சாகாதவனாகிறன்].— ஓம். (௫)

ஐதரேயஉபநிஷத்பாஷ்யத்திலே மூன்றும் அத்தியாயத்தில்
முதல் பிரிவு முற்றும்.

ஐதரேயஉபநிஷத்பாஷ்யத்திலே மூன்றும் அத்தியாயம் முடிந்தது.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து.
ஓம் தத் ஸத்.

மூன்றாம் அத்தியாயம்.

முதல் பிரிவு.

பதவுரை.

க.

𑍐	ஓம்.
𑌕𑍋𑌽𑌯𑌂	இந்த
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾	ஆத்மா
𑌕𑌃	யார்
𑌇𑌤𑌿	என
𑌵𑌯𑌂	நாம்
𑌉𑌪𑌾𑌸𑍍𑌮𑌹𑍇	தொழுகின்றோம் ?
𑌸𑌃	அந்த
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾	ஆத்மா
𑌕𑌤𑌰𑌃	இரண்டனுள் யார் ?
(𑌕𑌶𑍍𑌚)	(ஒருவன்)
𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌾	எதனால்
(𑌰𑍂𑌪𑌂)	(உருவத்தை)
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿	பார்க்கின்றானோ
(𑌤𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌂)	(அதுவா ?)
𑌵𑌾	அல்லது
𑌯𑍇𑌨	எதனால்
(𑌶𑌬𑍍𑌦𑌂)	(ஓசையை)
𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿	கேட்கின்றானோ
(𑌤𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌂)	(அதுவா ?)
𑌵𑌾	அல்லது
𑌯𑍇𑌨	எதனால்
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍	நாற்றங்களை

ஜிக்⁴ரதி
(தத் கிம்)
வா
யேந
வாசம்
வ்யாகரோதி
(தத் கிம்)
வா
யேந
ஸ்வாது³ ச
அஸ்வாது³ ச
விஜாநாதி
(தத் கிம்)

முகர்கின்றானோ
(அதுவா ?)
அல்லது
எதனால்
வார்த்தையை
பேசுகின்றானோ
(அதுவா ?)
அல்லது
எதனால்
இனியதையும்
இனியதல்லாததையும்
உணர்கின்றானோ
(அதுவா ?)

உ.

ஏதத்
ஹ்ருத³யம்
மநஃ ச
யத்
(ப⁴வதி)
(தத்)
ஏதத்
(ப⁴வதி)

இந்த
ஹிருதயமும்
மனமும்
எதுவாக
(இருக்கின்றதோ)
(அது)
இதுவாக
(உளது.)

௩.

ஸம்ஜ்ஞாநம்
ஆஜ்ஞாநம்
விஜ்ஞாநம்
ப்ரஜ்ஞாநம்

ஸம்ஜ்ஞானம்
ஆஜ்ஞானம்
விஜ்ஞானம்
ப்ரஜ்ஞானம்

மேதா	மேதை
த்ருஷ்டி:	பார்வை
த்ருதி:	உறுதி
மதி:	மதி
மநீஷா	மநீஷை
ஜூதி:	துயரம்
ஸ்ம்ருதி:	நினைவு
ஸங்கல்ப:	எண்ணம்
க்ரது:	துணிபு
அஸு:	திறமை
காம:	காமம்
வஶ:	வசம்
இதி	என்ற
ஏதாநி	இவை
ஸர்வாணி ஏவ	எல்லாமே
ப்ரஜ்ஞாநஸ்ய	ப்ரஜ்ஞாநத்தின்
நாமதேயாநி	பெயர்கள்
பவந்தி	ஆகின்றன.

௩.

ஏஷ:	இது
ப்ரஹ்மா	ப்ரஹ்மாவாக
(பவதி)	(இருக்கின்றது.)
ஏஷ:	இது
இந்த்ர:	இந்திரனாக
(பவதி)	(இருக்கின்றது.)
ஏஷ:	இது
ப்ரஜாபதி:	ப்ரஜாபதியாக
ஏதே	இந்த
ஸர்வே	எல்லா

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃	தேவர்களாக
(𑌭𑌵𑌤𑌿)	(இருக்கின்றது.)
𑌚	இனி
𑌇𑌮𑌾𑌨𑌿	இந்த
𑌮𑌹𑌾𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿	மகாபூதங்கள்
𑌪𑌂𑌚	ஐந்தாக
(𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿)	(உள்ளன.)
𑌏𑌤𑌾𑌨𑌿	இவை
𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀	நிலம்
𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃	வாயு
𑌆𑌕𑌾𑌶𑌃	ஆகாசம்
𑌆𑌪𑌃	ஜலம்
𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑍀𑌂𑌷𑌿	நெருப்பு
𑌇𑌤𑌿	என
(𑌉𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇)	(கூறப்படுகின்றன.)
𑌚	அன்றியும்
𑌇𑌮𑌾𑌨𑌿	இவை
𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌇𑌵	அற்பங்களோடு கூடியவையாய்
𑌬𑍀𑌜𑌾𑌨𑌿	விதைகளாய்
𑌇𑌤𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚	வேறானவையாய்
𑌇𑌤𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚	வேறானவையாய்
(𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿)	(இருக்கின்றன.)
𑌅𑌣𑍍𑌡𑌜𑌾𑌨𑌿 𑌚	முட்டையிற் பிறப்பவை
𑌜𑌾𑌰𑍁𑌜𑌾𑌨𑌿 𑌚	பையிற் பிறப்பவை
𑌸𑍍𑌵𑍇𑌦𑌜𑌾𑌨𑌿 𑌚	வியர்வையிற் பிறப்பவை
𑌉𑌦𑍍𑌭𑌿𑌜𑍍𑌜𑌾𑌨𑌿 𑌚	(நிலத்தைப்) பிளந்து பிறப்பவை
𑌅𑌶𑍍𑌵𑌾𑌃	குதிரைகள்
𑌗𑌾𑌵𑌃	ஆக்கள்
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌃	மனிதர்கள்
𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌨𑌃	யானைகள்

𑌕𑌿𑌂 𑌚	இன்னும்
𑌯𑌤𑍍	எது
𑌇𑌦𑌂	இந்த
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿	ஜந்துவாய்
𑌜𑌙𑍍𑌗𑌮𑌂 𑌚	ஜங்கமமாய்
𑌪𑌤𑌤𑍍𑌰𑌿 𑌚	பறவையாய்
(𑌭𑌵𑌤𑌿)	(இருக்கின்றதோ)
𑌚	மற்றும்
𑌯𑌤𑍍	எது
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌂	ஸ்தாவரமாய்
(𑌭𑌵𑌤𑌿)	(இருக்கின்றதோ)
𑌤𑌤𑍍	அது
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂	எல்லாம்
𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂	அறிவையேநேத்ரமாகவுடையதாய்
𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇	அறிவிலே
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂	நிலைத்துளது.
𑌲𑍋𑌕𑌃	ப்ரபஞ்சம்
𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌃	அறிவையேநேத்ரமாகவுடையதாய்
(𑌭𑌵𑌤𑌿)	(இருக்கின்றது.)
𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾	அறிவானது
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾	தங்குமிடமாய்
(𑌭𑌵𑌤𑌿)	(உள்ளது.)
𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂	அறிவானது
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮	ப்ரஹ்மமாய்
(𑌭𑌵𑌤𑌿)	(உள்ளது.)

௫.

𑌸𑌃	அவன்
𑌏𑌤𑍇𑌨	இந்த

𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨	அறிவான
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾	ஆத்மாவாக
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍	இந்த
𑌲𑍋𑌕𑌾𑌦𑍍	உலகினின்றும்
𑌉𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯	கிளம்பி
𑌅𑌮𑍁𑌷𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍	இந்த
𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍇	ஸ்வர்க்கமாகிய
𑌲𑍋𑌕𑍇	லோகத்திலே
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍	எல்லா
𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍	காமங்களையும்
𑌆𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾	அடைந்து
𑌅𑌮𑍃𑌤𑌃	சாகாதவன்
𑌸𑌮𑌭𑌵𑌤𑍍	ஆனான்,
𑌸𑌮𑌭𑌵𑌤𑍍	ஆனான்.

(அத² உத்தரஶாந்தி꞉ ।)

ஓம் உதி³த꞉ ஶுக்ரியம் த³தே⁴ । தத்ஸஹஸாத்ரி த³தே⁴ ।
அந்த꞉ ஸாமேஸம்விந்த்ரியம் । ஸயி ஶ்ரீஸ்ஸயி யஶ꞉ । ஸ-
வர்ச꞉ ஸவர்ணா꞉ ஸவய꞉ । உத்திஷ்டாம்யந்த ஸா ஶ்ரீ꞉ ।
உத்திஷ்டந்த ஸாஸ்ஸயந்து தே³வதா꞉ । அத³ஸ்ஸம் சக்ஷு-
ரிஷிதம் ஸந꞉ । ஸஞ்சேதா ஜ்யோதிஷாம் ஶ்ரேஷ்டா
தீக்ஷே ஸா ஸா ஹிம்ஸீ꞉ । தச்சக்ஷுர்தே³வஹிதம் ஶு-
க்ரமுச்சரத் । பஶ்யேம ஶரத³꞉ ஶதம் ஜீவேம ஶரத³꞉
ஶதம் । ஸ்வஸ்தி வ்ரதபா அஸி தே³வ ஸு ஸதே³ஷ்-
ஷ்வா । ஸ்வம் யஜுஷ்வீப்ய꞉ ।

ஓம் ஶாந்தி꞉ ஶாந்தி꞉ ஶாந்தி꞉ ॥

ஐதரேயஉபநிஷத்தும் ஸ்ரீசாங்கரபாஷ்யமும் முற்றுப்பெற்றன.

குறிப்புக்கள்.

மந்த்ரமுதற்குறிப்பகராதி.

மேற்கோள் முதற்குறிப்பகராதி.

விஷய அகராதி.

பக்கம்